

เคล็ดลับ

แห่ง

ความสุข

เอเลน จี. ไวท์

เคล็ดลับแห่งความสุข

เอเลน จี. ไวท์

ภาพปก:

“พระเจ้าทรงเป็นผู้รักความสวยงาม...
ทรงประสงค์ให้เราบ่มเพาะนิสัยที่บริสุทธิ์
และเรียบง่าย ซึ่งเป็นเหมือนความงดงามเรียบง่าย
ของดอกไม้ทั้งปวง” {SC 85.3}

สารบัญ

คำนำ	(7)
เคล็ดลับที่ 1 ความรักของพระเจ้าที่มีให้แก่มนุษย์	3
เคล็ดลับที่ 2 คนบาปต้องการพระเยซู	11
เคล็ดลับที่ 3 การกลับใจ.....	17
เคล็ดลับที่ 4 การสารภาพบาป.....	31
เคล็ดลับที่ 5 การอุทิศถวายตน	37
เคล็ดลับที่ 6 ความเชื่อและการยอมรับ	43
เคล็ดลับที่ 7 การทดสอบการเป็นสาวก	51
เคล็ดลับที่ 8 เติบใหญ่ขึ้นในพระเยซู	61
เคล็ดลับที่ 9 ชีวิตและการรับใช้	71
เคล็ดลับที่ 10 รู้จักพระเจ้า	79
เคล็ดลับที่ 11 อภิลิขณ์ของการอธิษฐาน	87
เคล็ดลับที่ 12 จะทำอย่างไรกับความสงสัย	101
เคล็ดลับที่ 13 จงชื่นชมยินดีในพระเจ้า	111
ดัชนี.....	125
ดัชนีพระคัมภีร์	127
ดัชนีทั่วไป	131

คำนำ

หนังสือ “เคล็ดลับแห่งความสุข” ที่ท่านถืออยู่ในมือนี้ เป็นหนังสือที่บอกถึงเคล็ดลับที่นำไปปฏิบัติได้เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ทำให้ชีวิตมีสันติสุข ยกระดับศีลธรรม และดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขในโลกที่เต็มไปด้วยความทุกข์ยากลำบากใจ

“สันติสุขเป็นสิ่งที่ท่านต้องการ คือการอภัยและความสงบสุขและความรักจากสวรรค์เบื้องบนที่อยู่ภายในวิญญาณจิตของท่าน เงินทองจัดซื้อเอามาได้ ภัยอันตรายทำให้ไม่ได้ ความรอบรูนำไปไม่ถึง ไม่ได้ ท่านหวังที่จะได้สันติสุขนี้มาครอบครองด้วยความพยายามของตนเองไม่ได้ แต่พระเจ้าทรงยื่นมาเป็นของขวัญให้แก่ท่าน ‘โดยไม่ต้องเสียเงินและค่าใช้จ่าย’ อิสยาห์ 55:1 สันติสุขนี้จะเป็นของท่าน เพียงแต่ท่านจะยื่นมือของท่านและรับเอามาได้ พระยาห์เวห์ (พระเจ้าของท่าน) ตรัสว่า ‘ถึงบาปของเจ้าเป็นเหมือนสีแดงเข้ม ก็ขาวอย่างหิมะ ถึงมันจะแดงอย่างผ้าแดง ก็เป็นอย่างขนแกะ’ อิสยาห์ 1:18 ‘เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้า และเราจะบรรจुวิญญาณใหม่ไว้ภายในเจ้าทั้งหลาย’ เอเสเคียล 36:26” {SC 49.2}

เมื่อท่านได้อ่านและนำแนวคิดเหล่านี้ไปปฏิบัติแล้ว ท่านมีโอกาที่จะได้เดินอยู่บนเส้นทางแห่งสันติสุข ไปตามเส้นทางความชอบธรรมและไผ่หาอุปนิสัยที่สมบูรณ์แบบได้ทีละก้าวบนเส้นทางของชีวิตตามแนวคำสอนเพื่อพระพรอันไพบูลย์ และยังสามารถรู้จักพระเจ้าผู้ทรงเป็นเคล็ดลับแห่งชัยชนะ และให้เห็นถึงพระคุณของการช่วยให้รอดที่เรียบง่ายและวิธีถนอม

รักษาอำนาจยิ่งใหญ่ของพระสหายผู้ล้าเลิศที่สุดของมวลมนุษยชาติ

พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ผู้ทรงสร้างโลกใบนี้ทรงห่วงท่านอยู่ทุกวัน พระเยซูตรัสว่า “เราขอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น เราไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้ อย่ายังใจของท่านเป็นทุกข์ อยากลัวเลย” “เราบอกสิ่งเหล่านี้กับพวกท่านแล้ว เพื่อให้ความยินดีของเราอยู่ในท่าน และให้ความยินดีของท่านเต็มเปี่ยม” ยอห์น 14:27, 15:11 เมื่อท่านพบทางแห่งความจริงในพระองค์ ท่านจะมีสันติสุขที่พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้ให้ท่านและจะทรงมอบให้แก่ท่าน เมื่อท่านจะแสวงหาด้วยความจริงใจ

หนังสือ “เคล็ดลับแห่งความสุข” เล่มนี้ได้สร้างแรงบันดาลใจให้กับคนนับล้านทั่วโลกมาแล้ว ตั้งแต่ได้จัดพิมพ์ขึ้นมาเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1892 เป็นหนังสือที่ได้รับการต้อนรับและเป็นที่ต้องการของคนมากมาย จนต้องพิมพ์ติดต่อกันมาหลายครั้งเพื่อตอบสนองกับความต้องการ มียอดจำหน่ายสูงถึงหลายล้านเล่ม และพิมพ์มาแล้วกว่าเจ็ดสิบภาษา

เอลเลน จี. ไวท์ (ค.ศ. 1827-1915) เป็นผู้ประพันธ์หนังสือ “เคล็ดลับแห่งความสุข” เล่มนี้ ท่านเป็นนักพูดและนักเขียนด้านศาสนา ท่านเกิดใกล้เมืองพอร์ตแลนด์ มลรัฐเมน เริ่มต้นทำงานในแถบมลรัฐนิวอิงแลนด์ ต่อมาภายหลังได้เดินทางและขยายงานไปสู่ดินแดนทางภาคกลางและภาคตะวันตกของประเทศสหรัฐอเมริกา ท่านได้อุทิศตนทำงานในเมืองใหญ่ๆ ของทวีปยุโรป และในประเทศออสเตรเลียและประเทศนิวซีแลนด์ ผลงานเขียนของท่านมีทั้งหนังสือขนาดใหญ่และขนาดเล็กรวมแล้วกว่าสี่สิบห้าเล่ม หนังสือเหล่านี้ครอบคลุมเรื่องศาสนา การศึกษา สุขอนามัยและครอบครัวและการดำเนินชีวิตคริสเตียน หลายเล่มมียอดจำหน่ายเกินล้านเล่ม หนึ่งในจำนวนนี้ก็คือหนังสือ “เคล็ดลับแห่งความสุข”

ผู้จัดพิมพ์มุ่งหวังที่จะให้ท่านผู้อ่านทุกท่านมีความสุขที่ดีที่สุดทั้งทางฝ่ายกาย ใจและจิตวิญญาณ จึงเป็นที่มาของการนำหนังสืออันทรงคุณค่านี้มาฝากไว้ให้กับท่าน

สำนักพิมพ์ข่าวประเสริฐ

ผู้จัดพิมพ์

เคล็ดลับแห่งความสุข

โดย เอเลน จี. ไวท์

เคล็ดลับที่ 1

ความรักของพระเจ้าที่มีให้แก่นุชนุษย์

ธรรมชาติและพระคัมภีร์ต่างเป็นพยานถึงความรักของพระเจ้า พระบิดาแห่งสรวงสวรรค์ของเราทรงเป็นแหล่งกำเนิดของชีวิต สติปัญญาและความชื่นชมยินดี จงมองดูธรรมชาติที่อัศจรรย์และงดงาม ลองพิจารณาถึงธรรมชาติที่ปรับเปลี่ยนสภาพของตนเองได้อย่างน่าพิศวง ซึ่งเกิดขึ้นไม่ใช่เพียงเพื่อผลประโยชน์และความผาสุกของมนุษย์เท่านั้น แต่เพื่อสรรพสิ่งที่ชีวิตทั้งมวล แสงแดดและสายฝนที่นำความสุขและความสดชื่นมาให้แก่พื้นผิวโลก เนินเขา ทะเลและพื้นที่ราบ ต่างบอกให้เราทราบถึงเรื่องความรักของพระเจ้าผู้ทรงสร้างโลก พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีพให้แก่สรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง ผู้ประพันธ์สดุดีได้บรรยายไว้อย่างงดงามว่า

“ดวงตาทุกดวงมองดูพระองค์ด้วยความหวัง

และพระองค์ประทานอาหารให้ตามเวลา
 พระองค์แบพระหัตถ์ออก
 และทรงให้สรรพสิ่งที่มีชีวิตอ้อมตามความปรารถนา”

สดุดี 145:15, 16 {SC 9.1}

พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นผู้ที่บริสุทธิ์ดีพร้อมและมีความสุข โลกที่สวยงามซึ่งสร้างโดยฝีพระหัตถ์ของพระผู้สร้างนั้นไม่มีร่องรอยของการเบียดเบียนหรือเงาของความเลวร้าย ความหายนะและความตายเข้ามาในโลกนี้ได้ก็เนื่องจากการล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งเป็นพระบัญญัติแห่งความรัก แต่ท่ามกลางความทุกข์ระทมซึ่งเป็นผลของบาป ความรักของพระผู้เป็นเจ้าก็ยังคงสำแดงให้ประจักษ์ พระวจนะได้บันทึกไว้ว่า พระเจ้าทรงแสวงหาแผ่นดินนี้เพื่อเห็นแก่มนุษย์ ปฐมกาล 3:17 ความทุกข์ยากและความลำบากที่เป็นเหมือนเสี้ยนหนาม ซึ่งทำให้ชีวิตของมนุษย์ต้องตรากตรำและเป็นภาระนั้น พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้เพื่อประโยชน์แก่เขา เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกฝนซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งในแผนการของพระองค์ที่จะจุดเขาให้พ้นจากความหายนะและความเสื่อมสลายที่เป็นผลจากบาป แม้โลกใบนี้ได้แพ้วพายต่อบาปก็ไม่ได้มีแต่ความโศกเศร้าและความทุกข์ยาก ท่ามกลางธรรมชาติเองยังมีข่าวแห่งความหวังและการปลอบประโลม ยังมีดอกไม้ท่ามกลางคมหนาม และพวงหามที่ยังถูกปกคลุมด้วยดอกกุหลาบ {SC 9.2}

บนดอกไม้ที่ผลิบาน บนยอดใบเรืองามของต้นหญ้าที่งอกขึ้นมาต่างจารึกไว้ว่า “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” นกนาร์กที่ส่งเสียงร้องก้องในอากาศด้วยบทเพลงไพเราะแห่งความสุข ดอกไม้ที่ถูกแต่งแต้มอย่างประณีตที่ส่งกลิ่นหอมอันบริสุทธิ์ให้แก่บรรยากาศ ต้นไม้สูงใหญ่ในป่าที่ปกคลุมด้วยใบเขียวชอุ่ม ต่างเป็นพยานให้เห็นว่าพระเจ้าของเราทรงรักใคร่และห่วงใยเยี่ยงพ่อ และทรงต้องการให้บุตรทั้งหลายของพระองค์มีความสุข {SC 10.1}

พระวจนะของพระเจ้าเปิดเผยให้เห็นพระลักษณะของพระองค์

พระองค์ทรงประกาศถึงความรักและพระเมตตาคุณอันหาที่สิ้นสุดไม่ได้ของพระองค์เอง เมื่อโมเสสกราบทูลว่า “ขอทรงสำแดงพระสิริของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด” นั้น พระเจ้าตรัสตอบว่า “เราจะให้คุณความดีทั้งสิ้นของเราประจักษ์แก่เจ้า” อพยพ 33:18, 19 นี่คือพระสิริของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเสด็จผ่านโมเสสไป และพระองค์ทรงประกาศว่า “พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์ เป็นพระเจ้าผู้เยี่ยมด้วยพระกรุณาและพระคุณ พระองค์กริ้วขำ ทรงบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง และความสัตย์จริง ผู้ทรงสำแดงความรักมั่นคงจนถึงพันๆชั่วอายุคน ผู้ประทานอภัยการล่วงละเมิด การทรยศและบาป” อพยพ 34:6, 7 พระองค์ทรง “กริ้วขำและบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง” “เพราะว่าพระองค์ท่านพอพระทัยในความรักมั่นคง” โยนาห์ 4:2; มีคาห์ 7:18 {SC 10.2}

พระเจ้าผู้มั่งคั่งจิตใจของเราไว้กับพระองค์ด้วยของประทานมากมาย ทั้งจากสวรรค์และโลกนี้ พระองค์ทรงใช้สิ่งต่างๆ ในธรรมชาติและความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและลึกซึ้งที่สุดที่มีในโลกเท่าที่จิตใจของมนุษย์จะรู้จัก เพื่อสำแดงพระองค์เองให้แก่เรา แต่สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นความรักของพระองค์ได้ไม่บริบูรณ์ ถึงแม้พระเจ้าจะทรงโปรดประทานหลักฐานต่างๆ ทั้งหมดแล้วก็ตาม ศัตรูของความดีได้บดบังความนึกคิดของมนุษย์ จนพวกเขา มองดูพระเจ้าด้วยความหวาดกลัว พวกเขา มองว่าพระองค์ทรงโหดร้ายและไม่ให้อภัย ชาดานชักนำมนุษย์ให้เข้าใจว่า พระลักษณะสำคัญที่สุดของพระเจ้าคือ พระองค์ทรงเป็นผู้พิพากษาที่เข้มงวด ผู้ตัดสินโหดเหี้ยม เจ้าหน้เกรี้ยวกราดและแข็งกร้าว มันวาดภาพพระผู้สร้างให้เป็นผู้ที่จ้องมองมนุษย์ด้วยดวงตาที่ริษยาเพื่อคอยจับผิดและหาข้อผิดพลาด และนำมนุษย์มาลงโทษ เพื่อขจัดเงามืดนี้และแสดงให้เห็นถึงความรักอันไร้ขอบเขตของพระเจ้า พระเยซูจึงเสด็จมาดำเนินชีวิตอยู่ท่ามกลางมนุษย์ {SC 10.3}

พระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาจากสวรรค์เพื่อเปิดเผยพระบิดาให้ประจักษ์ “ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย แต่พระบุตรองค์เดียวผู้สถิตในพระทรงของพระบิดา ทรงสำแดงพระเจ้าแล้ว” ยอห์น 1:18 “ไม่มีใครรู้จัก

พระบิดานอกจากพระบุตร และคนที่พระบุตรประสงค์จะสำแดงให้รู้”
 มัทธิว 11:27 เมื่อสาวกคนหนึ่งทูลขอว่า “ขอสำแดงพระบิดาให้ข้า
 พระองค์เห็น” พระเยซูตรัสตอบว่า “เราอยู่กับท่านนานถึงขนาดนี้แล้ว
 ท่านยังไม่รู้จักเรามากหรือ คนที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา ท่านจะพูดได้
 อย่างไม่รู้จักเรามากหรือ” ยอห์น 14:8,
 9 {SC 11.1}

พระเยซูตรัสถึงพระราชกิจของพระองค์ในโลกว่า พระเจ้า “ทรง
 เจิมตั้งข้าพเจ้าไว้เพื่อนำชาวตีมายังคนยากจน พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามา
 ประกาศอิสรภาพแก่พวกเชลย ประกาศแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีก
 ปลอบผู้ถูกบีบบังคับให้เป็นอิสระ” ลูคา 4:18 นี่เป็นพระราชกิจของ
 พระองค์ พระองค์ทรงดำเนินไปทุกหนทุกแห่งเพื่อทำการดีและรักษาผู้ที่
 ถูกซาตานครอบงำไว้ให้หาย หมู่บ้านหลายแห่งไม่มีบ้านใดที่มีเสียงร้อง
 คร่ำครวญของความเจ็บป่วยเลย เพราะพระองค์เสด็จดำเนินเข้าไปและทรง
 รักษาคนป่วยในบ้านเรือนเหล่านั้น พระราชกิจของพระองค์เป็นหลักฐานที่
 แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงเจิมพระองค์ พระราชกิจทุกอย่างที่พระองค์
 ทรงกระทำในชีวิตของพระองค์ได้แสดงให้เห็นถึงความรัก ความเมตตา
 และความเห็นอกเห็นใจ พระทัยของพระองค์ทรงเมตตาสงสารเหล่าบุตร
 ของมนุษย์ พระองค์ทรงรับธรรมชาติของมนุษย์ เพื่อพระองค์จะทรงเข้า
 ถึงความต้องการของมนุษย์ได้ ผู้ที่ยากจนและต่ำต้อยที่สุดไม่กลัวที่จะเข้า
 มาหาพระองค์ แม้เด็กเล็ก ๆ ก็ยังหลงไหลในพระองค์ พวกเขาชอบที่จะ
 ขึ้นนั่งบนตักของพระองค์และจ้องมองดูพระพักตร์ที่เศร้าหมองแต่เต็มเปี่ยม
 ด้วยความรัก {SC 11.2}

พระเยซูไม่ทรงปิดบังความจริงแม้เพียงคำเดียว แต่พระองค์ตรัส
 ความจริงเหล่านั้นด้วยความรักเสมอ เมื่อพระองค์ทรงติดต่อกับคนทั้ง
 หลาย พระองค์ทรงใช้ไหวพริบและความรอบคอบและความสนพระทัยที่
 เปี่ยมด้วยความเมตตา พระองค์ไม่เคยหยาบคาย ไม่เคยตรัสคำพูดที่
 รุนแรงโดยไม่จำเป็น ไม่เคยทำให้จิตวิญญาณที่อ่อนไหวต้องได้รับความ
 เจ็บปวดโดยไม่จำเป็น พระองค์ไม่ได้ตำหนิความอ่อนแอของมนุษย์

พระองค์ตรัสอย่างตรงไปตรงมา แต่ตรัสด้วยความรักเสมอ พระองค์ทรงประณามความหน้าซื่อใจคด ความไม่เชื่อ และความชั่ว แต่ขณะเมื่อพระองค์ทรงดำเนินด้วยคำพูดที่เสียดแทงนั้น พระสุรเสียงของพระองค์กลับเต็มไปด้วยความโศกเศร้า พระองค์ทรงกันแสงให้แก่กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นเมืองที่พระองค์ทรงรัก เป็นเมืองที่ปฏิเสธไม่ยอมรับพระองค์ผู้ทรงเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต พวกเขาปฏิเสธพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด แต่พระองค์ยังทรงมองดูพวกเขาด้วยความอ่อนโยน สงสาร พระองค์ทรงมีชีวิตที่ละทิ้งตนเองและเอาใจใส่ผู้อื่น จิตวิญญาณทุกคนควรมีค่าในสายพระเนตรของพระองค์ ถึงแม้ว่าพระองค์เองเคยทรงดำรงไว้ซึ่งฐานันดรศักดิ์ของพระเจ้า แต่พระองค์ทรงก้มลงมายังสมาชิกทุกคนในครอบครัวของพระเจ้าด้วยความสนพระทัยอย่างที่สุด พระองค์ทรงมองดูมนุษย์ทุกคนและทรงมองเห็นจิตวิญญาณที่ล้มลงในบาป ซึ่งเป็นพันธกิจที่พระองค์ทรงต้องการช่วยจิตวิญญาณเหล่านี้ให้รอด {SC 12.1}

นี่เป็นพระลักษณะของพระคริสต์ตามที่ปรากฏให้เห็นในชีวิตของพระองค์ พระเจ้าทรงมีพระลักษณะเช่นเดียวกันนี้ พระเมตตาคุณของพระเจ้าที่ไหลบ่ามาจากพระทัยของพระบิดา ได้ปรากฏให้เห็นในพระคริสต์ และได้ไหลบ่าไปยังบรรดาบุตรทั้งหลายของมนุษย์ พระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาและความสงสาร ทรงเป็นพระเจ้าเสด็จมา “ปรากฏเป็นมนุษย์” 1 ทิโมธี 3:16 {SC 12.2}

พระเยซูเสด็จมาในโลกและทรงสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยเราทั้งหลายให้รอด พระองค์เสด็จมา “เป็นคนที่รับความเจ็บปวด” อิสยาห์ 53:3 เพื่อเราจะได้รับความสุขในวันตร พระเจ้าทรงอนุญาตให้พระบุตรที่พระองค์ทรงรัก พระบุตรผู้ทรงกอปรด้วยพระคุณและความจริง เสด็จลงมาจากโลกที่มีรัศมีอันสุดจะบรรยายได้ มายังโลกที่เปราะเปื้อนและถูกทำลายด้วยบาป โลกที่มีดม่นด้วยเงามืดแห่งความตายและคำสาปแช่ง พระเจ้าทรงอนุญาตให้พระองค์ออกมาจากอ้อมกอดที่เต็มไปด้วยความรักของพระองค์ ออกมาจากหูดสวรรค์ที่เทิดทูนพระองค์ เพื่อมารับความอับอาย การเหยียดหยาม ความอับยศอดสู ความเกลียดชัง และความ

ตาย “การตีสอนที่ตบบนท่านนั้นทำให้พวกเรามีสวัสดิภาพและที่ท่านถูกเขียนดื่ก็ทำให้เราได้รับการรักษา” อิสยาห์ 53:5 จงมองดูพระองค์ขณะที่พระองค์อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในสวนเกทเสมีนี และบนกางเขน พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงปราศจากด่างพร้อย ต้องทนรับภาระบาปมาใส่พระองค์เอง พระองค์ผู้ทรงเป็นหนึ่งในหนึ่งร่วมกับพระเจ้า ภายในวิญญาณของพระองค์ พระองค์ทรงรู้สึกถึงความน่าสะพรึงกลัวที่บาปได้แยกพระเจ้าออกไปจากมนุษย์ จนทำให้พระองค์ต้องร้องขึ้นมาด้วยความปวดร้าวว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย” มัทธิว 27:46 เป็นเพราะภาระหนักของบาป ความรู้สึกถึงความเลวร้ายน่ากลัวของมัน ที่แยกจิตวิญญาณของพระองค์ออกไปจากพระเจ้า ทำให้พระหทัยของพระบุตรพระเจ้าแตกสลายไป {SC 13.1}

แต่การเสียสละที่ยิ่งใหญ่ครั้งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเพื่อให้พระทัยของพระบิดาเกิดความรักในตัวมนุษย์ ไม่ได้เกิดขึ้นเพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัยเพื่อช่วยมนุษย์ ไม่ใช่อย่างนั้นแน่นอน “พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์” ยอห์น 3:16 พระบิดาทรงรักเรา ไม่ใช่เพราะการลบล้างพระอาชญาที่ยิ่งใหญ่โดยพระโลหิตของพระเยซู แต่พระองค์ทรงจัดเตรียมการลบล้างพระอาชญาโดยพระโลหิตของพระเยซูเพราะพระองค์ทรงรักเรา พระคริสต์ทรงเป็นสื่อกลางที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อให้ความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัดของพระองค์ให้หลั่งลงมายังโลกที่พ่ายแพ้แก่บาปได้ “พระเจ้าทรงให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์โดยพระคริสต์” 2 โครินธ์ 5:19 พระเจ้าทรงร่วมทุกข์กับพระบุตรของพระองค์ในความปวดร้าวทรมานที่สวนเกทเสมีนี ในความมรณบาปเนนเขากลโกธา พระทัยแห่งความรักอันไร้ขอบเขตจำกัดของพระเจ้าได้ชำระราคาค่าไถ่บาปของเราแล้ว {SC 13.2}

พระเยซูตรัสว่า “เพราะเหตุนี้พระบิดาจึงทรงรักเรา เพราะเราสละชีวิตของเราเพื่อจะรับชีวิตนั้นคืนมาอีก” ยอห์น 10:17 หมายความว่า “พระบิดาของเราทรงรักท่านทั้งหลายมาก และพระองค์ทรงรักเรามากยิ่งขึ้นเมื่อเรายอมถวายชีวิตของเราเพื่อไถ่ท่านทั้งหลาย เราเป็นตัวแทนของ

ท่านทั้งหลายและเป็นผู้ประกันท่านทั้งหลาย เรายอมสละชีวิต รับภาระหนี้ และการล่วงละเมิดของท่านทั้งหลาย พระบิดาจึงชื่นชอบเรามาก เพราะโดยการเสียสละของเรา จึงเป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่า พระเจ้าทรงความเที่ยงธรรม ไม่เพียงแต่เท่านั้น ยังพิสูจน์ให้เห็นว่า ผู้ที่เชื่อในพระเยซูจะได้เป็นผู้ชอบธรรมเช่นกัน” {SC 14.1}

ไม่มีผู้ใดนอกจากพระบุตรของพระเจ้าที่จะทำการไถ่เราได้สำเร็จ เพราะผู้ที่สถิตอยู่ในพระบิดาเท่านั้นที่จะประกาศเรื่องของพระองค์ได้ มีเพียงผู้ที่เข้าใจความสูงและความลึกที่มีอยู่ในความรักของพระเจ้าเท่านั้น จึงจะเปิดเผยความรักนั้นให้เห็นแจ้งได้ ไม่มีวิธีอื่นนอกจากการเสียสละที่เหลือคณานับของพระคริสต์ที่ทรงทำเพื่อมนุษย์ที่พลัดปลั่งในบาปจะกล่าวถึงความรักของพระบิดาที่มีต่อมวลมนุษย์ที่หลงหายได้ {SC 14.2}

“พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์” ยอห์น 3:16 พระเจ้าไม่เพียงแต่ประทานพระเยซูให้มาทรงพระชนม์อยู่ท่ามกลางมนุษย์เท่านั้น แต่เสด็จมาเพื่อแบกรับบาปของเขา และสิ้นพระชนม์เพื่อเป็นเครื่องบูชาของพวกเขาด้วย พระเจ้าประทานพระคริสต์ให้แก่เผ่าพันธุ์ที่พลัดปลั่งไปบาป พระองค์จึงนำตัวพระองค์เองให้เข้ามามีส่วนร่วมกับผลประโยชน์และความต้องการของมนุษยชาติ พระองค์ผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวร่วมกับพระเจ้าได้ทรงเชื่อมสัมพันธ์กับบุตรทั้งหลายของมนุษย์ด้วยสายสัมพันธ์ที่ไม่มีวันขาด “พระเยซูจึงไม่ทรงละอายที่จะเรียกเขาเหล่านั้นว่าพี่น้อง” ฮีบรู 2:11 พระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของเรา ทรงเป็นผู้แก้ต่างของเรา ทรงเป็นพี่ชายของเรา พระองค์ผู้ทรงอยู่เบื้องพระบัลลังก์ของพระบิดาทรงมีสภาพมนุษย์เหมือนกันกับเรา และพระองค์ผู้ทรงเป็นบุตรมนุษย์ จะทรงอยู่ร่วมกับเผ่าพันธุ์ที่พระองค์ได้ทรงไถ่ให้รอดตลอดชั่วนี้รันดร์ และทั้งหมดนี้ก็เพื่อยกระดับมนุษย์ขึ้นมาจากการพินาศและความเสื่อมสลายของบาป เพื่อให้มนุษย์ได้สะท้อนความรักของพระเจ้า และมีส่วนร่วมในความสุขของความบริสุทธิ์ {SC 14.3}

ค่าไถ่ที่จ่ายไปเพื่อไถ่เราให้รอด ซึ่งเป็นการเสียสละที่เหลือคณานับของพระบิดาบนสวรรค์ที่ประทานพระบุตรของพระองค์ให้มาสิ้นพระชนม์

แทนเรา นั่น ควรทำให้เรามีแนวคิดที่สูงส่งว่า โดยทางพระคริสต์เราจะเป็นคนเช่นไร ขณะที่อัครทูตยอห์นผู้ได้รับการดลใจได้มองเห็นความสูง ความลึกและความกว้างของความรักของพระบิดาที่มีต่อเผ่าพันธุ์ที่กำลังจะพิชิตนั้น ท่านเปี่ยมล้นด้วยการเกิดทุนและความเคารพ ท่านไม่สามารถหาคำพูดที่เหมาะสมเพื่อบรรยายถึงความยิ่งใหญ่และความนุ่มนวลของความรักนี้ได้ ท่านจึงเชิญชวนให้โลกมาดูล่า “ลองคิดดู พระบิดาได้ประทานความรักแก่เราเพียงไรที่เราได้ชื่อว่าเป็นลูกของพระเจ้า” 1 ยอห์น 3:1 สิ่งที่มีมนุษย์เราได้รับนั้น ช่างมีคุณค่าสูงอะไรเช่นนี้ แต่เนื่องจากมนุษย์ได้กระทำผิด พวกเขาจึงตกไปอยู่ภายใต้การควบคุมของซาตาน โดยทางความเชื่อในการเสียสละของพระคริสต์ที่ประทานพระองค์เองมาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป เหล่าบุตรของอาดัมจะได้กลายมาเป็นบุตรของพระเจ้า เมื่อพระคริสต์ทรงรับธรรมชาติของมนุษย์มาไว้กับตัวพระองค์เองพระองค์ได้ทรงยกระดับมนุษย์ชาติขึ้น โดยการสัมพันธ์กับพระคริสต์ มนุษย์ที่ล้มลง ในบาปจึงจะคู่ควรกับการได้ชื่อว่าเป็น “บุตรของพระเจ้า” อย่างแท้จริง {SC 15.1}

ไม่มีสิ่งใดจะมาเทียบกับการรักเช่นนี้ได้ เราได้เป็นบุตรของพระราชอาแห่งสรวงสวรรค์ นี่เป็นพระสัญญาที่ประเสริฐยิ่ง เป็นหัวข้อที่ลึกซึ้งที่สุดที่เราจะใช้ในการใคร่ครวญ ความรักที่ไม่มีรักใดเปรียบได้ของพระเจ้าที่ให้กับโลกที่ไม่รักพระองค์ ความคิดเช่นนี้มีอำนาจควบคุมจิตวิญญาณ และนำความคิดให้มาอยู่ภายใต้หน้าพระทัยของพระเจ้า เมื่อเรายิ่งศึกษาพระลักษณะของพระเจ้าภายใต้ความสว่างของกางเขนมากขึ้นเพียงไร เราก็จะยิ่งมองเห็นพระเมตตาคุณ ความอ่อนโยนและการให้อภัยที่ประสานกันด้วยความมีเหตุผลและยุติธรรมได้มากขึ้นเท่านั้น และเราก็จะมองเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นถึงหลักฐานมากมายของความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัด และความเมตตาตาสงสาร ที่มีมากกว่าเสียงร้องนำสงสารของแม่ที่ตามหาลูกที่หลงหายไป {SC 15.2}

เคล็ดลับที่ 2

คนบาปต้องการพระเยซู

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาแต่แรกเริ่มนั้น มนุษย์มีความสามารถเป็นเลิศและมีความคิดสมดุลงที่สุด เขาเป็นคนที่สมบูรณ์แบบและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับพระเจ้า ความคิดของเขาบริสุทธิ์ เป้าหมายของเขาสูงส่ง แต่เพราะการไม่เชื่อฟัง เขาจึงนำความสามารถต่างๆ ไปใช้ในทางผิด และความเห็นแก่ตัวก็เข้ามาแทนที่ความรัก การลวงลุ่มเมิดทำให้ธรรมชาติของเขาอ่อนแอลงจนไม่มีพลังมาต้านทานอำนาจของความชั่วได้ เขาจึงตกเป็นเหยื่อของซาตาน และคงจะต้องเป็นเช่นนั้นไปตลอดกาล หากพระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงเข้ามาแทรกแซงเป็นกรณีพิเศษ จอมลอกลวงมีเป้าหมายที่ต้องการทำลายแผนการของพระเจ้าในการสร้างมนุษย์ และทำให้โลกนี้เต็มล้นไปด้วยความทุกข์ยากและความอ้างว้าง

และมันก็จะชี้ว่าความเลวร้ายทั้งหมดนี้เป็นผลจากพระราชกิจของพระเจ้า ที่ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา {SC 17.1}

มนุษย์ที่ปราศจากบาปได้สื่อสัมพันธ์อย่างมีความสุขกับพระเจ้า ผู้ทรงเป็น “คลังสติปัญญาและความรู้ทุกอย่างซ่อนอยู่ในพระองค์” โคโลสี 2:3 แต่หลังจากมนุษย์ได้ทำบาป เขาไม่ได้ชื่นชอบกับความบริสุทธิ์อีกต่อไป และเขาพยายามซ่อนตัวให้พ้นจากเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า นี่คือสภาพของจิตใจที่ยังไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลง ที่ไม่ได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระเจ้า และการสื่อสัมพันธ์กับพระเจ้าไม่ได้สร้างความสุขให้แก่เขา คนบาปไม่มีความสุขที่ได้อยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า เขาจะหลบหนีให้พ้นจากการต้องเข้าสนิทสนมกับบรรดาผู้บริสุทธิ์ ถ้าหากเขาได้รับอนุญาตให้เข้าไปในสวรรค์ การอยู่ในสวรรค์ก็ไม่ได้สร้างความสุขให้เขา วิญญาณแห่งความรักอย่างไม่เห็นแก่ตัวปกครองอยู่ที่นั่น จิตใจทุกดวงตอบสนองต่อพระทัยที่เต็มไปด้วยความรักอันไร้ขอบเขตจำกัดของพระเจ้า ซึ่งจิตใจของคนบาปไม่อาจที่จะสื่อกับความรักเช่นนี้ได้ ความนึกคิด ความสนใจ และแรงบันดาลใจของเขาจะเป็นสิ่งที่แปลกประหลาดสำหรับชาวเมืองที่ปราศจากบาป เขาจะกลายเป็นเสียงเพี้ยนที่ประสานให้เข้ากับเสียงเพลงอันไพเราะของชาวสวรรค์ไม่ได้ สรวงสวรรค์จะกลายเป็นสถานที่ที่ทรมานเขา เขาต้องการหลบซ่อนให้พ้นจากพระองค์ผู้ทรงเป็นความสว่างและเป็นศูนย์กลางแห่งความชื่นชมยินดี บรรดาคนชั่วถูกกีดกันออกจากสวรรค์ไม่ได้เป็นเพราะพระบัญชาอันไร้เหตุผลของพระเจ้า แต่แท้จริงแล้ว ความที่พวกเขาไม่สามารถเข้ามาร่วมปฏิสัมพันธ์กับชาวสวรรค์ต่างหากที่ได้กีดกันพวกเขาออกไป พระสิริของพระเจ้าจะเป็นดั่งไฟเผาผลาญพวกเขา พวกเขาคงปรารถนาการทำลายเพื่อจะได้หนีไปให้พ้นจากพระพักตร์ของพระองค์ ผู้ทรงยอมสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่พวกเขา {SC 17.2}

โดยลำพังตัวของเราเอง เราหลบหนีให้พ้นหลุมพรางแห่งบาปที่เรากำลังจมดิ่งลงไปไม่ได้ จิตใจของเราชั่วร้าย และเปลี่ยนแปลงไม่ได้ “ผู้ใดจะเอาสิ่งสะอาดออกมาจากสิ่งมลทินได้ ไม่มีสักคน” “การเอาใจใส่เนื้อหนังนั้นคือการเป็นศัตรูต่อพระเจ้า ไม่ปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าและ

ที่จริงไม่สามารถปฏิบัติตามได้” โยบ 14:4; โรม 8:7 การศึกษา วัฒนธรรม ความตั้งใจ ความพยายามของมนุษย์ ล้วนมีอิทธิพลที่เหมาะสมในตัวของมันเอง แต่ในโลกนี้สิ่งเหล่านั้นกลับไม่มีอำนาจ สิ่งเหล่านั้นอาจจะมีส่วนที่ต่อพฤติกรรมภายนอก แต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจได้ และก็ไม่สามารถชำระน้ำพุแห่งชีวิตให้บริสุทธิ์ได้ ก่อนที่มนุษย์จะเปลี่ยนแปลงจากบาปไปสู่ความบริสุทธิ์ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีอำนาจที่มาจากภายใน ซึ่งเป็นชีวิตใหม่ที่มาจากเบื้องบน พลังอำนาจนั้นคือพระคริสต์ พระคุณของพระองค์เท่านั้นที่สามารถปลุกจิตวิญญาณที่ไร้ชีวิตขึ้นมา และดึงดูดให้จิตวิญญาณนั้นกลับเข้ามาหาพระเจ้า เข้ามาหาความบริสุทธิ์ {SC 18.1}

พระเจ้าช่วยให้รอดตรัสว่า “ถ้าคนใดไม่ได้เกิดใหม่ คนนั้นไม่สามารถเห็นแผ่นดินของพระเจ้า” ยอห์น 3:3 เขาจะต้องได้รับจิตใจดวงใหม่ ความปรารถนาใหม่ จุดมุ่งหมายของชีวิตใหม่ และแรงบันดาลใจใหม่ เพื่อนำเขาไปสู่ชีวิตใหม่ ความคิดที่ว่าเพียงแค่พัฒนาสิ่งดีๆ ที่มีอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์ก็เป็นเพียงพอแล้ว ความคิดเช่นนี้เป็นการหลอกลวงที่อันตรายถึงตาย “แต่คนทั่วไปจะไม่รับสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้า เพราะว่าเขาเห็นว่าเป็นเรื่องโง่ และเขาไม่สามารถเข้าใจ เพราะจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ก็ต้องวินิจฉัยโดยฟังพระวิญญาณ” “อย่าประหลาดใจที่เราบอกท่านว่าพวกท่านต้องเกิดใหม่” 1 โครินธ์ 2:14; ยอห์น 3:7 พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกถึงพระคริสต์ว่า “พระองค์ทรงเป็นแหล่งชีวิต และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์” “ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย เพราะชื่อนามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้นั้น ไม่โปรดให้มีท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า” ยอห์น 1:4; กิจการ 4:12 {SC 18.2}

การเข้าใจพระกรุณาที่เปี่ยมด้วยรักของพระเจ้า การมองเห็นพระเมตตาคุณและความเอ็นดูเยี่ยงความรักของพ่อที่มีอยู่ในพระลักษณะนิสัยของพระองค์นั้นไม่เป็นการเพียงพอ การมองเห็นพระปัญญาและความยุติธรรมที่มีอยู่ในพระบัญญัติของพระเจ้าและมองเห็นว่าพระบัญญัติตั้งอยู่บนหลักการแห่งความรักที่นรันดร์นั้นก็ยังไม่เป็นการเพียงพอ อัครทูตเปาโลเข้าใจสิ่งทั้งหมดนี้เมื่อท่านกล่าวว่า ข้าพเจ้า “ยอมรับว่าธรรมบัญญัติ

นั่นคือ” “เพราะฉะนั้น ธรรมเนียมปฏิบัติจึงเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และบัญญัตินั้นก็ศักดิ์สิทธิ์ ยุติธรรมและดีงาม” แต่ด้วยจิตวิญญาณที่เศร้าหมองและสิ้นหวัง เปาโลได้กล่าวเพิ่มเติมด้วยความขมขื่นว่า “แต่ว่าข้าพเจ้าเป็นเนื้อหนังถูกขายเป็นทาสให้อยู่ใต้บาป” โรม 7:16, 12, 14 เปาโลปรารถนาความบริสุทธิ์ ความชอบธรรม ซึ่งในตัวเองไม่มีอำนาจที่จะครอบครองสิ่งเหล่านี้ได้ และจึงร้องว่า “โอย ข้าพเจ้าเป็นคนน่าสมเพชอะไรเช่นนี้ ใครจะช่วยให้พ้นจากร่างกายแห่งความตายนี้” โรม 7:24 เสียงร้องคร่ำครวญจากจิตใจที่ปวดร้าวเช่นนี้มีให้ได้ยินจากทั่วทุกหนแห่งและตลอดทุกยุคทุกสมัย แต่มีคำตอบอยู่เพียงคำตอบเดียวที่มีไว้สำหรับทุกคน นั่นคือ “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับบาปของโลกไป” ยอห์น 1:29 {S 19.1}

มีบุคคลมากมายซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสาะแสวงหา เพื่อให้เขาได้รับรู้ความจริง และเพื่อให้ความกระจัดแจงแก่จิตวิญญาณทั้งหลายที่อยากหลุดพ้นจากภาระหนักของความรู้สึกผิด ภายหลังจากที่ยาโคบได้หลอกเอซาวแล้ว เขาได้หลบหนีออกจากบ้านของบิดา เขาถูกกดดันด้วยความรู้สึกผิด ในขณะที่เขาอยู่อย่างโดดเดี่ยวและไร้ที่อยู่อาศัย ถูกตัดขาดจากทุกสิ่งทุกอย่างที่ครั้งหนึ่งเคยมีค่าต่อชีวิตของเขา แต่ความคิดหนึ่งที่มีบั้นปลายมากกว่าความคิดอื่นๆ คือ เขากลัวว่าบาปของเขาทำให้เขาถูกตัดขาดจากพระเจ้าและจะถูกสวรรค์ทอดทิ้ง เขาเอนตัวลงนอนบนพื้นดินที่ว่างเปล่าด้วยความโศกเศร้า รอบตัวมีแต่เนินเขาที่อ้างว้างและเหนือขึ้นไปก็มีแต่ท้องฟ้าที่สว่างสดใสด้วยแสงดาว ในขณะที่เขานอนหลับอยู่นั้น เขาได้เห็นแสงประหลาดส่องเจิดจ้ามา และดูเถิด จากพื้นราบที่เขาอนอยู่นั้น มีบันไดลึกลับขนาดมหึมาทอดสูงขึ้นไปจนถึงประตูแห่งสวรรค์ และมีบรรดาทูตสวรรค์ของพระเจ้าเดินขึ้นลงบันไดนั้น และจากรัตมึเจิดจ้าที่มาจากเบื้องบน เขาได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าตรัสข้อความที่ปลอบประโลมใจและให้ความหวัง จึงทำให้ยาโคบรู้ว่าจิตวิญญาณของเขาได้พบกับสิ่งที่เขาต้องการและโหยหามาช้านาน นั่นก็คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเขาเปี่ยมล้นไปด้วยความชื่นชมยินดีและขอบพระคุณ เมื่อเขามองเห็น

หนทางที่ได้เปิดเผยให้แก่เขาได้รู้ว่า ในสภาพที่เป็นคนบาปเขายังฟื้นฟูความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้ บันไดลึกลับในฝันของเขานั้นเป็นสัญลักษณ์แทนองค์พระเยซู ผู้ทรงเป็นสื่อกลางเพียงหนึ่งเดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ {SC 19.2}

พระคริสต์ทรงใช้สัญลักษณ์เดียวกันนี้เมื่อพระองค์ทรงสนทนากับนาธานาเอล พระองค์ตรัสว่า “ท่านจะเห็นฟ้าแหวกออกและพวกทูตสวรรค์ของพระเจ้าขึ้นลงอยู่เหนือบุตรมนุษย์” ยอห์น 1:51 เมื่อมนุษย์ละทิ้งพระเจ้า เขาได้นำตัวเองให้เหินห่างไปจากพระองค์ โลกก็ถูกตัดขาดจากสวรรค์ ไม่มีการติดต่อระหว่างสองฟากฝั่งที่ถูกเหวี่ยงขวางกันไว้ แต่โดยผ่านทางพระคริสต์ โลกจึงเชื่อมต่อกับสวรรค์ได้อีกครั้งและด้วยความดีที่พระองค์ได้ทรงกระทำไว้ พระคริสต์ได้เชื่อมต่อสองฟากฝั่งของเหวือกที่เกิดจากบาป เพื่อว่าเหล่าทูตสวรรค์ผู้รับใช้จะสื่อสารสัมพันธ์กับมนุษย์ได้ พระคริสต์ทรงนำมนุษย์ที่ล้มลงด้วยความอ่อนแอและช่วยเหลือนตัวเองไม่ได้ให้มาเชื่อมต่อกับพระเจ้า ผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของพลังอำนาจที่ไม่มีขอบเขตจำกัด {SC 20.1}

ถ้ามนุษย์ไม่สนใจพระองค์ ผู้ทรงเป็นบ่อเกิดแห่งความหวังและการช่วยเหลือเพียงแหล่งเดียวของมนุษยชาติที่ได้ล้มลงแล้ว ความใฝ่ฝันถึงความก้าวหน้าของพวกเขาก็ไร้ประโยชน์ ความพยายามทั้งสิ้นที่จะยกระดับมนุษยชาติก็ไม่เกิดผล “ของประทานที่ดีที่สุดและเลิศทุกอย่าง” ย่อมมาจากพระเจ้า ยากอบ 1:17 เมื่อเราเห็นห่างออกไปจากพระองค์ อุปนิสัยที่ดีเลิศอย่างแท้จริงก็จะไม่เกิดขึ้นและทางเดียวที่เราจะไปให้ถึงพระเจ้าได้คือไปทางพระคริสต์ พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา” ยอห์น 14:6 {SC 21.1}

พระหทัยของพระเจ้าถวิลหาบรรดาลูกๆ ของพระองค์ซึ่งอยู่บนโลกใบนี้ด้วยความรักมั่นคงที่ไม่หวั่นเกรงแม้ความตาย เมื่อพระเจ้าประทานพระบุตรของพระองค์ลงมาใน พระองค์ประทานทุกสิ่งที่มีอยู่ในสวรรค์ลงมาในของขวัญล้ำค่าชิ้นนั้น ชีวิตและความตายและการร้องขอความกรุณา

ขององค์พระผู้ช่วยให้รอด การรับใช้ของทูตสวรรค์ การวิงวอนของพระวิญญาน พระราชกิจของพระเจ้าทั้งจากเบื้องบนและตลอดเวลาที่ผ่านมา ความสนใจและเอาใจใส่อย่างไม่หยุดหย่อนของเหล่าชาวสวรรค์ ทุกอย่าง ที่กล่าวมานี้มีไว้เพื่อการไถ่มนุษย์ {SC 21.2}

ให้เราไตร่ตรองถึงการเสียดลอันน่าอัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อเราทั้งหลาย ให้เราพึงพอใจกับแรงงานและพลังงานที่พระเจ้าใช้ไปเพื่อกอบกู้ผู้ที่หลงหายและนำกลับคืนสู่บ้านของพระบิดา ไม่มีแรงจูงใจใดที่แกร่งกล้ากว่าหรือหน่วยงานใดที่มีอำนาจมากกว่าจะสามารถทำการกอบกู้นี้ได้ ลองคิดถึงรางวัลยิ่งใหญ่สำหรับการทำในสิ่งที่ถูกต้อง ความเบิกบานหยรรษาในสวรรค์ การเข้าร่วมสังคัมกับเหล่าทูตสวรรค์ การสื่อสารสัมพันธ์และเป็นที่รักของพระเจ้าและของพระบุตร การที่เราจะได้รับความสามารถทั้งหมดที่ดีขึ้นและเพิ่มมากขึ้นตลอดชั่ววันรันดร์ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เป็นแรงจูงใจและกำลังใจให้เรามอบจิตใจเพื่อการรับใช้ด้วยความรักแด่พระผู้สร้างและพระผู้ไถ่ของเราหรือ {SC 21.3}

และในทางกลับกัน พระวณะของพระเจ้าได้บรรยายถึงเรื่องพระเจ้าที่พิพากษาบาป ผลของบาปที่เลื่องไม่ได้ อุปนิสัยของเราที่ตกต่ำลง และในที่สุดเมื่อบาปจะถูกทำลาย ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตือนพวกเรทุกคนว่าให้ระวังอย่าไปรับใช้ซาตาน {SC 21.4}

เราจะไม่ใส่ใจต่อพระเมตตาคุณของพระเจ้าหรือ พระองค์จะต้องทำอะไรมากกว่านี้อีกหรือ ให้เรานำตัวของเราเข้าไปอยู่ในความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระองค์ผู้ทรงรักเราด้วยความรักอันประเสริฐ ให้เราฉวยโอกาสด้วยวิถีทางที่จัดเตรียมไว้ให้แก่เรา เพื่อเราจะถูกเปลี่ยนแปลงจนเป็นเหมือนพระองค์ และได้ฟื้นฟูความสัมพันธ์ภาพใหม่กับเหล่าทูตสวรรค์ผู้รับใช้ จนได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและมีส่วนร่วมกับพระบิดาและพระบุตร {SC 22.1}

เคล็ดลับที่ 3 การกลับใจ

มนุษย์จะทำตัวให้เป็นคนเที่ยงธรรมจำเพาะพระเจ้าได้อย่างไร คนบาปจะทำตัวให้เป็นคนชอบธรรมได้อย่างไร ก็โดยทางพระคริสต์เท่านั้นที่เราจะเข้าร่วมเป็นหนึ่งในพระเจ้าและร่วมในความบริสุทธิ์ของพระองค์ได้ แต่เราจะเข้ามาหาพระคริสต์ได้อย่างไร มีคนมากมายได้ถามคำถามเดียวกันกับฝูงชนที่สำนึกในบาปถามกันในวันเพ็นเทคอสต์ว่า “เราจะทำอย่างไรดี” ประโยคแรกที่เปโตรตอบคือ “จงกลับใจใหม่” กิจการ 2:37, 38 หลังจากนั้นไม่นาน ท่านได้พูดอีกว่า “จงกลับใจและหันมาหาพระเจ้าเพื่อที่ว่าความผิดบาปของพวกท่านจะได้รับ การลบล้าง” กิจการ 3:19 {SC 23.1}

การกลับใจจะต้องมีการเสียใจในบาปที่ได้ทำไปและหันหลังให้กับบาปนั้น เราจะไม่ละทิ้งบาปนอกเสียจากว่าเราจะมองเห็นความชั่วร้ายของ

มัน ชีวิตของเราจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงจนกว่าเราจะหันหลังให้กับบาปด้วยความเต็มใจ {SC 23.2}

มีคนมากมายที่ไม่เข้าใจสาเหตุของการกลับใจ คนมากมายเสียใจกับบาปที่ได้ทำไป และยังคงแสดงออกถึงการเปลี่ยนแปลงภายนอกเพราะกลัวว่าความผิดของเขาจะนำความทุกข์ยากมายังตัวเขาเอง แต่ที่นี่ไม่ใช้การกลับใจที่พระคัมภีร์ได้สอนไว้ พวกเขาไต่ถามให้เราด้วยความทุกข์ยากแทนที่จะไต่ถามให้เราช่วยเขา อัครทูตลงสู่ความโศกเศร้าทุกซอกทุกซอญนี้เมื่อเขารู้สึกตัวว่าได้สูญเสียสิทธิบุตรหัวปีไปตลอดกาล บิลาอามตกใจกลัวเมื่อเห็นทูตสวรรค์ยืนถือดาบขวางอยู่กลางทาง เขายอมรับผิดเพราะกลัวตาย แต่ไม่ได้กลับใจจากบาปอย่างจริงจัง เขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงความตั้งใจและไม่ได้รับเกียรติความชั่ว เมื่อยูดาส อิสคาริโอทได้ทรยศพระอาจารย์ของเขาแล้ว เขาได้ร้องอุทานขึ้นมาว่า “ข้าพเจ้าทำบาปที่ทรยศคนบริสุทธิ์ถึงตาย” มัทธิว 27:4 {SC 23.3}

คำสาปแช่งเช่นนี้ถูกบีบคั้นออกมาจากจิตใจที่รู้สึกผิด โดยกลัวว่าจะถูกกำหนดโทษและกลัวการพิพากษาที่เขาจะต้องเผชิญ ตัวเขาเต็มล้นไปด้วยความหวาดผวาคือผลที่เขาจะได้รับ แต่ภายในจิตวิญญาณของเขา เขาไม่ได้เสียใจอย่างลึกซึ้งและไม่มีความปวดร้าวอยู่ภายในใจของเขา เขาได้ทรยศพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงปราศจากความผิดและปฏิเสธองค์ผู้บริสุทธิ์ของชนชาติอิสราเอล เมื่อฟาโรห์ต้องตกลงสู่ความทุกข์ในการพิพากษาของพระเจ้า เขายอมรับบาปของเขาเพียงเพื่อให้หลุดพ้นจากการต้องรับโทษเพิ่มเติม แต่เขาหวนกลับทำทนายพระเจ้าแห่งสวรรค์อีกในทันทีที่ภัยพิบัติสงบลง คนเหล่านี้ไต่ถามเราเกี่ยวกับผลของบาป แต่ไม่ได้เสียใจให้กับบาปที่ได้ทำไป {SC 24.1}

แต่เมื่อหัวใจยอมอยู่ภายใต้อิทธิพลพระวิญญาณของพระเจ้า ความสำนึกของเขาก็จะตื่นขึ้น และคนบาปก็จะเข้าใจสิ่งที่ล้ำลึกและศักดิ์สิทธิ์บางประการที่มีอยู่ในพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ซึ่งเป็นพื้นฐานการปกครองของทั้งในสวรรค์และในโลก แสง “สว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงได้นั้นกำลังเข้ามาในโลก” ได้ส่องเข้าไปในห้องชั้นในของจิต

วิญญาณและทำให้มองเห็นสิ่งของที่ซ่อนอยู่ในความมืด ยอห์น 1:9 ความรู้สึกสำนึกจะเกิดขึ้นภายในความนึกคิดและในจิตใจ คนบาปจะรู้สึกถึงความชอบธรรมของพระยาห์เวห์และรู้สึกกลัวที่จะต้องไปปรากฏอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงตรวจสอบจิตใจพร้อมกับสภาพที่ผิดและไม่สะอาดของเขา เขามองเห็นความรักของพระเจ้า ความบริสุทธิ์ที่งดงามยิ่งกว่าความบริสุทธิ์ที่น่าชื่นชม เขาหวังที่จะได้รับการชำระและนำกลับคืนไปสู่การสื่อสารสัมพันธ์กับสวรรค์ {SC 24.2}

คำอธิษฐานของดาวิดหลังจากที่ล้มลงในบาปเป็นแบบอย่าง que แสดงให้เห็นถึงสภาพของความเสียใจต่อบาปอย่างแท้จริง การกลับใจนั้นจริงใจและลึกซึ้ง คำอธิษฐานของเขานั้นไม่ได้เกิดจากความพยายามที่จะลดโทษความผิดของเขาเอง หรือต้องการหลีกเลี่ยงการพิพากษาที่จะต้องเผชิญ ดาวิดมองเห็นถึงความเลวร้ายของการล่วงละเมิดของตนเอง เขามองเห็นความสกปรกในจิตวิญญาณ เขารังเกียจบาปของเขาเอง เขาอธิษฐานไม่ใช่เพียงเพื่อขอการอภัยเท่านั้น แต่ได้ทูลขอจิตใจที่บริสุทธิ์ด้วย เขาปรารถนาที่จะได้รับความบริสุทธิ์ที่ก่อให้เกิดความสุข เพื่อจะได้กลับเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและเข้าสัมพันธ์กับพระเจ้า คำพูดที่ออกมาจากจิตวิญญาณของเขามีอยู่ว่า

“บุคคลผู้ซึ่งการละเมิดของเขาได้รับอภัยก็เป็นสุข
คือผู้ซึ่งบาปได้รับการกลบเกลื่อน
บุคคลซึ่งพระยาห์เวห์มิได้ทรงถือโทษก็เป็นสุข
คือผู้ที่ไม่มี การหลอกลวงในจิตใจของเขา”

สดุดี 32: 1, 2

“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงพระเมตตาข้าพระองค์
ตามความรักมั่นคงของพระองค์
ตามพระกรุณาอันอุดมของพระองค์
ขอทรงลบบรรดาการละเมิดของข้าพระองค์...

เพราะข้าพระองค์ทราบถึงการละเมิดของข้าพระองค์แล้ว
 และบาปของข้าพระองค์อยู่ต่อหน้าข้าพระองค์เสมอ...
 ขอทรงชำระมลทินจากข้าพระองค์ด้วยต้นหุสบ ข้าพระองค์จึงจะ
 สะอาด ขอทรงล้างข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะขาวกว่าหิมะ...
 ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเนรมิตสร้างใจสะอาดในข้าพระองค์
 และขอทรงสร้างจิตใจหนักแน่นขึ้นใหม่ภายในข้าพระองค์
 ขออย่าทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ไปจากพระพักตร์พระองค์
 และขออย่าทรงนำพระวิญญานบริสุทธิ์ของพระองค์
 ไปจากข้าพระองค์
 ขอทรงคืนความชื่นบานในความรอดของพระองค์แก่ข้าพระองค์
 และทำให้ข้าพระองค์เชื่อฟังด้วยความเต็มใจ...
 ข้าแต่พระเจ้า ผู้เป็นพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์
 ขอทรงช่วยกู้ข้าพระองค์ให้พ้นจากโทษของการฆาตกรรม
 และลิ้นของข้าพระองค์จะร้องเพลงด้วยความยินดี
 เรื่องการช่วยกู้ของพระองค์”

สดุดี 51:1-14 {SC 24.3}

การกลับใจเช่นนี้อยู่ไกลเกินกว่าอำนาจของเราเองที่จะกระทำให้
 สำเร็จได้ การกลับใจเช่นนี้จะได้มาโดยทางพระคริสต์เท่านั้น พระองค์เสด็จ
 ขึ้นไปยังที่สูงแล้วและประทานของขวัญให้แก่บรรดามนุษย์ {SC 25.1}
 มีคนมากมายเข้าใจเรื่องนี้ผิดไปและจึงไม่ได้รับการทรงช่วยที่พระ
 คริสต์ทรงปรารถนาจะประทานให้แก่พวกเขา พวกเขาคิดว่าจะเข้ามาหา
 พระคริสต์ไม่ได้นอกเสียจากได้กลับใจแล้วและการกลับใจนี้จะเตรียมเขาให้
 พร้อมเพื่อรับการอภัยจากบาป จริงอยู่ การกลับใจจะต้องเกิดขึ้นก่อนการ
 อภัยบาป มีเพียงจิตใจที่สำนึกผิดและซอกซำที่ จะรู้สึกว่าเขาต้องการพระ
 ผู้ช่วยให้รอด แต่คนบาปจะต้องรองจนกว่าเขากลับใจเรียบร้อยแล้วจึงเข้ามา
 หาพระเยซูหรือ จะต้องปล่อยให้การกลับใจเป็นอุปสรรคระหว่างคนบาป
 และพระผู้ช่วยให้รอดหรือ {SC 26.1}

พระคัมภีร์ไม่ได้สอนว่าคนบาปจะต้องกลับใจก่อนแล้วจึงตอบสนอง คำเชิญของพระคริสต์ได้ “บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก” มัทธิว 11:28 เป็นเพราะพระคุณความดีที่ออกมาจากพระคริสต์ต่างหากที่ทำให้เกิดการกลับใจที่แท้จริง เมื่อเปโตรพูดกับชนชาติอิสราเอลถึงเรื่องนี้ ท่านได้อธิบายอย่างแจ่มแจ้งว่า “พระเจ้าทรงตั้งพระองค์ไว้ที่พระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ ให้เป็นองค์พระผู้นำและองค์พระผู้ช่วยให้รอด เพื่อจะให้ชนอิสราเอลกลับใจใหม่ แล้วจะทรงอภัยบาปของเขทั้งหลาย” กิจการ 5:31 เรากลับใจไม่ได้เมื่อปราศจากพระวิญญานของพระคริสต์ที่จะปลุกจิตสำนึกของเราให้ตื่นขึ้นฉันใด เราก็จะรับการอภัยบาปไม่ได้เมื่อปราศจากพระคริสต์ฉันนั้น {SC 26.2}

พระคริสต์ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของแรงบันดาลใจที่ตีทั้งปวง พระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่จะทรงปลุกฝังความเป็นคู่อริต่อบาปเข้าไปในจิตใจได้ ในทุกความปรารถนาที่อยากได้ความจริงและความบริสุทธิ์ ในทุกความสำนึกที่มีต่อบาปหนาของเรา ล้วนเป็นหลักฐานแสดงให้เห็นว่าพระวิญญานของพระองค์กำลังขับเคลื่อนอยู่ในหัวใจของเรา {SC 26.3}

พระเยซูตรัสไว้ว่า “เมื่อเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลกแล้ว เราจะชักนำทุกคนให้มาหาเรา” ยอห์น 12:32 เราจะต้องเปิดเผยให้คนบาปมองเห็นว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อบาปของโลก และเมื่อเรามองดูพระเมฆโปดกของพระเจ้าบนทางเขนที่กลโกธา ความลึกซึ้งของการไถ่บาปจะเริ่มปรากฏขึ้นในสมองของเรา และพระคุณความดีของพระเจ้าจะทรงนำเราให้กลับใจ ในการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์เพื่อคนบาปนั้น พระองค์ทรงสำแดงให้เห็นความรักที่เราไม่อาจจะเข้าใจได้ และเมื่อคนบาปมองดูความรักนี้ ความรักนี้จะทำให้จิตใจอ่อนลง ประทับลงในความคิดและดลบันดาลให้จิตวิญญานเกิดการสำนึกผิด {SC 26.4}

จริงอยู่ ในบางครั้งมนุษย์อาจจะรู้สึกอับอายต่อชีวิตบาปของเขา และละทิ้งนิสัยชั่วบางประการของเขาไป ก่อนที่เขาจะรู้สึกตัวว่าเขากำลัง

ถูกชักนำเข้าไปหาพระคริสต์ แต่เมื่อใดก็ตามที่เขาพยายามปฏิรูปด้วยความตั้งใจจริงที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องแล้ว นั่นก็เป็นเพราะอำนาจของพระคริสต์กำลังชักนำเขาอยู่ เป็นอิทธิพลที่ทำงานในจิตวิญญาณของเขาโดยที่เขาไม่รู้สึกรู้ตัว และปลุกจิตใต้สำนึกของเขาให้ตื่นขึ้น และชีวิตภายนอกของเขาก็ได้รับการเปลี่ยนแปลง และในขณะที่พระคริสต์ทรงชักนำให้เขาหันไปมองกางเขนของพระองค์ มองดูบาปของเขาที่ได้ทรงพระองค์ พระบัญญัติของพระเจ้าจะกลับเข้ามายังสามัญสำนึกของเขา บาปชั่วในชีวิตของเขา และที่ฝังลึกอยู่ในจิตวิญญาณก็จะถูกเปิดเผยให้เขามองเห็น พวกเขาจะเริ่มเข้าใจเรื่องความชอบธรรมของพระคริสต์ได้บางส่วนและร้องออกมาว่า “บาปคืออะไรหนอที่ทำให้ต้องมีการเสียสละมากมายเช่นนี้เพื่อไถ่บาปของเหยื่อเหล่านั้น จะต้องใช้ความรักทั้งหมดนี้ การทรมานทั้งหมดนี้ การขายหน้าทั้งหมดนี้เพื่อให้เราไม่ต้องพินาศและมีชีวิตนิรันดร์หรือ” {SC 27.1}

คนบาปอาจต่อต้านความรักนี้ เขาอาจปฏิเสธไม่ยอมเข้ามาหาพระคริสต์ แต่หากเขาไม่ต่อต้าน เขาก็จะถูกชักนำให้เข้ามายังพระเยซู ความรู้เรื่องแผนการแห่งการไถ่ให้รอดจะนำเขาเข้าไปยังกางเขนด้วยการกลับใจจากบาปของเขา ซึ่งเป็นเหตุที่ทำให้พระบุตรของพระเจ้าต้องได้รับความทุกข์ทรมาน {SC 27.2}

พระปัญญาเดียวกันกับที่กระทำการในธรรมชาติกำลังตรัสกับจิตใจของมนุษย์และก่อให้เกิดความกระหายในสิ่งที่เขาไม่มี สิ่งของในโลกสร้าง ความพึงพอใจให้แก่เขาไม่ได้ พระวิญญาณของพระเจ้ากำลังอ่อนน้อมเขาให้ค้นหาสิ่งเดียวที่จะให้สันติสุขและการพักผ่อนได้ สิ่งนั้นคือพระคุณของพระคริสต์ ซึ่งเป็นความสุขที่บริสุทธิ์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงกระทำการอยู่อย่างต่อเนื่องโดยผ่านทางอิทธิพลที่ตามองเห็นและมองไม่เห็นเพื่อดึงดูดความคิดของมนุษย์ให้ออกจากความสุขสำราญของบาปที่ไม่รู้จักอ้อมไปยังพระพรของพระเจ้าที่จะตกเป็นของเขาเมื่อเขาอยู่ในพระองค์ สำหรับจิตวิญญาณเหล่านี้ที่ยังค้นหาเพื่อที่จะตีมน้ำจากถ้ำน้ำแตกของโลกแต่ต้องพบกับความผิดหวังนั้นข่าวของพระเจ้าที่มาถึงเขาคือ “คนที่กระหายเชิญเข้ามา ใครที่มีใจปรารถนา จงมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย”

วิวรณ์ 22:17 {SC 28.1}

สำหรับท่านที่มีจิตใจปรารถนาที่จะได้บางสิ่งที่ดีกว่าสิ่งในโลกนี้จะมอบให้ได้นั้น จะมองเห็นว่าความปรารถนานี้เป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับวิญญาณจิตของท่าน จงทูลขอให้พระองค์ประทานการกลับใจให้แก่ท่าน ขอพระองค์ทรงเปิดเผยพระคริสต์ให้แก่ท่านด้วยความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัด ให้ท่านมีความบริสุทธิ์อันไพบูลย์ของพระองค์ ชีวิตของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็นตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบของหลักการแห่งพระบัญญัติของพระเจ้า หลักการนั้นคือรักพระเจ้าและรักมนุษย์ ความเมตตากรุณาและความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวเป็นชีวิตของจิตวิญญาณของพระองค์ ในขณะที่เราเฝ้ามองพระองค์เมื่อแสงสว่างจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดส่องลงมายังเราก็จะมองเห็นจิตใจของเราเองที่เต็มไปด้วยบาป {SC 28.2}

เราอาจมีลักษณะเหมือนนิโคเดมัสที่ยกยอตัวเราเองว่าชีวิตของเรานั้นชื่อตรง อุปนิสัยทางฝ่ายศีลธรรมของเราถูกต้องและคิดว่าเราไม่จำเป็นต้องถ่อมใจลงต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเหมือนชนคนบาปทั่วไป แต่เมื่อแสงสว่างจากพระคริสต์ส่องลงมายังจิตวิญญาณของเราแล้ว เราก็จะมองเห็นว่าเราเองนั้นเปราะเปื้อนเพียงไร เราจะมองเห็นความตั้งใจที่เห็นแก่ตัว ความเป็นคู่อริกับพระเจ้าที่ทำให้ทุกสิ่งที่เราทำลงไปนั้นเป็นมลทิน แล้วเราจะได้รู้ว่าความชอบธรรมของเรานั้นแท้จริงแล้วเป็นแต่เพียงผ้าขี้ริ้ว และมีเพียงพระโลหิตของพระคริสต์เท่านั้นที่จะชำระเราจากความสกปรกของบาปและเปลี่ยนจิตใจของเราใหม่ให้เหมือนของพระองค์ได้ {SC 28.3}

แสงแห่งพระสิริของพระเจ้าเพียงลำแสงเดียว ความบริสุทธิ์ของพระคริสต์เพียงแวบเดียวที่ส่องทะลุผ่านจิตวิญญาณจะทำให้มองเห็นรอยเปื้อนของมลทินได้ มองเห็นทุกรอยได้อย่างเด่นชัดจนน่าเจ็บปวดและจะเปิดเผยความผิดปกติและจุดบกพร่องในอุปนิสัยของมนุษย์ ทำให้เรามองเห็นความปรารถนาที่ไม่ได้ผ่านการชำระ หัวใจที่ไม่สัตย์ซื่อ ริมฝีปากที่ไม่บริสุทธิ์ การกระทำที่ไม่จงรักภักดีของคนบาปในการลบล้างกรรมบัญญัติจะถูกเปิดออกให้เรามองเห็น และภายใต้อิทธิพลการตรวจสอบของพระวิญญาณของพระเจ้า วิญญาณจิตของเขาจะได้รับผลกระทบและเกิดความ

ปวดร้าว เมื่อเขามองเห็นพระลักษณะที่บริสุทธิ์และไร้อำนาจของพระเจ้า เขาจะรังเกียจตนเอง {SC 29.1}

เมื่อผู้เผยพระวจนะดาเนียลได้มองเห็นพระสิริที่ล้อมรอบผู้สื่อข่าวชาวสวรรค์ที่ได้รับบัญชาให้มาหาท่านนั้นท่านรู้สึกว่าการอ่อนแอและความไม่บริสุทธิ์ในตัวได้ครอบงำตัวท่านเองไว้ ท่านได้บรรยายถึงผลลัพธ์จากเหตุการณ์อันอัศจรรย์ใจนี้ไว้ว่า “ข้าพเจ้าก็สิ้นเรี่ยวสิ้นแรง หน้าของข้าพเจ้าก็ซีดไป ข้าพเจ้าหมดแรง” ดาเนียล 10:8 จิตวิญญาณที่ได้รับการสัมผัสเช่นนี้จะเกลียดชังความเห็นแก่ตัวในตัวของเขาเอง รังเกียจการรักตนเอง และเขาจะแสวงหาความบริสุทธิ์ของจิตใจผ่านทางความชอบธรรมของพระคริสต์ เพื่อจะผสมผสานเป็นหนึ่งกับพระบัญญัติของพระเจ้าและพระลักษณะของพระคริสต์ {SC 29.2}

เปาโลพูดถึงตัวเองโดยใช้ “ความชอบธรรมตามธรรมบัญญัติ” มาตัดสินสภาพลักษณะภายนอก ซึ่ง “ไม่มีที่ติ” ฟิลิปปี 3:6 แต่เมื่อท่านนำสภาพฝ่ายวิญญาณของธรรมบัญญัติมาพิจารณาแล้ว ท่านมองเห็นว่าตัวเองเป็นคนบาป เมื่อตัดสินตามตัวอักษรของธรรมบัญญัติดั้งที่มนุษย์นำมาใช้กับชีวิตภายนอกแล้ว ท่านได้ละเว้นจากบาป แต่เมื่อท่านมองเข้าไปถึงส่วนลึกของพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์และได้มองเห็นตนเองดังที่พระเจ้าทรงมองเห็นแล้ว ท่านจึงได้กราบลงด้วยความถ่อมใจและสารภาพความผิด ท่านกล่าวว่า “เมื่อก่อนข้าพเจ้าดำรงชีวิตอยู่นอกเหนือธรรมบัญญัติ แต่เมื่อบัญญัตินั้นมา บาปก็กลับมีชีวิต” โรม 7:9 เมื่อท่านมองเห็นสภาพฝ่ายวิญญาณของธรรมบัญญัติ บาปพร้อมกับความน่าเกลียดที่แท้จริงก็ปรากฏขึ้นและความหยิ่งผยองของท่านก็หายไป {SC 29.3}

พระเจ้าไม่ได้ทรงถือว่าบาปทั้งหมดมีความรุนแรงเท่ากัน พระองค์ทรงประเมินความผิดไว้หลายระดับ เช่นเดียวกับที่การประเมินของมนุษย์ แต่ไม่ว่าสายตาของมนุษย์จะเห็นว่ากระทำความผิดนี้หรือการกระทำความผิดโน้นจะเล็กน้อยเพียงไรก็ตาม ไม่มีบาปใดจะเล็กน้อยในสายพระเนตรของพระเจ้า การตัดสินของมนุษย์นั้นลำเอียง ไม่สมบูรณ์ แต่พระเจ้าประเมินทุกสิ่งตามความเป็นจริง คนขี้เมาจะถูกดูหมิ่นและถูกตราว่าบาปของเขาจะ

ทำให้เขาไม่มีส่วนในแผ่นดินสวรรค์ ในขณะที่ความหยิ่งโสม ความเห็นแก่ตัวและความโลภมักจะไม่ถูกตำหนิ แต่พระเจ้าทรงรังเกียจบาปเหล่านี้มาก เพราะบาปเหล่านี้มีลักษณะตรงข้ามกับพระลักษณะนิสัยของพระองค์ ที่มีแต่ความกรุณา เป็นความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว ซึ่งบรรยาภาที่แท้จริงของจักรวาลที่ไม่ล้มลงในบาปจะเป็นเช่นนี้ ผู้ที่ได้ทำบาปที่ยิ่งใหญ่กว่าอาจจะรู้สึกอับอายและขัดสน และเขาต้องการพระคุณของพระคริสต์ แต่ความทะนงทำให้เขาไม่รู้สึกถึงความต้องการของตนเอง เขาจึงปิดประตูหัวใจให้กับพระคริสต์และปฏิเสธพระพรมากมายที่พระองค์เสด็จมาเพื่อประทานให้แก่เขา {SC 30.1}

คนเก็บภาษีผู้นำสงสารได้อธิษฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาแก่ข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปเถิด” ลูคา 18:13 เขาคิดว่าตนเองเป็นคนชั่วมากและคนอื่น ๆ ก็มองดูเขาด้วยแนวคิดเดียวกัน แต่เขารู้สึกถึงความต้องการของเขาและเขาได้เข้ามาเฝ้าอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าพร้อมกับภาวะความผิดและความอับอาย เขาได้ทูลขอพระเมตตาของพระองค์ จิตใจของเขาเปิดออกให้กับพระวิญญาณของพระเจ้าเพื่อให้พระองค์กระทำการแห่งความเมตตาและปลดปล่อยเขาให้หลุดพ้นจากอำนาจของบาป ส่วนคำอธิษฐานของพวกฟาริสีที่โอ้อวดและคิดว่าตนเองชอบธรรม แสดงให้เห็นว่าจิตใจของเขาไม่ได้รับอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เนื่องจากเขาเห็นห่างจากพระเจ้าของเขา เขาจึงไม่รู้สึกถึงความโสมมของตนเอง เมื่อเทียบกับความสมบูรณ์แห่งความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า เขารู้สึกว่าเขาไม่ขาดสิ่งใดและเขาจึงไม่ได้รับอะไรเลย {SC 30.2}

หากท่านมองเห็นบาปในตัวท่าน อย่ารีรอที่จะทำตัวเองให้ดีขึ้น มีสักกี่คนที่คิดว่าตนเองยังดีไม่พอที่จะมาหาพระคริสต์ ท่านหวังที่จะเป็นคนดีขึ้นด้วยความพยายามของตัวเองหรือ “คนดูขเปลี่ยนแปลงนิสัยของตัวเองหรือเสือดาวเปลี่ยนแปลงขนของมันได้หรือ ถ้าได้แล้วพวกเจ้าผู้ที่เคยชินต่อการทำความชั่วจึงจะมาทำความดีได้” เยเรมีย์ 13:23 การช่วยเหลือมีไว้ให้แก่เรา เป็นการช่วยเหลือซึ่งจะพบได้ในพระเจ้าเท่านั้น เราจะต้องไม่คอยให้มีการเรียกร้องมากกว่านี้ คอยโอกาสที่ดีกว่านี้ หรือคอยให้มีอารมณ์ที่

บริสุทธิ์กว่านี้ โดยลำพังตัวเราเองแล้ว เราจะทำอะไรไม่ได้เลย เราจะต้องเข้ามาหาพระคริสต์ในสภาพที่เป็นอยู่ {SC 31.1}

แต่อย่าให้ผู้ใดหลอกกลางตนเองด้วยความคิดว่า พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักและพระเมตตาคุณอันยิ่งใหญ่ พระองค์จะประทานความรอดให้แก่กับคนที่ปฏิเสธพระคุณของพระองค์ด้วย มีเพียงแสงสว่างจากกางเขนเท่านั้นที่จะประเมินความชั่วร้ายที่ยิ่งใหญ่ของบาปได้ เมื่อมนุษย์เรารู้ให้เชื่อว่าพระเมตตาคุณของพระเจ้าประเสริฐเกินที่จะทำลายคนบาป ก็ขอให้มองไปยังกลโกธา เป็นเพราะไม่มีหนทางอื่นแล้วที่มนุษย์จะรอดได้ เป็นเพราะว่าถ้าปราศจากการเสียสละเช่นนี้ เผ่าพันธุ์มนุษย์จะไม่มีทางหนีให้พ้นจากอำนาจชั่วร้ายของบาปและกลับไปสื่อสัมพันธ์กับบรรดาชาวสวรรค์ที่บริสุทธิ์ได้ ไม่มีทางใดที่มนุษย์จะมีส่วนในชีวิตฝ่ายวิญญาณได้ ด้วยเหตุฉะนั้นพระคริสต์จึงทรงต้องรับความผิดของการไม่เชื่อฟังและรับความทุกข์ของคนบาปมาไว้กับพระองค์เอง ความรักและการทนทุกข์ทรมานและความมรณาของพระบุตรของพระเจ้าจึงเป็นพยานถึงความน่ากลัวอย่างมหันต์ของบาปและประกาศว่าไม่มีทางที่จะหนีให้พ้นจากอำนาจของมัน ไม่มี ความหวังที่จะได้ชีวิตที่สูงส่งกว่า นอกจากด้วยการมอบถวายจิตวิญญาณแด่พระคริสต์ {SC 31.2}

บางครั้ง คนที่ไม่สำนึกผิดจะแก้ตัวด้วยการเปรียบเทียบกับคนที่อ้างตัวเป็นคริสเตียนว่า “ฉันก็เป็นคนดีพอๆ กับพวกเขา ฉันไม่เห็นว่าคุณประพฤติของพวกเขาในเรื่องการตามใจตนเอง ความสุขุมหรือรอบคอบดีกว่าฉัน พวกเขาชอบความสนุกสนานและปล่อยตัวตามใจตนเองพอๆ กับฉัน” ด้วยการทำเช่นนี้ เขาเอาความผิดของผู้อื่นมาใช้แก้ตัวกับการละเลยหน้าที่ของเขาเอง แต่บาปและความบกพร่องของผู้อื่นไม่อาจแก้ต่างให้กับผู้ใดได้ เพราะพระเจ้าไม่ได้ประทานมนุษย์ที่ทำผิดมาเป็นแบบอย่างของเรา พระองค์ประทานพระบุตรของพระองค์ผู้ทรงปราศจากต่างพร้อยเป็นแบบอย่างแก่เรา และคนที่ตำหนิผู้ที่อ้างตนเป็นคริสเตียนว่าประพฤติผิด เขาเองควรจะแสดงให้เห็นชีวิตและแบบอย่างที่ดีประเสริฐกว่านี้ หากเขามีแนวคิดที่สูงส่งว่าคริสเตียนควรจะเป็นเช่นไรแล้ว บาปของเขาเองจะ

ไม่ยิ่งใหญ่กว่านี้หรือ เพราะเขารู้ว่าจะไรรุกและยังปฏิเสธที่จะทำตาม {SC 32.1}

ขอให้ท่านระวังเรื่องของการผัดวันประกันพรุ่ง อย่ารอช้าที่จะละทิ้งบาปของท่านและแสวงหาความบริสุทธิ์ในจิตใจโดยผ่านทางพระเยซู จุดนี้เองที่ทำให้คนนับพันต้องหลงหายไปชั่ววินาที ข้าพเจ้าจะไม่ขอกำลังถึงเรื่องในชีวิตที่แสนสั้นและไม่แน่นอน แต่จะกล่าวถึงเรื่องน่ากลัวที่เป็นภัยอันตราย เป็นเรื่องที่น่ากลัวกันยังไม่ดีพอ นั่นคือการรื้ออ้อมย้อมฝังพระสุริยงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าที่เชิญชวนอยู่ แต่เลือกที่จะใช้ชีวิตอยู่ในบาป เพราะการรื้ออ้อมย้อมนี้คือบาป การปล่อยตัวให้แก่บาป ไม่ว่าบาปนั้นจะดูเล็กน้อยเพียงไร จะนำมาซึ่งความพิณาศที่ จะหลงหายไปตลอดกาล สิ่งที่เราเอาชนะไม่ได้ สิ่งนั้นจะชนะเราและจะนำเราไปสู่ความพิณาศ {SC 32.2}

อาดัมและเอวาปลอบใจตัวเองให้เชื่อว่าเรื่องเล็กน้อยเช่นการรับประทานผลไม้ต้องห้ามไม่ส่งผลลัพท์น่ากลัวตามที่พระเจ้าทรงประกาศไว้ แต่เรื่องเล็กน้อยเช่นนี้เป็นกรล่วงละเมิดพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าที่แปรเปลี่ยนไม่ได้ และแยกมนุษย์ออกไปจากพระเจ้าและเปิดประตูให้แก่ความตายและความหายนะเหลือคณานับให้ไหลบ่าเข้ามาในโลกของเรา ยุคแล้วยุคเล่า เสียงร้องโศกเศร้าดังมาจากโลกของเราอย่างต่อเนื่อง และสภาพทั้งหมดที่พระเจ้าทรงสร้างต่างร้องคร่ำครวญและผจญความทุกข์ยากด้วยกันอย่างเจ็บปวดจากผลของการไม่เชื่อฟังของมนุษย์ แม้สวรรค์เองก็ยังสัมผัสได้กับผลการกบฏของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้า ทางเขนกลโกธาตั้งเด่นเป็นอนุสรณ์ของการเสียสละอันอัศจรรย์ที่กำหนดไว้เพื่อไถ่บาปที่ได้ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า ให้เราอย่าถือว่าบาปเป็นเรื่องเล็ก {SC 33.1}

การล่วงละเมิดของแต่ละครั้ง การละเลยหรือปฏิเสธพระคุณของพระคริสต์ในแต่ละคราวจะมีผลกระทบต่อดัวของท่านเอง ทำให้จิตใจแข็งกระด้างไป การตัดสินใจถูกกริดรอน ความเข้าใจเฉื่อยชาลง และไม่เพียงแต่ทำให้การยอมมอบถวายของท่านลดลงเท่านั้น แต่จะทำให้ความสามารถ

ในการยอมจำนนต่อการทรงเรียกด้วยความอ่อนโยนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าลดลงไปด้วย {SC 33.2}

มีคนจำนวนมากทำให้ความว่าวุ่นของสามัญสำนึกสงบลงด้วยความคิดว่าเขาเปลี่ยนวิถีทางแห่งความชั่วตามที่เขาต้องการได้ ฉะนั้น เขาจึงล้อเล่นกับคำเชิญชวนแห่งพระเมตตาและคาดหวังว่าจะยังคงได้รับคำเชื้อเชิญนี้ต่อไปอีกซ้ำแล้วซ้ำเล่า พวกเขาคิดว่าหลังจากที่เขาได้ทำสิ่งที่ดูแคลนพระวิญญาณแห่งพระคุณ หลังจากที่เขาได้รับอิทธิพลอยู่ในฝ่ายของซาตาน เขาจะยังคงสามารถเปลี่ยนวิถีทางของตนเองได้ภายในเสี้ยวเวลาอันสั้นเมื่อวิกฤติร้ายแรงมาถึง แต่การกระทำเช่นนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่ทำได้ง่าย ๆ ประสบการณ์และการศึกษาที่มีมาตลอดทั้งชีวิตได้หล่อหลอมอุปนิสัยของพวกเขาอย่างเต็มที่ จนมีคนจำนวนน้อยคิดอยากรับพระฉายาของพระเยซู {SC 33.3}

หากเราจะทะนุถนอมลักษณะอุปนิสัยที่ผิดไว้แม้เพียงประการเดียว ความปรารถนาชั่วเพียงอันเดียว ในที่สุดสิ่งเหล่านี้จะลบล้างอำนาจของพระกิตติคุณไป การปล่อยตัวให้กับบาปทุกครั้งจะทำให้จิตวิญญาณเกลียดชังพระเจ้าเพิ่มมากขึ้น ผู้ที่ทนต่อการนอกรีตหรือต้อติงไม่ใส่ใจต่อความจริงของพระเจ้ากำลังเก็บเกี่ยวสิ่งที่เขาเองเป็นผู้หว่าน ไม่มีคำเตือนใดในพระคัมภีร์ที่ล้มที่นำกลัวไปกว่าคำเตือนของนักปราชญ์ต่อการเล่นกับความชั่วซึ่งกล่าวไว้ว่า คนบาปจะ “ติดอยู่กับตาข่ายบาปของเขา” สุภาษิต 5:22 {SC 34.1}

พระคริสต์ทรงพร้อมที่จะปลดปล่อยเราให้หลุดพ้นจากบาป แต่พระองค์ไม่ทรงบังคับความตั้งใจของเราและถ้าหากเราแย้งยืนกรานที่จะล่องละเมิด ความตั้งใจของเราจะโอนเอียงให้กับความชั่วต่อไปและเราก็ไม่ต้องการรับการปลดปล่อย หากเราไม่ยอมรับพระคุณของพระองค์ พระองค์จะทรงทำอะไรให้เราได้อีกเล่า เราทำลายตัวเราเองด้วยการมุ่มมั่นปฏิเสธความรักของพระองค์ “นี่แน่ะ บัดนี้เป็นเวลาแห่งความโปรดปราน นี่แน่ะ บัดนี้เป็นวันแห่งความรอด” “วันนี้ถ้าท่านทั้งหลายได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านตื้ออืด” 2 โครินธ์ 6:2; ฮีบรู 3: 7, 8 {SC 34.2}

“มนุษย์ผู้ที่รูปร่างภายนอก แต่พระยาห์เวห์ทอดพระเนตรจิตใจ” จิตใจมนุษย์ที่มีอารมณ์ความสุขและความเศร้าใจขัดแย้งกันอยู่ จิตใจที่คอยตีตัวออกห่าง เต็มไปด้วยความไม่สะอาดและความหลอกลวง 1 ซามูเอล 16:7 พระองค์ทรงทราบเจตนา ความตั้งใจและเป้าหมายของเขา จงไปหาพระองค์ด้วยสภาพวิญญาณจิตที่เปราะเบื่อนอยู่ จงทำอย่างผู้ประพันธ์สวดดีที่ได้เปิดจิตใจทุกห้องออกให้ตรวจสอบและร้องทูลขอว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงตรวจค้นข้าพระองค์และทรงรู้จักจิตใจของข้าพระองค์ ขอทรงทดสอบข้าพระองค์และทรงรู้จักความคิดของข้าพระองค์ และขอทอดพระเนตรว่ามีทางชั่วใดๆ ในข้าพระองค์หรือไม่ และขอทรงนำข้าพระองค์ไปในทางนิรันดร์” สดุดี 139:23, 24 {SC 34.3}

คนมากมายยอมรับศาสนาที่ใช้ปัญญา นี่เป็นการถือศาสนาแต่เปลือกนอกแบบหนึ่งเมื่อจิตใจไม่ได้ผ่านการชำระ ขอให้คำอธิษฐานนี้เป็นของท่าน “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเนรมิตสร้างใจสะอาดภายในข้าพระองค์ และขอทรงสร้างจิตใจหนักแน่นขึ้นใหม่ภายในข้าพระองค์” สดุดี 51:10 ขอให้ท่านจัดการกับจิตวิญญาณของท่านอย่างจริงจัง ให้ทำกันอย่างจริงจัง แน่วแน่ เสมือนหนึ่งว่าชีวิตของท่านตกอยู่ในอันตราย นี่เป็นเรื่องที่ท่านต้องจัดการระหว่างพระเจ้ากับจิตวิญญาณของท่านเอง เป็นการจัดการเพื่อชีวิตนิรันดร์ ซึ่งเป็นความหวังและไม่มีสิ่งอื่นใดจะนำความหายนะมาให้แก่ท่านได้ {SC 35.1}

จงศึกษาพระคำของพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน พระคำซึ่งอยู่เบื้องหน้าท่าน ทั้งในพระบัญญัติของพระเจ้าและในชีวิตของพระคริสต์ ซึ่งเป็นหลักการยิ่งใหญ่ของความบริสุทธิ์ หากปราศจากหลักการนี้แล้ว “จะไม่มีใครได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย” ฮีบรู 12:14 หลักการนี้ทำให้รู้สึกสำนึกในบาป และเปิดเผยให้เห็นถึงทางที่จะนำไปสู่ความรอดได้อย่างชัดเจน ในขณะที่พระสุเสียงของพระเจ้าตรัสกับจิตวิญญาณของท่านอยู่นั้น ขอให้ท่านใส่ใจในเรื่องนี้ {SC 35.2}

ขณะที่ท่านมองเห็นความร้ายกาจของบาป ขณะที่ท่านมองเห็นสภาพที่แท้จริงของตัวท่านเองว่าเป็นเช่นไร จงอย่าปล่อยตัวไปกับความสิ้นหวัง พระคริสต์เสด็จลงมาช่วยคนบาป เราไม่จำเป็นต้องหาทางคืนดีกับ

พระเจ้า แต่ด้วยความรักอัครอัครยอันประเสริฐ พระเจ้า “ทรงให้โลกนี้คืนดี กับพระองค์โดยพระคริสต์” 2 โครินธ์ 5:19 พระองค์ทรงตามหาลูกๆ ที่ทำผิดของพระองค์ด้วยความรักอันอ่อนโยน ไม่มีพ่อแม่คนใดในโลกที่จะอดทนต่อความบกพร่องและความผิดของลูกๆ ได้มากไปกว่าความอดทนนานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อผู้ที่พระองค์ทรงแสวงหาเพื่อจะทรงช่วยให้รอด ไม่มีผู้ใดจะอ่อนน้อมต่อผู้ล่วงละเมิดได้อย่างอ่อนโยนมากเท่านี้ ไม่มีริมฝีปากของมนุษย์คนใดที่จะอ่อนน้อมอย่างอ่อนโยนต่อผู้ที่หลงไปได้เท่ากับพระองค์ พระสัญญาทั้งหมดของพระองค์ คำตักเตือนของพระองค์ เป็นแต่เพียงลมหายใจของความรักที่ไม่อาจพรรณนาได้ {SC 35.3}

เมื่อซาตานมาบอกกับท่านว่าท่านเป็นคนบาปหนา จงหันไปหาพระผู้ไถ่ของท่านและพูดถึงพระคุณความดีของพระองค์ สิ่งที่จะช่วยท่านได้คือให้ท่านมองไปยังแสงสว่างของพระองค์ ให้ท่านยอมรับบาปของท่าน และบอกศัตรูของท่านว่า “พระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลกเพื่อทรงช่วยคนบาปให้รอด” และความรักของพระองค์ที่ไม่มีรักใดเปรียบได้จะช่วยท่านให้รอดได้ 1 ทิโมธี 1:15 พระเยซูตรัสถามซีโมนในเรื่องลูกหนี้สองคน คนหนึ่งเป็นหนี้นายของเขาเพียงเล็กน้อยและอีกคนเป็นหนี้ก้อนใหญ่ แต่นายได้ยกหนี้ให้ทั้งสองคน และพระคริสต์ตรัสถามซีโมนว่าลูกหนี้คนไหนจะรักนายของเขามากที่สุด ซีโมนตอบว่า “คนที่นายยกหนี้ให้มาก” ลูกา 7:43 เราเป็นคนบาปหนา แต่พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเราจะได้รับการอภัย พระคุณความดีของการเสียสละของพระองค์นั้นพอเพียงที่จะนำเสนอพระบิดาเพื่อเรา ผู้ที่ได้รับการอภัยจากพระองค์มากจะรักพระองค์มากและจะยืนอยู่ใกล้ซิดิพระบัลลังก์ของพระองค์มากที่สุดเพื่อสรรเสริญพระองค์ สำหรับความรักและการเสียสละอันยิ่งใหญ่ เราจะตระหนักถึงความร้ายกาจของบาปได้ก็ต่อเมื่อเราเข้าใจความรักของพระเจ้าอย่างเต็มที่เท่านั้น เมื่อเรามองเห็นความยาวของโซ่ที่หย่อนลงมาให้เรา เมื่อเราเข้าใจเรื่องการเสียสละอันยิ่งใหญ่ซึ่งพระคริสต์ทรงกระทำเพื่อเราแล้ว จิตใจของเราก็จะหลอมละลายลงด้วยความอ่อนโยนและสำนึกผิด {SC 35.4}

เคล็ดลับที่ 4

การสารภาพบาป

“ผู้ซ่อนการละเมิดของตนไว้จะไม่จำเวรผิด แต่ผู้สารภาพและทิ้งมัน จะได้รับความกรุณา” สุภาษิต 28:13 {SC 37.1}

เงื่อนไขที่จะรับพระเมตตาของคุณของพระเจ้านั้นง่ายและยุติธรรม และสมเหตุสมผล พระเจ้าไม่บังคับให้เราต้องทนทุกข์ทรมานเพื่อจะได้การอภัยจากบาป พระองค์ไม่ได้บังคับให้เราเดินทางไปแสวงบุญที่ยืดเยื้อ และเหน็ดเหนื่อยหรือแก้บาปด้วยการทรมานร่างกายให้เจ็บปวด เพื่อให้พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ยอมรับจิตวิญญาณของเราหรือลบล้างบาปการล่วงละเมิดของเรา แต่ผู้ที่สารภาพและละทิ้งบาปจะได้รับพระเมตตาคุณ {SC 37.2}

อัครทูตกล่าวว่า “จงสารภาพบาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รับการรักษาโรค” ยากอบ 5:16 จง

สารภาพบาปของท่านกับพระเจ้า พระองค์เท่านั้นที่จะทรงให้อภัยบาปได้ และจงสารภาพความผิดต่อกันและกัน หากท่านทำผิดต่อมิตรสหายหรือเพื่อนบ้านของท่าน ท่านจะต้องยอมรับผิด และเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะอภัยให้ท่านด้วยความเต็มใจ แล้วท่านจะต้องทูลขอพระเจ้าทรงอภัยให้ท่านด้วย เพราะพี่น้องที่ท่านได้ทำผิดต่อเขาเหล่านั้นเป็นสมบัติของพระเจ้า และเมื่อท่านทำร้ายเขา ท่านก็ได้ทำบาปต่อพระเจ้าผู้สร้างและพระเจ้าผู้ไถ่ของเขาด้วย และคดีความนี้จะถูกนำขึ้นไปยังเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าผู้ไกล่เกลี่ยแท้จริงพระองค์เดียว พระองค์ผู้ทรงเป็นมหาบุรุษใหญ่ของเรา “ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่าง ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป” และพระองค์ทรง “เห็นใจในความอ่อนแอของเรา” และทรงชำระเราจากความเปราะบางของความชั่วทุกประการ ฮีบรู 4:15 {SC 37.3}

ผู้ที่ไม่ได้ถ่อมจิตใจลงเพื่อยอมรับความผิดของเขาต่อพระเจ้ายังไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อแรกเพื่อให้พระเจ้าทรงยอมรับ หากเรายังไม่เคยมีประสบการณ์ของการกลับใจ ไม่เคยรู้สึกเสียใจกับสิ่งที่ได้ทำไปและไม่ได้ถ่อมจิตใจลงอย่างแท้จริงและวิญญูณจิตไม่รู้สึกชอกช้ำที่ต้องสารภาพบาปและรู้สึกเกลียดชังความชั่วของตัวเองแล้ว เราก็กังไม่เคยทูลขอการอภัยบาปอย่างแท้จริง และหากเรายังไม่เคยทูลขอ เราก็กังไม่เคยพบกับสันติสุขในพระเจ้า มีเหตุผลเดียวที่ทำให้บาปผิดในอดีตที่ผ่านมาไม่ได้รับการอภัยคือ เราไม่เต็มใจที่จะถ่อมจิตใจของเราลงและทำตามเงื่อนไขที่จารึกไว้ในพระวจนะแห่งความจริง สำหรับเรื่องนี้ได้ประทานคำแนะนำไว้อย่างชัดเจน การสารภาพบาปไม่ว่าจะทำไมในศาสนาหรือเป็นการส่วนตัวจะต้องทำด้วยความจริงใจและด้วยความสมัครใจ คนบาปจะต้องไม่ถูกบีบบังคับให้สารภาพบาป การสารภาพบาปจะต้องไม่ทำอย่างเล่นๆ หรืออย่างไม่มีใจ หรือเป็นการบังคับผู้ที่ไม่รู้สึกลำบากถึงความน่ารังเกียจของบาป การสารภาพบาปที่ทำด้วยการเปิดส่วนลึกที่สุดของจิตใจออก จะพบหนทางที่นำไปถึงพระเจ้า ผู้ทรงกอปรด้วยพระเมตตาที่ไม่มีขอบเขต ผู้ประพันธ์สวดติรัสว่า “พระยาห์เวห์ทรงอยู่ใกล้ผู้ที่ใจแตกสลายและทรงช่วยผู้สิ้นหวัง” สดุดี 34:18 {SC 37.4}

การสารภาพบาปที่จริงใจจะต้องมีลักษณะเฉพาะเจาะจงและยอมรับบาปที่ได้ทำไปแล้วโดยเฉพาะ อาจจะเป็นบาปที่เราต้องสารภาพต่อเบื้องพระเจ้าเท่านั้นหรือเป็นบาปที่เราต้องสารภาพกับบุคคลที่ต้องตกทุกข์อันเนื่องมาจากความผิดที่เราได้ทำไป หรือเป็นบาปที่ทำต่อส่วนรวมซึ่งต้องสารภาพอย่างเปิดเผย แต่การสารภาพบาปทั้งปวงนั้นจะต้องชัดเจนและเจาะจง ยอมรับบาปที่ท่านได้ทำไป {SC 38.1}

ในสมัยของชาวมูเอล ประชาชาติอิสราเอลเดินทางออกไปจากทางของพระเจ้า พวกเขาต้องตกอยู่ในความทุกข์ยากอันเนื่องจากผลของบาป เพราะพวกเขาได้ละทิ้งความเชื่อในพระเจ้า มองไม่เห็นอำนาจและพระบัญชาของพระองค์ที่ปกครองประเทศ สูญเสียความเชื่อมั่นในอำนาจของพระเจ้าที่พิทักษ์และรักษาผลประโยชน์ของพระองค์ พวกเขาหันออกไปจากพระเจ้ายิ่งใหญ่ผู้ทรงปกครองจักรวาลและปรารถนาการปกครองแบบเดียวกันกับประเทศที่อยู่รอบข้าง ก่อนที่พวกเขาจะพบกับสันติสุขได้อีกครั้งหนึ่งนั้น พวกเขาได้สารภาพบาปอย่างตรง ๆ ว่า “เพราะเราได้เพิ่มความชั่วร้ายนี้เข้ากับบาปทั้งสิ้นของพวกเรา คือขอให้มิกษตรียสำหรับพวกเรา” 1 ชาวมูเอล 12:19 พวกเขาต้องสารภาพบาปที่ได้ทำไปแล้ว ความมกตัญญูของพวกเขามีบับบังคับจิตวิญญาณและได้ตัดพวกเขาออกไปจากพระเจ้า {SC 38.2}

พระเจ้าจะไม่ยอมรับการสารภาพบาปที่ปราศจากการกลับใจและการปฏิรูปด้วยความจริงใจ พวกเขาจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงชีวิตอย่างแน่วแน่ จะต้องขจัดสิ่งที่พระเจ้ารังเกียจทิ้งไปให้หมด เป็นผลงานที่เกิดจากการเสียใจต่อบาปอย่างสุดซึ้ง ส่วนที่เราจะต้องทำนั้นได้จัดวางไว้อยู่เบื้องหน้าเราอย่างชัดเจนว่า “จงชำระตัว และทำตัวเจ้าให้สะอาด จงเอาความชั่วของเจ้าไปให้พ้นจากสายตาเรา จงเลิกทำชั่ว จงฝึกทำดี จงเสาะหาความเป็นธรรม จงแก้ไขการบีบบังคับ จงแก้ต่างให้ลูกกำพร้าพ่อ จงสู้ความเพื่อหญิงม่าย” อิสยาห์ 1:16, 17 “ถ้าคนอธรรมยอมคืนของประกัน และชดใช้สิ่งที่เขาโมยไป และดำเนินตามกฎเกณฑ์แห่งชีวิต ทั้งไม่ทำบาปเลย เขาก็จะมีชีวิตอยู่แน่ และเขาจะไม่ต้องตาย” เอเสเคียล

33:15 เปาโลกล่าวถึงการกลับใจว่า “จงดูสิว่าความเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้าเช่นนี้นำไปสู่การเอาจริงเอาจังเพียงไร และยังทำให้เกิดการขวนขวายที่จะพิสูจน์ตัวเอง เกิดความขุ่นเคือง ความตื่นตัว ความอาลัย ความกระตือรือร้น และเกิดการลงโทษ พวกท่านพิสูจน์ตัวเองในทุกด้าน แล้วว่าเป็นผู้ปราศจากความผิดในเรื่องนี้” 2 โครินธ์ 7:11 {SC 39.1}

เมื่อบาปทำให้การรับรู้ทางศีลธรรมตายด้านไป ผู้ที่ทำผิดมองไม่เห็นความบกพร่องในอุปนิสัยของตนเอง หรือตระหนักถึงความร้ายกาจของความชั่วที่เขาได้ทำ และถ้าเขาไม่ยอมรับอำนาจการดัดเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ตาของเขาก็จะยังคงมืดมนต่อบาปที่เขาได้ทำ เขาจะไม่จริงใจและไม่จริงจังต่อการสารภาพของเขา สำหรับความผิดทุกเรื่องที่เขาทำ เขาจะมีข้ออ้างเพื่อแก้ตัวให้กับสิ่งที่เขาทำ โดยกล่าวว่า หากไม่ใช่เป็นเพราะสถานการณ์บังคับแล้ว เขาก็คงจะไม่ทำสิ่งนั้นหรือสิ่งนี้ที่ทำให้ตัวเขาต้องถูกตำหนิ {SC 40.1}

หลังจากอาดัมและเอวาได้รับประทานผลไม้ต้องห้ามแล้ว พวกเขาอับอายและหวาดกลัวอย่างเต็มที่ ในช่วงแรก พวกเขาได้แต่คิดว่าจะแก้ตัวให้กับการกระทำบาปอย่างไรและหนีให้พ้นความตายซึ่งเป็นคำตัดสินที่น่ากลัวได้อย่างไร เมื่อพระเจ้าตรัสถามถึงบาปของเขา อาดัมตอบด้วยการโยนความผิดส่วนหนึ่งให้พระเจ้าและอีกส่วนหนึ่งให้แก่คู่ชีวิตของเขาเอง “หญิงที่พระองค์ประทานให้อยู่กับข้าพระองค์ เธอส่งผลจากต้นไม้ฉันให้ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงรับประทาน” ส่วนหญิงนั้นโยนความผิดใส่คู่ด้วยการพูดว่า “งูล่อลวงข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงได้รับประทาน” ปฐมกาล 3:12, 13 ทำไมพระองค์จึงทรงสร้างงู ทำไมพระองค์จึงทรงปล่อยให้มันเข้ามาในสวนเอเดน นี่คือการหมายของคำตอบที่เธอใช้แก้ตัวให้กับบาปของเธอ ด้วยประการฉะนี้ พวกเขาจึงโยนความรับผิดชอบต่อการล้มลงในบาปให้พระเจ้า วิญญาณแห่งการชอบแก้ตัวที่กำเนิดมาจากบิดาแห่งการพุดมูสาจึงปรากฏอยู่ในบุตรชายบุตรหญิงทั้งปวงของอาดัม การสารภาพบาปในรูปแบบเช่นนี้เป็นสิ่งที่ไม่ได้รับการดลใจจากพระวิญญาณของพระเจ้าและพระองค์จะไม่ทรงยอมรับ การกลับใจที่แท้จริงจะนำบุคคลนั้น

ให้ยอมรับความผิดว่าเป็นของตนเองและยอมรับโดยไม่มี การแอบแฝงหรือเสแสร้ง เขาจะเป็นเหมือนคนเก็บภาษีผู้นำสงสารซึ่งไม่กล้าแม้จะแหงนหน้าดูฟ้า แต่ได้ร้องว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาแก่ข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาป/เกิด” ลูกา 18:13 และผู้ที่ยอมรับความผิดของตนเองจะได้รับการแก้ไขให้เป็นผู้ชอบธรรม เพราะว่าพระเยซูจะทรงทูลขอแทนจิตวิญญาณที่ได้กลับใจด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง {SC 40.2}

แบบอย่างของการกลับใจด้วยความจริงใจและถ่อมใจดังที่มีจารึกไว้ในพระวจนะของพระเจ้านั้น เปิดเผยให้เห็นการสารภาพบาปโดยไม่มี การแก้ตัวหรือพยายามทำให้ตนเองไม่มีความผิด เปาโลไม่ได้คอยหาทางที่จะปกปิดตัวเอง ท่านปายัสบาปของท่านด้วยสีเข้มที่สุดซึ่งไม่ทำให้ความผิดของท่านเบาบางลง ท่านกล่าวว่า “สิ่งที่ข้าพระบาททำในกรุงเยรูซาเล็ม หลังจากได้รับสิทธิอำนาจจากพวกหัวหน้าปุโรหิตแล้ว ข้าพระบาทจับกรรมิกชนจำนวนมากขังคุก และเมื่อพวกเขาถูกลงโทษถึงตาย ข้าพระบาทก็เห็นดีด้วย ข้าพระบาททำโทษเขาบ่อยๆ ในธรรมศาลาทุกแห่ง และบังคับเขาให้กล่าวคำหมิ่นประมาทพระเจ้า และเนื่องจากข้าพระบาทโกรธพวกเขาอย่างยิ่ง ถึงขนาดข้าพระบาทตามไปข่มเหงเขาถึงหัวเมืองต่างๆ ในต่างประเทศ” กิจการ 26: 10-11 ท่านไม่รีรอที่จะประกาศว่า “พระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลก เพื่อทรงช่วยคนบาปให้รอด และในพวกคนบาปนั้นข้าพเจ้าเป็นตัวเอ้” 1 ทิโมธี 1:15 {SC 41.1}

ผู้ที่กลับใจอย่างแท้จริงและมีจิตใจที่ถ่อมและซอกซำจะซามซึ่งกับความรักของพระเจ้าและราคาที่พระองค์ต้องทรงชำระที่กางเขนบนเนินเขากัลโกธาและดั่งเช่นบุตรที่เข้ามาสารภาพความผิดกับบิดาผู้เปี่ยมด้วยความรัก ผู้ที่สำนึกผิดอย่างจริงจังและนำบาปทั้งสิ้นของเขาเข้ามายังพระเจ้าก็จะ เป็นเช่นนั้น ด้วยมีคำเขียนไว้ว่า “ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” 1 ยอห์น 1:9 {SC 41.2}

เคล็ดลับที่ 5

การอุทิศถวายตน

พระเจ้าทรงสัญญาไว้แล้วว่า “เจ้าจะแสวงหาเราและพบเรา เมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า” เยเรมีย์ 29:13 {SC 43.1}

เราจะต้องมอบถวายจิตใจทั้งหมดให้แก่พระเจ้า มิฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงที่จะนำเรากลับคืนสู่พระฉายาของพระเจ้าจะเกิดขึ้นไม่ได้ โดยธรรมชาติแล้ว เราห่างเหินจากพระเจ้า พระวิญญูณแบริสุทธ์ทรงบรรยายสภาพของเราไว้ดังนี้ว่า “ตายโดยการละเมิดและการบาป” “ศิระกะก็เจ็บไปหมด ใจก็อ่อนเปลี้ยไปสิ้น” “ไม่มีตรงไหนปกติเลย” เราถูกกับดักของซาตานผูกมัดไว้อย่างแน่นหนา “ดักจับเขาไว้ให้ทำตามความประสงค์ของมัน” เอเฟซัส 2:1; อิสยาห์ 1:5, 6; 2 ทิโมธี 2:26 พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะรักษาเราให้หาย เพื่อปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระ แต่จะทำเช่นนั้นได้นั้นจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงใหม่ทั้งหมด ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงธรรมชาติ

ทั้งหมดของเรา เราจึงต้องยอมมอบถวายตัวของเราทั้งหมดให้พระองค์ {SC 43.2}

สงความยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีการต่อสู้อะไรคือ การต่อสู้กับตนเอง การยอมถวายตนมอบถวายทุกสิ่งให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้านั้น จำเป็นต้องมีการดิ้นรนต่อสู้ แต่เราจะต้องยอมมอบถวายจิตวิญญาณของเราให้พระเจ้าก่อนที่ความบริสุทธิ์ในจิตใจจะถูกสร้างขึ้นใหม่ได้ {SC 43.3}

การปกครองของพระเจ้าไม่ได้ตั้งอยู่บนหลักการของการเชื่อฟังอย่างไม่ลืมหูลืมตาซึ่งเป็นการควบคุมอย่างไม่มีเหตุผลตามที่ชาตานต้องการให้ทุกคนเชื่อ ผู้ที่มีปัญญาและมีจิตสำนึกจะขัดแย้งกับการปกครองของพระองค์ คำเชิญชวนของผู้สร้างที่ทรงยื่นให้แก่มนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างมานั้นคือ “มาเถิด ให้พวกเราสู่ความกัน” อีสายห์ 1:18 พระเจ้าไม่บังคับความนึกคิดของผู้ที่พระองค์ทรงสร้าง พระองค์จะไม่ทรงยอมรับความจงรักภักดีที่ไม่ได้มอบถวายด้วยความเต็มใจและด้วยความเข้าใจอย่างมีสติ การบังคับให้เชื่อฟังจะกีดขวางการพัฒนาสติปัญญาและอุปนิสัยที่แท้จริงทั้งหมด และทำให้มนุษย์เป็นแต่เพียงเครื่องจักร สภาพเช่นนี้ไม่ได้เป็นพระประสงค์ของผู้สร้าง พระองค์ทรงมีพระประสงค์ที่จะให้มนุษย์ซึ่งเป็นจิตรกรรมล้ำเลิศที่สุดของอำนาจการทรงสร้างของพระองค์ก้าวไปถึงการพัฒนาสูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ พระองค์ทรงจัดวางพระพรอันประเสริฐที่สุดไว้ยู่ต่อหน้าเราเพื่อนำเราให้ไปถึงพระคุณของพระองค์ พระองค์ทรงเชิญชวนให้เรามอบถวายตัวเราเองให้พระองค์ เพื่อพระองค์จะทรงกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ในตัวเรา ที่เหลือจะขึ้นกับเราว่าเราเลือกจะให้หลุดพ้นจากการจองจำของบาป เพื่อมีส่วนร่วมด้วยเสรีภาพที่ยิ่งใหญ่ของพระบุตรของพระเจ้าหรือไม่ {SC 43.4}

เมื่อเรามอบถวายตัวเราเองให้พระเจ้าแล้วนั้นเราจำเป็นต้องละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างที่จะแยกตัวเราออกไปจากพระองค์ ด้วยเหตุนี้ พระผู้ช่วยให้รอดตรัสไว้ว่า “ทุกคนในพวกท่านที่ไม่ได้สละสิ่งสารพัดที่มีอยู่จะเป็นสาวกของเราไม่ได้” ลูกา 14:33 เราต้องสละทิ้งทุกสิ่งที่จะชักนำจิตใจให้เหินห่างออกจากพระเจ้า ทรัพย์สินสมบัติเป็นรูปเคารพของคนมากมาย การ

รักเงินทอง ความปรารถนาที่จะได้สมบัติเป็นโซ่ทองคำที่ผูกมัดเขาเหล่านั้นเข้ากับซาตาน ชื่อเสียงและเกียรติยศทางฝ่ายโลกเป็นสิ่งที่คนอีกกลุ่มหนึ่งบูชา ชีวิตที่สุขสบายอย่างเห็นแก่ตัวและอิสระจากการรับผิดชอบเป็นรูปเคารพของคนอีกกลุ่มหนึ่ง โซ่ความเป็นทาสที่ผูกมัดเหล่านี้จะต้องถูกตัดให้ขาด เราเป็นคนของพระเจ้าเพียงครึ่งหนึ่งและอีกครึ่งหนึ่งเป็นของโลกไม่ได้ เราไม่ใช่บุตรของพระเจ้าเว้นเสียแต่ว่าเราจะเป็นของพระองค์อย่างเต็มบริบูรณ์เท่านั้น {SC 44.1}

มีคนที่อ้างตนว่ารับใช้พระเจ้า แต่ในขณะที่เดียวกันก็พึ่งพาความสามารถของตนเองในการประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า บั้นแต่งอุปนิสัยให้ถูกต้อง และแสวงหาความรอด ความรักที่มีต่อพระคริสต์ไม่ได้ขับเคลื่อนอยู่ในจิตใจของเขา แต่เขาพยายามประพฤติตามวิถีทางของคริสเตียนตามที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เพื่อจะได้ครอบครองสวรรค์ ศาสนาเช่นนี้ไม่มีคุณค่าเลย เมื่อพระคริสต์เสด็จเข้ามาอยู่ในจิตใจ จิตวิญญาณก็จะเต็มล้นด้วยความรักของพระองค์ ด้วยความสุขที่สัมพันธ์กับพระองค์ จนเขาจะติดสนิทอยู่กับพระองค์ และเมื่อเขาเพิ่งพินิจถึงพระองค์ เขาก็จะลืมนองตนเองไป ความรักที่มีต่อพระคริสต์จะเป็นแหล่งกำเนิดให้เกิดการกระทำ ผู้ที่สัมพันธ์กับความรักของพระเจ้าที่กำลังผลักดันเขาอยู่จะไม่ถามว่าเขาต้องมอบถวายให้น้อยเพียงไรเพื่อจะไปให้ถึงเป้าหมายที่พระเจ้ากำหนด พวกเขาจะไม่ถามหามาตรฐานต่ำที่สุด แต่จะตั้งเป้าหมายที่จะทำตามพระประสงค์ของพระผู้ไถ่ให้สมบูรณ์ที่สุด ด้วยความปรารถนาที่จริงใจ พวกเขาจะมอบถวายทุกสิ่งทุกอย่างและแสดงความสนใจเทียบเท่ากับคุณค่าของสิ่งที่เขาแสวงหา การยอมรับพระคริสต์โดยขาดความรักที่ลึกซึ้งนี้จะเป็นแต่เพียงการคุยโว เป็นพิธีกรรมที่แห้งแล้งและเป็นภาระหนักที่นำเบื่อหน่าย {SC 44.2}

ท่านมีความรู้สึกว่าการมอบถวายทุกสิ่งให้พระคริสต์เป็นการเสียสละที่ยิ่งใหญ่เกินไปหรือ จงถามคำถามนี้กับตนเองว่า “พระคริสต์ประทานอะไรให้แก่วาฟเจ้า” พระบุตรของพระเจ้าประทานทุกสิ่ง พระองค์ประทานชีวิต ความรักและการทนทุกข์ทรมานเพื่อความรอดของเรา แล้วเราเป็นผู้เป็น

เป้าหมายอันไม่คู่ควรกับความรักอันยิ่งใหญ่นี้จะยับยั้งหัวใจของเราออกจากพระองค์รึนั้นหรือ ทุกเสี้ยววินาทีในชีวิตของเรา เราได้รับพระพรแห่งพระคุณของพระองค์ และด้วยเหตุผลนี้ เราไม่สามารถหยั่งรู้ได้อย่างเต็มที่ที่เราถูกช่วยให้หลุดรอดออกมาจากบ่อลึกของความโง่เขลาและความทุกข์ยากได้อย่างไร เราจะมองไปยังพระองค์ที่เราได้ทิ่มแทงด้วยบาปของเรา และยังคงเต็มใจดูหมิ่นความรักและการเสียสละทั้งปวงของพระองค์ได้หรือ เมื่อเรามองเห็นการต่อมตอันไม่มีขอบเขตจำกัดของพระสิริของพระเจ้าแล้ว เราจะมัวบ่นพึมพำเพียงเพราะเราต้องผ่านความขัดแย้งและการต่อมต เพื่อจะได้ก้าวเข้ามาสู่ชีวิตเท่านั้นหรือ {SC 45.1}

หัวใจเยือกแข็งของมนุษย์จำนวนมากถามว่า “ทำไมข้าพเจ้าจึงต้องสำนึกผิดและต่อมใจลงก่อนเพื่อให้มั่นใจว่าพระเจ้าทรงยอมรับข้าพเจ้า” ข้าพเจ้าขอชี้ให้ท่านมองไปยังพระคริสต์ พระองค์ผู้ทรงปราศจากบาปและยิ่งกว่านี้ พระองค์ทรงเป็นเจ้าของสวรรค์ แต่เพื่อมนุษย์ พระองค์ทรงรับบาปของมนุษยชาติ พระองค์ “ถูกนับเข้ากับพวกคนทรยศ เขาเองแบกบาปของคนจำนวนมาก และเขาอ่อนนอนเพื่อพวกคนทรยศ” อิสยาห์ 53:12 {SC 45.2}

แต่เมื่อเราสละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างแล้วเราได้ละทิ้งอะไรไปบ้าง จิตใจที่เปราะเปราะด้วยบาปเพื่อให้พระเยซูชำระให้บริสุทธิ์ ให้พระองค์ทรงล้างด้วยพระโลหิตของพระองค์ และประทานความรอดให้ด้วยความรักที่ไม่มีสิ่งใดเปรียบเสมอได้ แต่ถึงกระนั้น มนุษย์ยังคิดว่า เป็นเรื่องยากลำบากเหลือเกินที่จะยอมทิ้งทุกสิ่งไป ข้าพเจ้ารู้สึกจะอายใจที่ได้ยินคำพูดเช่นนี้ รู้สึกอับอายที่ต้องเขียนคำพูดเช่นนี้ {SC 46.1}

พระเจ้าไม่ได้บังคับให้เราละทิ้งสิ่งที่ติเตียนที่เราต้องเก็บรักษาไว้เพื่อประโยชน์สูงสุดของเรา ในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำนั้น พระองค์ทรงมองดูความผาสุกของบุตรทั้งหลายของพระองค์ หากว่าคนทั้งหลายที่ไม่เลือกพระคริสต์จะตระหนักว่าพระองค์ทรงมีสิ่งที่ดีกว่าที่จะมอบให้แก่เขา ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีกว่าที่เขาสามารถสรรหามาให้แก่ตนเองได้ เมื่อมนุษย์คิดและทำสิ่งที่ตรงกันข้ามกับน้ำพระทัยของพระเจ้า เขากำลังนำอันตรายและ

ความไม่เป็นธรรมอันยิ่งใหญ่ที่สุดมายังจิตวิญญาณของเขาเอง เมื่อเขาไปในทิศทางที่พระองค์ตรัสห้ามไว้ เขาจะพบกับความสุขที่แท้จริงไม่ได้ พระองค์ทรงทราบดีว่าเส้นทางใดดีที่สุด และทรงเป็นผู้วางแผนเพื่อให้เกิดผลดีแก่มนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างมานั้น ส่วนเส้นทางแห่งการล่องละเมิดเป็นทางแห่งความทุกข์ลำบากและความพินาศ {SC 46.2}

เป็นเรื่องผิดที่จะคิดว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยที่เห็นบุตรทั้งหลายของพระองค์ตกอยู่ในความทุกข์ยาก ชาวสวรรค์ทั้งหมดให้ความสนใจกับความทุกข์ของมนุษย์ พระบิดาในสวรรค์ของเราไม่ได้ปิดช่องทางแห่งความสุขของมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้าง ข้อบังคับของพระเจ้าทรงเรียกให้เราละทิ้งการหมกมุ่นที่นำมาซึ่งความทุกข์ทรมานและความผิดหวัง และนำเราออกไปจากประตูแห่งความสุขและประตูของสวรรค์ พระผู้ใดของโลกทรงยอมรับมนุษย์ในสภาพที่เขาเป็นอยู่ ซึ่งเต็มไปด้วยความต้องการ ความไม่ดีพร้อม และความอ่อนแอ และพระองค์จะไม่ทรงชำระเขาจากบาปและประทานครมโดยทางพระโลหิตของพระองค์เท่านั้น แต่จะประทานครมความพึงพอใจให้แก่หัวใจทุกดวงที่แสวงหาพระองค์ ซึ่งยอมรับแอกและแบกรับภาระของพระองค์ เป็นพระประสงค์ของพระองค์ที่จะประทานครมสันติสุขและความสงบสุขให้แก่ทุกคนที่เข้ามาหาพระองค์เพื่อแสวงหาทิพย์อาหารแห่งชีวิต พระองค์ทรงกำหนดให้เราทำแต่หน้าที่ที่จะนำเราให้ก้าวสูงขึ้นสู่ความสุขสำราญซึ่งผู้ที่ไม่เชื่อฟังจะก้าวไปไม่ถึง ชีวิตที่ยั่งยืนอย่างมีความสุขของจิตวิญญาณจะต้องมีพระคริสต์ผู้ทรงเป็นความหวังใจแห่งพระสิริสถิตร่วมอยู่ภายใน {SC 46.3}

คนมากมายถามว่า “ข้าพเจ้าจะมอบถวายตนเองให้พระเจ้าได้อย่างไร” ท่านประสงค์ที่จะถวายตนเองให้พระองค์ แต่อ่านาจฝ่ายศีลธรรมของท่านนั้นอ่อนแอ เป็นทาสของความสงสัย และชีวิตของท่านถูกควบคุมด้วยอุปนิสัยของบาปผิด คำมั่นสัญญาและความตั้งใจของท่านเปรียบเหมือนกับเชือกที่ทำด้วยทราย ท่านควบคุมความคิด แรงผลักดัน ความรู้สึกของตนเองไม่ได้ ท่านตระหนักว่า การผิดคำมั่นสัญญาและการไม่รักษาคำพูดได้บั่นทอนความมั่นใจในความจริงใจของท่าน และทำให้

ท่านรู้สึกว่าคุณเจ้าทรงรับท่านไม่ได้ แต่ท่านไม่ต้องท้อใจ สิ่งที่ท่านต้องเข้าใจคือกำลังที่แท้จริงของความตั้งใจ สิ่งนี้คืออำนาจที่ควบคุมธรรมชาติของมนุษย์ เป็นอำนาจในการตัดสินใจหรือการเลือก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความตั้งใจที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้อง พระเจ้าประทานอำนาจแห่งการเลือกให้แก่มนุษย์ซึ่งเขาจะต้องนำมาใช้ ท่านเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านไม่ได้ ท่านถวายความรักของท่านให้พระเจ้าด้วยลำพังตัวของท่านเองไม่ได้ แต่ท่านเลือกที่จะรับใช้พระองค์ได้ ท่านถวายความตั้งใจของท่านให้พระองค์ได้ แล้วพระองค์จะทรงกระทำกิจภายในตัวท่านเพื่อให้ความตั้งใจและการกระทำของท่านเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ เมื่อเป็นเช่นนี้ ธรรมชาติทั้งหมดของท่านจะเข้ามาอยู่ภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณของพระคริสต์ ความรู้สึกของท่านจะมีศูนย์กลางอยู่ในพระองค์ ความคิดของท่านจะประสานเข้ากับพระประสงค์ของพระองค์ {SC 47.1}

ความปรารถนาคุณความดีและความบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่ถูกต้องอยู่ในระดับหนึ่ง แต่หากท่านหยุดแค่นี้ ก็จะไม่มียะไรเกิดขึ้นกับความปรารถนา นี้ คนมากมายสูญหายไปในขณะที่เขาหวังและอยากเป็นคริสเตียน พวกเขาเข้ามาไม่ถึงจุดที่จะยอมมอบถวายความตั้งใจให้พระเจ้า เขาจึงไม่ได้เลือกที่จะเป็นคริสเตียน {SC 47.2}

เมื่อท่านใช้ความตั้งใจอย่างถูกต้อง ชีวิตของท่านจะได้รับการเปลี่ยนแปลงทั้งหมด เมื่อท่านถวายความตั้งใจของท่านให้พระคริสต์ ท่านได้นำตัวของท่านเองเข้ามาผูกพันกับอำนาจที่เหนือกว่าเจ้าผู้ครอบครองและอำนาจใด ๆ ทั้งสิ้น ท่านจะมีกำลังจากเบื้องบนที่คอยพยุงท่านให้มั่นคงและด้วยการมอบถวายตัวให้พระเจ้าอย่างต่อเนื่อง ท่านจะดำเนินชีวิตใหม่ได้ กระทั่งชีวิตแห่งความเชื่อ {SC 48.1}

เคล็ดลับที่ 6

ความเชื่อและการยอมรับ

เมื่อพระวิญญูญาณบริสุทธิปลุกสามัญสำนึกของท่านให้ตื่นขึ้น ท่านจึงเริ่มมองเห็นความเลวร้ายของบาป มองเห็นอำนาจของมัน มลทินของมัน ความระทมทุกข์ของมัน และท่านจะมองบาปด้วยความรังเกียจ ท่านรู้สึกว่าเป็นบาปได้แยกตัวท่านออกไปจากพระเจ้า ท่านถูกจองจำด้วยอำนาจของความชั่ว เมื่อท่านดิ้นรนเพื่อให้หลุดพ้นมากขึ้นเท่าใด ท่านก็จะยิ่งพบว่าท่านช่วยตัวเองไม่ได้ เป้าหมายของท่านไม่บริสุทธิ์ จิตใจของท่านไม่สะอาด ท่านมองเห็นว่าชีวิตของท่านเต็มไปด้วยความเห็นแก่ตัวและบาป ท่านปรารถนาที่จะได้รับการอภัย ได้รับการชำระ ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ ท่านจะต้องทำอย่างไรจึงจะได้ปรองดองกับพระเจ้า และมีลักษณะเหมือนพระองค์ {SC 49.1}

สันติสุขเป็นสิ่งที่ท่านต้องการ คือการอภัยและความสงบสุขและความรักจากสวรรค์เบื้องบนที่อยู่ภายในวิญญาณจิตของท่าน เงินทองจัดซื้อเอามาไว้ไม่ได้ ปัญญาจัดหามาให้ไม่ได้ ความรอบรู้นำไปให้ถึงไม่ได้ ท่านหวังที่จะได้สันติสุขนี้มาครอบครองด้วยความพยายามของท่านเองไม่ได้ แต่พระเจ้าทรงยื่นมาเป็นของประทานให้แก่ท่าน “*โดยไม่ต้องเสียเงินและค่าใช้จ่าย*” อิสยาห์ 55:1 สันติสุขนี้จะเป็นของท่าน เพียงแต่ท่านจะยื่นมือของท่านและรับเอามาไว้ พระยาห์เวห์ตรัสว่า “*ถึงบาปของเจ้าเป็นเหมือนสีแดงเข้ม ก็จะเป็นขาวอย่างหิมะ ถึงมันจะแดงอย่างผ้าแดง ก็จะเป็นอย่างขนแกะ*” อิสยาห์ 1:18 “*เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้า และเราจะบรรจุวิญญาณใหม่ไว้ภายในเจ้าทั้งหลาย*” เอเสเคียล 36:26 {SC 49.2}

ท่านสารภาพบาปของท่านแล้ว และทิ้งไปด้วยความเต็มใจ ท่านตัดสินใจที่จะมอบถวายตัวของตนเองให้พระเจ้า ขอให้ท่านไปหาพระองค์เดี๋ยวนี้ และทูลขอพระองค์ให้ชำระบาปของท่านและประทานจิตใจใหม่ให้แก่ท่าน แล้วเชื่อว่าพระองค์ประทานให้แก่ท่าน เพราะว่าพระองค์ทรงสัญญาไว้แล้ว นีคือบทเรียนที่พระเยซูทรงสอนในขณะที่ทรงดำเนินอยู่ในโลกนี้ว่า ของประทานที่พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานให้แก่เรานั้น เราจะต้องเชื่อว่าเราได้รับแล้ว และของประทานนั้นจะเป็นของเรา พระเยซูทรงรักษาประชาชนให้หายจากโรคต่างๆ เมื่อพวกเขาว่างใจในอำนาจของพระองค์ พระองค์ประทานการช่วยเหลือในสิ่งที่ตามองเห็น ซึ่งเป็นสิ่งที่หนุ่นใจให้เขาว่างใจพระองค์ในสิ่งที่ตามองไม่เห็น นั่นคือ นำพวกเขาให้เชื่อในฤทธิ์อำนาจของพระองค์ที่จะทรงอภัยบาปผิดได้ ในเรื่องนี้ พระองค์ทรงกล่าวไว้อย่างชัดเจนเมื่อพระองค์ทรงรักษาชายง่อย “*ทั้งนี้เพื่อให้ท่านรู้ว่า บุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกที่จะอภัยบาปได้ พระองค์จึงตรัสสั่งคนง่อยว่า จงลุกขึ้นยกที่นอนกลับไปบ้านของท่าน*” มัทธิว 9:6 ยอห์นผู้ประกาศก็ได้กล่าวถึงการอัศจรรย์ของพระคริสต์ไว้เช่นกันว่า “*แต่การที่บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ ก็เพื่อท่านจะได้เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อแล้วท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์*” ยอห์น 20:31 {SC 49.3}

จากเหตุการณ์เรียบง่ายที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ซึ่งกล่าวถึงวิธีที่พระเยซูรักษาคนเจ็บป่วย เราเรียนรู้บางเรื่องว่าเราจะต้องเชื่อพระองค์อย่างไรเพื่อจะได้รับการอภัยจากบาป ให้เราไปดูเรื่องของชายง่อยที่ข้างสระน้ำเบธซาธา ผู้ป่วยนำสงสารคนนี้ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เขาไม่ได้ไขว่मानานถึงสามสิบแปดปีแล้ว แต่ถึงกระนั้น พระเยซูทรงบัญชาว่า “ลุกขึ้นเถิด จงยกแคร่ของท่านเดินไป” คนป่วยผู้นี้อาจจะตอบพระองค์ว่า “ท่านเจ้าข้า หากท่านจะรักษาให้ข้าพเจ้าหายดีแล้ว ข้าพเจ้าจะเชื่อฟังพระคำของพระองค์” แต่เขาไม่ได้พูดเช่นนั้น เขาเชื่อพระดำรัสของพระคริสต์ เขาเชื่อว่าพระองค์ทรงรักษาเขาให้หายได้และเขาก็ทำตามทันที เขาอยากเดินและเขาก็เดินได้ เขาทำตามพระดำรัสของพระคริสต์ และพระเจ้าประทานกำลังให้เขา เขาก็หายเป็นปกติ {SC 50.1}

ในการทำงานเดียวกัน ท่านเป็นคนบาป ท่านลบบาปที่ท่านทำมาแล้วในอดีตไม่ได้ ท่านเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านและทำให้ตัวของท่านบริสุทธิ์ไม่ได้ แต่พระเจ้าทรงสัญญาที่จะทำสิ่งทั้งหมดนี้ให้ท่านโดยผ่านทางพระคริสต์ ท่านเชื่อพระสัญญานั้น ท่านสารภาพบาปของท่านและถวายตัวของตนเองให้พระเจ้า ท่านตั้งใจที่จะรับใช้พระองค์ ทันทีที่ท่านทำเช่นนั้นพระเจ้าจะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ให้แก่ท่าน ถ้าท่านเชื่อพระสัญญาของพระเจ้า คือเชื่อว่าท่านได้รับการอภัยและการชำระแล้ว พระเจ้าจะประทานความจริงให้ท่าน ท่านจะได้รับการรักษาให้หายเหมือนที่พระคริสต์ประทานกำลังให้คนง่อยเดินได้เมื่อเขาเชื่อว่าเขาหายจากโรคแล้ว หากท่านเชื่อท่านก็จะหายได้เช่นกัน {SC 51.1}

อย่ารีรอจนท่านรู้สึกตัวว่าท่านหายดีแล้ว แต่จงพูดว่า “ข้าพเจ้าเชื่อแล้วก็จะเป็นเช่นนั้น ไม่ใช่เพราะข้าพเจ้ารู้สึก แต่เพราะพระเจ้าทรงสัญญาไว้แล้ว” {SC 51.2}

พระเยซูตรัสว่า “เมื่อพวกท่านอธิษฐานขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และพวกท่านจะได้รับสิ่งนั้น” มาระโก 11:24 มีเงื่อนไขผูกติดอยู่กับพระสัญญานี้ คือเราจะต้องอธิษฐานให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้า แต่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะทรงชำระเราจากบาป เพื่อให้เราเป็นบุตรของ

พระองค์ และช่วยให้เราดำเนินชีวิตที่ขอบรรรม ดังนั้น เราจึงทูลขอพระพรเหล่านี้ได้ และเชื่อว่าเราได้รับและขอบพระคุณพระเจ้าที่เราได้รับแล้ว เป็นสิทธิพิเศษที่เราเข้ามาหาพระเยซูและรับการชำระให้สะอาดได้ และเราจะยืนอยู่หน้าพระบัญญัติเหล่านี้โดยปราศจากความละอายหรือความเสียใจ “เพราะฉะนั้นไม่มีการลงโทษคนที่อยู่ในพระเยซูคริสต์” โรม 8:1 {SC 51.3}

ต่อแต่นี้ไป ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง ท่านถูกซื้อด้วยราคาสูง “พวกท่าน...ได้รับการไถ่...ไม่ใช่ไถ่ด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายได้ เช่นเงินหรือทอง แต่ด้วยพระโลหิตล้ำค่าของพระคริสต์ ดั่งเลือดลูกแกะที่ไร้ตำหนิและไร้จุดด่างพร้อย” 1 เปโตร 1:18,19 ด้วยวิธีการเชื่อพระเจ้าอย่างเรียบง่ายเช่นนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เริ่มชีวิตใหม่ในจิตใจของท่านแล้ว ท่านเป็นเหมือนเด็กเกิดใหม่มาอยู่ในครอบครัวของพระเจ้าและพระองค์ทรงรักท่านเหมือนที่พระองค์ทรงรักพระบุตรของพระองค์ {SC 51.4}

บัดนี้ ท่านได้มอบตัวท่านเองให้พระเยซูแล้ว จงอย่าหันหลังกลับ จงอย่านำตัวของท่านออกไปจากพระองค์ แต่ในทุกๆ วัน ให้ท่านพูดว่า “ข้าพเจ้าเป็นของพระคริสต์ ข้าพเจ้าได้มอบกายตัวข้าพเจ้าให้พระองค์แล้ว” และทูลขอพระองค์ให้ประทานพระวิญญาณของพระองค์แก่ท่าน และรักษาท่านไว้โดยพระคุณของพระองค์ เมื่อท่านมอบกายตัวท่านเองให้พระเจ้า และเชื่อในพระองค์ เชื่อว่าท่านเป็นบุตรของพระองค์ ดังนั้นท่านจึงต้องดำรงชีวิตอยู่ในพระองค์ อัครทูตเปาโลได้กล่าวไว้ว่า “เมื่อพวกท่านรับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าไว้แล้ว ก็จงดำเนินชีวิตในพระองค์ด้วย” โครินธ์ 2:6 {SC 52.1}

บางคนอาจจะรู้สึกว่าเขาจะต้องถูกทดสอบและพิสูจน์ตนให้พระเจ้าเห็นว่าเขาได้ปฏิรูปแล้วเสียก่อนเขาจึงจะขอรับพระพรของพระองค์ได้ แต่พวกเขาเข้ามารับพระพรในเวลานี้ได้เลย เขาต้องมีพระคุณของพระเจ้า พระวิญญาณของพระคริสต์เพื่อช่วยความอ่อนแอของเขา หากไม่เช่นนั้นแล้วเขาจะด้านความซื่อไม่ได้ พระเยซูทรงประสงค์ให้เราเข้ามาหาพระองค์ในสภาพที่เราเป็นอยู่ สภาพที่เต็มไปด้วยบาป ช่วยตัวเองไม่ได้ และ

ต้องการที่พึ่ง เราเข้ามาหาพระองค์พร้อมกับความอ่อนแอในตัวของเรา ความผิดของเรา บาปของเรา และกราบลงแทบพระบาทของพระองค์ด้วยความเสียใจต่อบาป พระสิริของพระเจ้าจะโอบล้อมเราในอ้อมแขนแห่งความรักของพระองค์ และจะรักษาบาดแผลของเรา และชำระเราให้พ้นจากความผิดทั้งหมด {SC 52.2}

คนมากมายล้มลงในเรื่องนี้ พวกเขาไม่เชื่อว่าพระเยซูทรงอภัยให้เขาเป็นการส่วนตัวและเป็นรายบุคคล พวกเขาไม่เชื่อตามพระคำรัสของพระเจ้า เป็นสิทธิพิเศษของทุกคนที่ทำตามเงื่อนไขจะรู้ได้ด้วยตนเองว่าบาปผิดทุกรายจะได้รับการอภัยโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ จงทิ้งความสงสัยที่ว่า พระสัญญาของพระเจ้าไม่ได้มีไว้ให้ท่าน พระสัญญานี้มีไว้ให้ผู้ล่วงละเมิดทุกคนที่กลับใจ โดยทางพระคริสต์ พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมกำลังและพระคุณ เพื่อทูลสวรงค์ผู้รับใช้จะนำไปให้แก่จิตวิญญาณทุกคนที่มีความเชื่อ ไม่มีผู้ใดมีบาปที่หนาเกินไปที่จะเข้ามาหาพระกำลัง ความบริสุทธิ์และความชอบธรรมที่มีอยู่ในพระเยซูผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อทุกคนไม่ได้ พระองค์ทรงรอคอยที่จะถอดเสื้อที่เปราะเบื่อนและสกปรกด้วยบาปของพวกเขาออก และสวมเสื้อแห่งความชอบธรรมให้แก่เขาพระองค์ทรงเชื่อเชิญให้เขามีชีวิตอยู่และไม่ตาย {SC 52.3}

พระเจ้าไม่ทรงปฏิบัติต่อเราเหมือนเช่นมนุษย์ที่เป็นเนื้อหนังปฏิบัติต่อกัน ความคิดของพระองค์เป็นความคิดแห่งความเมตตา ความรักและความเอ็นดู พระองค์ตรัสว่า “ให้คนอธรรมละทิ้งทางของเขา และคนชั่วละทิ้งความคิดของเขา ให้เขากลับมายังพระยาห์เวห์ และพระองค์จะทรงเมตตาเขา และมายังพระเจ้าของพวกเรา เพราะพระองค์ทรงมีการอภัยอย่างเหลือล้น” “เราได้ลบล้างการทรยศของเจ้าเสียเหมือนเมฆ และลบล้างบาปของเจ้าเหมือนหมอก จงกลับมาหาเรา เพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว” อิสยาห์ 55:7; 44:22 {SC 53.1}

“เราไม่มีความพอใจในความตายของผู้ใดเลย จงหันกลับและมีชีวิตอยู่ พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้แหละ” เอสเสเกียล 18:32 ซาดานพร้อมที่จะฉกชิงพระสัญญาอันประเสริฐของพระเจ้าไป มันมุ่มมันที่จะเอา

แสงแห่งความหวังที่ริบหรี่และลำแสงแห่งความจริงทั้งหมดออกไปจากจิตวิญญาณ แต่ท่านจะต้องไม่ปล่อยให้มันทำเช่นนั้น จงอย่าฟังผู้ล่อลวง แต่ให้ท่านพูดว่า “พระเยซูสิ้นพระชนม์เพื่อให้ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ พระองค์ทรงรักข้าพเจ้า และไม่ทรงประสงค์ให้ข้าพเจ้าพินาศ ข้าพเจ้ามีพระบิดาบนสวรรค์ที่ทรงเมตตาปราณี และถึงแม้ข้าพเจ้าได้ใช้ความรักของพระองค์ไปในทางที่ผิด แม้ข้าพเจ้าได้ใช้พระพรที่พระองค์ประทานให้แก่ข้าพเจ้าอย่างสุรุ่ย-สุร่าย ข้าพเจ้าจะลุกขึ้นไปหาพระบิดาของเรา และพูดกับท่านว่า ‘พ่อ ลูกผิดต่อสวรรค์และผิดต่อท่านด้วย ไม่สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นลูกของพ่ออีกต่อไป ขอโปรดให้ลูกอยู่ในฐานะของลูกจ้างคนหนึ่งของท่านเถิด’” อุปมานี้บอกท่านให้ทราบว่า ผู้ที่หลงหายไปได้รับการต้อนรับอย่างไร “แต่เมื่อเขายังอยู่แต่ไกล บิดาก็เห็นเขาและมีใจสงสาร จึงวิ่งออกไปกอดคอและจูบแก้มของเขา” ลูคา 15:18-20 {SC 53.2}

ถึงแม้อุปมานี้จะอ่อนหวานและจับใจเพียงไรก็ตาม แต่ก็ยังบรรยายถึงพระเมตตาคุณของพระเจ้าแห่งสวรรค์ได้ไม่หมด พระเจ้าทรงประกาศผ่านทางผู้เผยพระวจนะว่า “เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ เพราะฉะนั้นเราจึงนำเจ้ามาด้วยความรักมั่นคง” เยเรมีย์ 31:3 ในขณะที่คนบาปยังอยู่ไกลบ้านของพระบิดา เขาผลาญทรัพย์ของตนอยู่ในเมืองไกล พระหทัยของพระบิดายังห่วงหาถึงเขา และจิตวิญญาณทุกดวงที่ตื่นขึ้นและอยากจะกลับไปยังพระเจ้าก็เกิดจากการร้องขออย่างแผ่วเบาของพระวิญญาณของพระองค์ที่กำลังเรียกร้อง เชิญชวน ชักนำผู้ที่หลงหายไปให้กลับมายังพระหทัยที่เปี่ยมด้วยความรักของพระบิดา {SC 54.1}

ด้วยพระสัญญามากมายในพระคัมภีร์ที่อยู่ต่อหน้าท่าน ท่านจะเปิดทางให้กับความสงสัยได้อย่างไร ท่านจะเชื่อได้อย่างไรว่าเมื่อคนบาปผู้นำสงสารอยากจะหันหลังกลับ อยากจะละทิ้งบาปของเขา พระเจ้าจะทรงเกรี้ยวกราดไม่ยอมให้เขาเข้ามายังแทบพระบาทของพระองค์เพื่อกลับใจหรือ ให้ท่านทิ้งความคิดเช่นนี้ออกไปเสีย ไม่มีสิ่งใดจะทำความเสียหายให้แก่จิตวิญญาณของท่านได้มากกว่าการที่ท่านจะสนุกเพลิดเพลินอยู่กับความคิดที่ว่าพระบิดาบนสวรรค์ของเราเป็นเช่นนั้น พระองค์ทรงเกลียดชัง

บาป แต่พระองค์ทรงรักคนบาป และพระองค์ประทานพระองค์เองในพระคริสต์ เพื่อให้ทุกคนที่ต้องการได้รับความรอด และพระพรชั่วนิรันดร์ในแผ่นดินแห่งพระสิริ พระองค์จะทรงใช้ภาษาใดที่หนักแน่นกว่าและอ่อนโยนกว่านี้เพื่อบรรยายถึงความรักของพระองค์ที่มีต่อเราได้ พระองค์ทรงประกาศว่า “ผู้หญิงจะลืมนบุตรของนางที่ยังกินนมอยู่และไม่สงสารบุตรจากครรภ์ของนางได้หรือ และถึงแม้ว่าคนเหล่านั้นจะลืมนได้ แต่เราก็จะไม่ลืมนเจ้า” อีสยาห์ 49:15 {SC 54.2}

จงแหงนหน้ามองขึ้นไป ท่านทั้งหลายที่สงสัยและตัวสั่นสะท้านอยู่ เพราะพระเยซูทรงพระชนม์อยู่เพื่อเป็นผู้ก่ต่างของเรา ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับของประทาน คือ พระบุตรอันเป็นที่รักของพระองค์ และจงอธิษฐานเพื่อการสิ้นพระชนม์ของพระองค์เพื่อท่านนั้นจะไม่เป็นการสูญเปล่า พระวิญญาณทรงเชิญท่านในวันนี้ ขอให้ท่านเข้ามาหาพระเยซูด้วยหัวใจทั้งหมดของท่าน และท่านยืนมือรับพระพรของพระองค์ได้ {SC 54.3}

ในขณะที่ท่านอ่านพระสัญญา จงจดจำไว้เสมอว่าพระสัญญาเหล่านั้นเป็นการแสดงความรักและพระเมตตาที่ไม่อาจจะเปล่งออกมาเป็นวาจาได้ พระหทัยยิ่งใหญ่ของพระองค์ผู้มีความรักที่ไม่มีที่สิ้นสุดจะเข้ามาหาคนบาปด้วยความเมตตาอันไร้ขอบเขต “เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์ คือได้รับการยกโทษจากการละเมิดโดยพระคุณอันอุดมของพระเจ้า” เอเฟซัส 1:7 ถูกแล้ว เพียงเชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของท่าน พระองค์ทรงประสงค์ที่จะนำพระฉายาด้านศีลธรรมกลับคืนมาให้มนุษย์ ในขณะที่ท่านเข้ามาใกล้พระองค์ด้วยการสารภาพและการกลับใจ พระองค์จะทรงเข้ามาใกล้ท่านด้วยความเมตตาและการอภัย {SC 55.1}

เคล็ดลับที่ 7

การทดสอบการเป็นสาวก

“ถ้าใครอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” 2 โครินธ์ 5:17 (SC 57.1)

คนๆ หนึ่งไม่อาจบอกเวลาหรือสถานที่แน่นอนหรือลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในกระบวนการของการกลับใจ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้พิสูจน์ว่าเขาไม่ได้กลับใจ พระคริสต์ตรัสกับนิโคเดมัสว่า “ลมจะพัดไปที่ไหนก็พัดไปที่นั่น และท่านได้ยินเสียงลมนั้นแต่ไม่รู้ว่าลมมาจากไหนและไปที่ไหน คนที่เกิดจากพระวิญญาณก็เป็นอย่างนั้นทุกคน” ยอห์น 3:8 พระวิญญาณของพระเจ้าก็เป็นเหมือนเช่นลมที่มองด้วยตาเปล่าไม่เห็น แต่เรามองเห็นและสัมผัสผลของพระวิญญาณของพระเจ้าที่ทำงานในจิตใจมนุษย์ได้อย่างชัดเจน อำนาจการบังเกิดใหม่ซึ่งสายตามนุษย์ไม่อาจจะมอง

เห็นได้นั้นจะทำให้เกิดชีวิตใหม่ขึ้นในจิตวิญญาณ อำนาจนั้นสร้างคนใหม่ที่มีพระฉายาของพระเจ้าในตัวเขา ในขณะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานอย่างเงียบๆ และสัมผัสไม่ได้ แต่ผลของการกระทำนั้นมองเห็นได้อย่างชัดเจน หากพระวิญญาณของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่แล้ว ชีวิตที่ได้รับรับการเปลี่ยนแปลงจะเป็นพยานให้เห็นถึงความจริง ในขณะที่เราเปลี่ยนแปลงจิตใจของเราหรือนำตนเองให้มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้าไม่ได้ ในขณะที่เราจะต้องไม่วางใจในตัวเราหรือในการดีที่เราทำ แต่ชีวิตของเราจะแสดงออกให้เห็นว่า เรามีพระคุณของพระเจ้าร่วมสถิตอยู่ด้วยหรือไม่ เราจะมองเห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในบุคลิก ในอุปนิสัย และในการงาน เราจะมองเห็นความแตกต่างระหว่างชีวิตในอดีตที่ผ่านมา กับชีวิตในปัจจุบันได้อย่างชัดเจนและแน่นอน เราจะมองเห็นอุปนิสัยที่โน้มเอียงในการทำกรดีทั้งทางวาจาและการกระทำ แทนที่จะเป็นการกระทำ ความชอบในโอกาสดีและทำการไม่ดีในโอกาสอื่น {SC 57.2}

ความประพฤติดีที่แสดงออกมาให้เห็นภายนอกอาจเกิดขึ้นได้โดยปราศจากอำนาจการบังเกิดใหม่ของพระคริสต์ จิตใจที่ปรารถนาจะได้อำนาจเหนือผู้อื่นและได้คำสรรเสริญจากผู้อื่นอาจทำให้ชีวิตมีระเบียบขึ้นมาได้ ความเคารพตนเองนำเราให้หลีกเลี่ยงการกระทำชั่ว จิตใจที่มีแต่ความเห็นแก่ตัวอาจแสดงตนเป็นผู้ที่มีใจกว้างได้ แล้วจะนำอะไรมาใช้เพื่อตัดสินว่าเราอยู่ฝ่ายใด {SC 58.1}

ใครเป็นผู้ครอบครองหัวใจของเรา ใครอยู่ในความนึกคิดของเรา เราชื่นชอบที่จะสนทนากับผู้ใด ใครได้ความรู้สึกดีที่สุดและได้ผละกำลังที่ดีเลิศสุดของเรา หากเราเป็นของพระคริสต์ ความนึกคิดของเราจะอยู่กับพระองค์ และความคิดหวานชื่นที่สุดจะเป็นเรื่องของพระคริสต์ ทุกสิ่งที่เรามีและที่เราเป็นอยู่จะมอบถวายให้พระองค์ เราปรารถนาที่จะได้พระฉายาของพระองค์ หายใจด้วยวิญญาณของพระองค์ กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์และทำทุกสิ่งให้เป็นที่พอพระทัยพระองค์ {SC 58.2}

ผู้ที่ได้รับการสร้างใหม่แล้วในพระเยซูคริสต์จะเกิดผลของพระวิญญาณ “ความรัก ความยินดี สันติสุข ความอดทน ความกรุณา ความ

ดี ความซื่อสัตย์ ความสุภาพอ่อนโยน การรู้จักบังคับตน” กาลาเทีย 5: 22, 23 พวกเขาจะไม่ใส่ใจต่อกิเลสตัณหาในอดีต แต่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า พวกเขาจะดำเนินตามพระองค์ สะท้อนพระอุปนิสัยของพระองค์และชำระตัวให้บริสุทธิ์เหมือนพระองค์ สิ่งที่เขาเคยเกลียดชังบัดนี้เขารัก และสิ่งที่เขาเคยรักบัดนี้เขาเกลียดชัง ผู้ที่ขี้สอและเห็นแก่ตัว จะกลายเป็นคนที่สงบเสงี่ยมและมีใจอ่อนสุภาพ ผู้ที่หยิ่งและจองหองจะกลายเป็นคนเอาจริงเอาจังและไม่โอ้อวด คนเมากลับเป็นคนที่มีเหตุมีผล และคนไร้ศีลธรรมกลายเป็นคนที่ไม่มียาตี ธรรมเนียมและความนิยมของชาวโลกจะถูกบดทิ้งไป คริสเตียนจะไม่แสวงหาการ “ประดับตัวแต่ภายนอก” “แต่จะประดับด้วยบุคลิกที่ซ่อนอยู่ในใจ ด้วยเครื่องประดับซึ่งไม่รู้เสื่อมสลาย คือด้วยจิตใจที่สุภาพอ่อนโยนและจิตใจที่สงบ” 1 เปโตร 3: 3,4 {SC 58.3}

ไม่มีหลักฐานใดที่จะแสดงให้เห็นว่ามี การกลับใจที่แท้จริงนอกจากว่าการกลับใจนั้นจะก่อให้เกิดการปฏิรูป หากเขาทำตามสิ่งที่ได้สัญญาไว้ ส่งคืนสิ่งของที่ได้ปล้นมา สารภาพบาปของเขาและรักพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ คนบาปนั้นจึงอาจจะมั่นใจได้ว่าเขาได้ก้าวจากความตายไปสู่ชีวิต {SC 59.1}

เมื่อเราเข้ามาหาพระคริสต์ในสภาพของคนบาปและได้รับพระคุณแห่งการอภัยบาปของพระองค์แล้ว ความรักจะเกิดขึ้นภายในจิตใจ ทุกภาระจะเบาลง เพราะแอกที่พระคริสต์ทรงวางไว้ให้ นั้นพอเหมาะ ภาระหนักที่กลายเป็นเรื่องที่ทำด้วยความยินดี การเสียสละจะเป็นสิ่งที่สร้างความสุข หนทางเบื้องหน้าที่เคยดูประหนึ่งว่า ถูกปกคลุมด้วยความมืดมิด จะสว่างไสวด้วยลำแสงจากดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม {SC 59.2}

พระลักษณะที่น่ารักของพระคริสต์จะปรากฏให้เห็นในตัวของผู้ติดตามพระองค์ พระคริสต์ทรงชื่นชอบกับการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ความรักที่พระองค์ถวายพระเจ้าและความร้อนรนในการถวายพระสิริให้พระเจ้าคืออำนาจที่คอยควบคุมในชีวิตของพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ความรักส่งผลให้ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำแลดูสวยงามและ

สูงส่ง ความรักมาจากพระเจ้า จิตใจที่ยังไม่ได้อุทิศถวายพระเจ้าจะก่อให้เกิดหรือแสดงความรักเช่นนี้ออกมาไม่ได้ ความรักเช่นนี้จะพบได้ในจิตใจที่มีพระเยซูครอบครองอยู่เท่านั้น “เรารัก ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน” 1 ยอห์น 4:19 ในจิตใจที่สร้างขึ้นใหม่ด้วยพระคุณของพระเจ้านั้นจะมีความรักเป็นหลักการของการกระทำ ความรักนี้จะหล่อหลอมอุปนิสัยบังคับความรู้สึก ควบคุมกิเลสตัณหา ลดความเป็นศัตรูกันและทำให้ความรักสูงส่ง ความรักเช่นนี้จะถนอมจิตวิญญาณและทำให้ชีวิตหวานชื่น และกระจายอิทธิพลบริสุทธิ์ให้แก่ทุกคนที่อยู่รอบข้าง {SC 59.3}

มีความผิดอยู่สองประการที่บุตรทั้งหลายของพระเจ้าจะต้องระวัง โดยเฉพาะคนที่เพิ่งเข้ามามอบความวางใจในพระคุณของพระองค์ได้ไม่นาน ประการแรก เป็นเรื่องที่กำลังมาแล้ว คือการมองไปที่ผลงานของตนเองและเชื่อมั่นในการกระทำเพื่อนำตัวเองให้เข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้า ผู้ที่พยายามทำตัวเองให้บริสุทธิ์ด้วยการถือรักษาพระบัญญัติกำลังพยายามทำในสิ่งที่เป็นไปได้ การกระทำทั้งหมดที่มนุษย์ทำไปโดยปราศจากพระคริสต์ล้วนเปราะเปื้อนด้วยความเห็นแก่ตัวและบาป มีเพียงพระคุณของพระเจ้าที่เราได้รับโดยความเชื่อเท่านั้นที่จะทำให้เราบริสุทธิ์ {SC 59.4}

ความผิดในทางกลับกันและอันตรายไม่น้อยกว่ากันคือการเชื่อว่าพระคริสต์ทรงปลดปล่อยมนุษย์ให้หลุดพ้นจากการถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าแล้ว โดยให้เหตุผลว่าเราจะมีส่วนในพระคุณของพระคริสต์ได้ด้วยความเชื่อเท่านั้น การกระทำไม่มีผลต่อความรอดของเราเลย {SC 60.1}

แต่ขอให้สังเกตว่า การเชื่อฟังไม่ใช่เป็นการร่วมมือที่ปรากฏให้เห็นแต่เพียงภายนอก การเชื่อฟังเป็นการรับใช้แห่งรัก พระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งแสดงให้เห็นธรรมชาติของพระเจ้า เป็นศูนย์รวมแห่งหลักการที่ยิ่งใหญ่ของความรักและเป็นรากฐานการปกครองของพระเจ้าทั้งในสวรรค์และบนโลก หากหัวใจของเราถูกเปลี่ยนใหม่ให้เหมือนของพระเจ้า หากบัญญัติแห่งรักของพระเจ้าถูกปลุกฝังเข้าไปอยู่ในจิตวิญญาณ พระบัญญัติ

ของพระเจ้าจะไม่ปรากฏออกให้เห็นในชีวิตของเราหรือ เมื่อหลักการแห่งความรักถูกปลุกฝังลงในจิตใจ เมื่อมนุษย์ถูกสร้างขึ้นใหม่ตามแบบพระฉายาของพระองค์ผู้ทรงสร้างเขามานั้น พระสัญญาใหม่ก็จะเกิดขึ้น “เราจะบรรจุธรรมบัญญัติของเราไว้ในใจของพวกเขา และเราจะจารึกมันไว้ในจิตใจของพวกเขา” ฮีบรู 10:16 และหากบทบัญญัติถูกจารึกลงไป ในใจของเขาแล้ว พระบัญญัติจะไม่หล่อหลอมชีวิตของเขาหรือ การเชื่อฟังซึ่งเป็นการรับใช้และความภักดีของความรักจะเป็นหมายสำคัญของการเป็นสาวกที่แท้จริง ด้วยเหตุนี้พระคัมภีร์จึงได้กล่าวไว้ว่า “เพราะว่าความรักต่อพระเจ้าเป็นอย่างนี้ คือเมื่อเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์” “ผู้ที่กล่าวว่า ‘ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์’ แต่ไม่ได้ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ คนนั้นเป็นคนพุดมูสาและสักจะไม่ได้ อยู่ในเขาเลย” 1 ยอห์น 5:3; 2:4 เราไม่ได้ถูกปลดปล่อยให้พ้นจากการต้องเชื่อฟัง แต่ด้วยความเชื่อและความเชื่อเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่จะช่วยให้เรามีส่วนในพระคุณของพระคริสต์และทำให้เราเชื่อฟัง {SC 60.2}

เราไม่ได้รับความรอดเป็นค่าจ้างตอบแทนการเชื่อฟัง เพราะความรอดเป็นของประทานของพระเจ้าที่ประทานให้เปล่าๆ ซึ่งเราจะรับมาได้โดยความเชื่อ แต่การเชื่อฟังเป็นผลของความเชื่อ “พวกท่านรู้อยู่แล้วว่าพระองค์ทรงปรากฏเพื่อกำจัดบาปของเราให้หมดไป และไม่มีบาปอยู่ในพระองค์เลย ผู้ที่อยู่ในพระองค์ไม่ทำบาปอีกต่อไป ส่วนผู้ที่ทำบาปอยู่เรื่อยๆ คนนั้นยังไม่เห็นพระองค์และยังไม่รู้จักพระองค์” 1 ยอห์น 3:5, 6 นี่คือการทดสอบที่แท้จริง หากเราอยู่ในพระคริสต์ หากความรักของพระเจ้าอยู่ภายในตัวเรา ความรู้สึกของเรา ความคิดของเรา เป้าหมายของเรา การกระทำของเราจะประสานเข้ากับน้ำพระทัยของพระเจ้าตามที่พระบัญญัติบริสุทธิ์ของพระองค์ได้สอนไว้ว่า “ลูกทั้งหลายเอ๋ย อย่าให้ใครชักจูงท่านให้หลง ผู้ที่ประพฤติชอบก็ชอบธรรมเหมือนอย่างที่เราประพฤติชอบธรรม” 1 ยอห์น 3:7 ความชอบธรรมถูกกำหนดด้วยมาตรฐานพระบัญญัติบริสุทธิ์ของพระเจ้าที่ได้สำแดงให้เห็นในหลักการสิบประการที่ทรงโปรดประทานจากภูเขาซีนาย {SC 61.1}

ความเชื่อในพระคริสต์ที่อ้างว่าได้ปลดปล่อยให้มนุษย์หลุดพ้นจากการถูกกำหนดให้เชื่อฟังพระเจ้า แท้จริงแล้วไม่ใช่ความเชื่อแต่เป็นการที่กักตักคิดขึ้นมาเอง “ท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ” “ท่านเองเดียวกัน ลำพังความเชื่อ ถ้าไม่มีกราบปฏิบัติ ก็เป็นสิ่งที่ตายแล้ว” เอเฟซัส 2:8; ยากอบ 2:17 พระเยซูตรัสถึงพระองค์เองในสมัยก่อนที่พระองค์จะเสด็จมายังโลกว่า “ข้าพระองค์ยึดมั่นทำตามพระทัยพระองค์ ธรรมเนียมปฏิบัติของพระองค์อยู่ในจิตใจของข้าพระองค์” สดุดี 40:8 ก่อนที่พระองค์จะเสด็จกลับไปยังสวรรค์เพียงเล็กน้อย พระองค์ทรงประกาศว่า “เราประพฤติตามบัญญัติของพระบิดาและติดสนิทอยู่กับความรักของพระองค์” ยอห์น 15:10 พระคัมภีร์กล่าวว่า “ถ้าเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ เราจะมีใจได้ว่าเรารู้จักพระองค์ ...ผู้ที่กล่าวว่าจะได้อยู่ในพระองค์ ผู้นั้นก็ควรดำเนินชีวิตเหมือนพระองค์” 1 ยอห์น 2: 3, 6 “เพราะว่าพระคริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อพวกท่าน พระองค์ทรงวางแบบอย่างแก่พวกท่าน เพื่อท่านจะได้ดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์” 1 เปโตร 2:21 {SC 61.2}

ในเวลานี้เงื่อนไขที่จะได้ชีวิตนิรันดร์ก็ยังคงเหมือนเดิม เป็นเหมือนกับครั้งที่อยู่ในสรวงสวรรค์ก่อนที่บรรพบุรุษคู่แรกล้มลงในบาป นั่นคือการเชื่อฟังบทบัญญัติของพระเจ้าอย่างบริบูรณ์ มีผลให้เกิดความชอบธรรมที่สมบูรณ์ หากจะลดเงื่อนไขการรับชีวิตนิรันดร์ลง ความผาสุกของทั่วทั้งจักรวาลก็จะตกอยู่ในอันตราย เป็นการเปิดทางให้บาปนำความทุกข์และความโศกเศร้าให้ยั่งยืนเป็นอมตะตลอดไป {SC 62.1}

ก่อนอาดัมล้มลงในบาป อาดัมพัฒนาบุคลิกชอบธรรมด้วยการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าได้ แต่อาดัมพลาดในเรื่องนี้ และเนื่องจากบาปของอาดัม ธรรมชาติของเราจึงตกต่ำลงและเราทำให้ตัวเราเองชอบธรรมไม่ได้ เนื่องจากเราเป็นคนบาปหนา ไม่บริสุทธิ์ เราจึงเชื่อฟังบทบัญญัติศักดิ์สิทธิ์อย่างสมบูรณ์แบบไม่ได้ เราไม่มีความชอบธรรมของเราเองที่จะนำมาชดใช้ค่าเสียหายตามที่พระบัญญัติของพระเจ้าเรียกร้องได้ แต่พระคริสต์ทรงจัดหาหนทางให้เราหลุดพ้น พระองค์ทรงดำเนินชีวิตที่ปราศจาก

บาป พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเราและบัดนี้พระองค์ทรงเสด็จตัวรับบาปของเราและประทานความชอบธรรมของพระองค์ให้แก่เรา หากท่านจะถวายตัวให้พระองค์และยอมรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่านแล้ว ไม่ว่าจะบาปที่ท่านมีบาปหนาเพียงไรและโดยหนทางของพระองค์ ท่านจะได้เป็นคนชอบธรรม พระลักษณะของพระคริสต์จะเข้ามาในอุปนิสัยของท่านและต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ท่านจะได้รับการยอมรับว่าท่านไม่เคยทำบาปมาก่อนเลย {SC 62.2}

นอกเหนือจากนี้ พระคริสต์ทรงเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านได้ และโดยความเชื่อพระองค์ร่วมสถิตอยู่ในใจของท่าน และท่านจะต้องรักษาความสัมพันธ์นี้ไว้โดยความเชื่อและมอบถวายความตั้งใจของท่านให้พระองค์เรื่อยไป และตราบเท่าที่ท่านยังคงทำเช่นนี้ พระองค์จะทรงกระทำกิจอยู่ในตัวท่านเพื่อให้ความต้องการและความปรารถนาของท่านเป็นไปตามชอบพระทัยของพระองค์ แล้วท่านจะพูดได้ว่า “ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินโดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า” กาลาเทีย 2:20 ดังที่พระเยซูตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า “ผู้ที่พูดไม่ใช่ตัวท่านเอง แต่เป็นพระวิญญาณแห่งพระบิดาของพวกท่านผู้ตรัสผ่านท่าน” มัทธิว 10:20 เมื่อท่านมีพระคริสต์กระทำการในตัวท่าน ท่านก็จะมีจิตวิญญาณที่เหมือนของพระองค์และกระทำงานที่ดีแบบเดียวกัน นั่นคืองานของความชอบธรรมและการเชื่อฟัง {SC 62.3}

ดังนั้นเราจึงไม่มีสิ่งใดในตัวเราที่จะรอด เราไม่มีข้ออ้างใดที่จะยกชูตัวของเราเองให้สูงขึ้น พื้นฐานของความหวังเดียวของเราอยู่ในความชอบธรรมของพระคริสต์ที่ประทานให้แก่เราและพระวิญญาณของพระองค์ที่กระทำการอยู่ในตัวของเราและสำเร็จในเรา {SC 63.1}

เมื่อเราพูดถึงความเชื่อแล้ว มีความแตกต่างที่เราต้องใส่ใจ มีความเชื่อบางประการที่แตกต่างจากความเชื่อที่กล่าวมาแล้วโดยสิ้นเชิง การดำรงอยู่ของพระเจ้าและอำนาจของพระองค์ ความจริงที่อยู่ในพระวจนะของพระเจ้า เรื่องเหล่านี้เป็นข้อเท็จจริงที่แม้ซาตานและบริวารของมันก็ไม่

อาจปฏิเสธ พระคัมภีร์กล่าวว่า “พวกผีก็เชื่อและกลัวจนตัวสั่น” แต่ไม่ใช่ความเชื่อ ยากอบ 2:19 เราจะต้องไม่เพียงเชื่อในพระวจนะของพระเจ้าเท่านั้น แต่เราจะต้องนำความต้องการมามอบถวายให้พระองค์ เราจะต้องมอบถวายจิตใจให้พระองค์ ให้ความรู้สึกติดสนิทอยู่กับพระองค์ การทำเช่นนี้ต้องมีความเชื่อ ความเชื่อที่กระทำการโดยความรักและการชำระจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ ความเชื่อเช่นนี้จะสร้างหัวใจขึ้นมาใหม่ในพระฉายาของพระเจ้า และหัวใจที่ยังไม่ได้บังเกิดใหม่จะอยู่ภายใต้พระบัญญัติของพระเจ้าไม่ได้และจะเป็นเช่นนั้นไม่ได้ แต่บัดนี้บัดียินดีในพระบัญญัติศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า จะร้องขึ้นพร้อมกับผู้ประพันธ์สดุดีว่า “โอ ข้าพระองค์รักธรรมบัญญัติของพระองค์จริง ๆ เป็นคำภาวนาของข้าพระองค์เสมอ” สดุดี 119:97 และความชอบธรรมของพระบัญญัติสำเร็จในเรา “ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามฝ่ายพระวิญญาณ” โรม 8:1 (TKJV) {SC 6.3.2}

ยังมีผู้ที่เคยรู้จักความรักแห่งการอภัยของพระคริสต์และพวกเขามีความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะเป็นบุตรของพระเจ้า แต่ถึงกระนั้นพวกเขารู้ดีว่าอุปนิสัยของเขายังไม่สมบูรณ์แบบ ชีวิตของเขาต่างพร้อยและเขาก็สงสัยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เปลี่ยนแปลงจิตใจของเขาใหม่แล้วหรือยัง ข้าพเจ้าขอบอกกับคนเหล่านี้ว่า อย่าหันกลับด้วยความท้อใจถึงแม้บ่อยครั้งเราจะต้องก้มลงและร้องไห้แทบพระบาทของพระองค์เพราะความบกพร่องและความผิดของเรา แต่เราจะต้องไม่ท้อถอย ถึงแม้ว่าเราจะพ่ายแพ้ต่อศัตรู แต่พระเจ้าก็ไม่ได้ขับไล่ ทอดทิ้งและปฏิเสธเรา ไม่ใช่เช่นนั้น พระคริสต์ประทับอยู่เบื้องขวาของพระเจ้า พระองค์ทรงทูลขอเพื่อเรา ยอห์นผู้เป็นที่ยึดของพระคริสต์ได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลายเพื่อท่านจะได้ไม่ทำบาป และถ้าใครทำบาป เราก็มีผู้ช่วยทูลขอพระบิดาเพื่อเรา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเที่ยงธรรมนั้น” 1 ยอห์น 2:1 และขอให้ท่านอย่าลืมนพระดำรัสของพระคริสต์ที่ว่า “พระบิดาเองก็ทรงรักพวกท่าน” ยอห์น 16:27 พระองค์ทรงประสงค์ที่จะนำท่านกลับมายังพระองค์เพื่อให้ความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์สะท้อนออกมาจากตัวท่าน และหากท่านจะยอมมอบถวายตัวท่านเองให้พระองค์ พระองค์ผู้

ได้ทรงเริ่มต้นการตีในตัวท่าน จะทรงกระทำการต่อไปจนถึงวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้อิฐฐานด้วยใจร้อนรนมากยิ่งขึ้น เชื่อมกันอย่างเต็มที่ เมื่อเรามองถึงจุดที่เราไม่วางใจในอำนาจของตนเอง ขอให้เราวางใจในอำนาจของพระผู้ไถ่และสรรเสริญพระองค์ผู้ทรงเป็นความไพบูลย์ในชีวิตของเรา {SC 64.1}

เมื่อท่านเข้าใกล้พระเยซูมากยิ่งขึ้นเพียงไร ท่านก็จะยิ่งมองเห็นความบกพร่องในตัวของท่านเองมากขึ้นเท่านั้น เพราะสายตาของท่านจะมองเห็นได้ดียิ่งขึ้นและเมื่อท่านเทียบกับธรรมชาติที่สมบูรณ์แบบของพระองค์ ท่านก็จะเห็นความไม่สมบูรณ์ในตัวของท่านได้โจ่งแจ้งและมีความชัดเจนมากขึ้น นี่คือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่า อำนาจการหลอกลวงของซาตานได้เสื่อมถอยไปแล้วและอิทธิพลที่ทำให้ชีวิตของพระวิญญาณของพระเจ้าได้ปลุกท่านให้ตื่นขึ้น {SC 64.2}

ความรักที่มีต่อพระเยซูจะฝังลึกเข้าไปในจิตใจที่ไม่สำนึกในบาปของตนไม่ได้ จิตวิญญาณที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยพระคุณของพระคริสต์จะชื่นชมกับพระลักษณะของพระเจ้า แต่หากเรามองไม่เห็นความบกพร่องทางคุณธรรมของเราแล้ว นั่นก็คือหลักฐานที่เด่นชัดว่า เรายังมองไม่เห็นความงามและคุณความดีของพระคริสต์ {SC 65.1}

เมื่อเราประเมินค่าในตัวของเราเองให้ยิ่งน้อยลงเพียงไร เราก็จะประเมินค่าความบริสุทธิ์ของพระเจ้าและความดีงามของพระผู้ช่วยให้รอดมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ภาพของความผิดบาปของเราจะผลักดันเราให้ไปหาพระองค์ ผู้ทรงให้อภัยได้ และเมื่อจิตวิญญาณตระหนักถึงความไม่สามารถช่วยตัวเองได้และยื่นมือไปหาพระคริสต์ พระองค์จะทรงเปิดเผยพระองค์เองด้วยอำนาจยิ่งใหญ่ เมื่อความรู้สึกถึงความขาดแคลนของเราผลักดันเราให้เข้าไปหาพระองค์และพระวามะของพระเจ้ามากยิ่งขึ้นเพียงไร เราก็จะมองเห็นพระลักษณะของพระเจ้าได้สูงส่งมากขึ้นและเราก็จะสะท้อนพระฉายาของพระเจ้าได้บริบูรณ์มากยิ่งขึ้นเท่านั้น {SC 65.2}

เคล็ดลับที่ 8

เติบโตใหญ่ขึ้นในพระเยซู

พระคัมภีร์เรียกการเปลี่ยนแปลงจิตใจที่ทำให้เราได้เป็นบุตรของพระเจ้าว่าการบังเกิดใหม่ พระคัมภีร์ยังเปรียบเทียบการบังเกิดใหม่นี้กับการแตกหน่อของเมล็ดดีที่ชาวนาหว่านลงไป ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่กลับใจใหม่ในพระคริสต์เปรียบเหมือน “ทารกแรกเกิด” “เพื่อจะเจริญขึ้น” เป็นชายและหญิงในพระเยซูคริสต์ 1 เปโตร 2:2; เอเฟซัส 4:15 ดั่งเมล็ดดีที่หว่านลงในทุ่งนาเจริญงอกงามขึ้นและเกิดผล อิสยาห์กล่าวว่า “คนจะเรียกพวกเขาว่าต้นโอ๊กแห่งความชอบธรรม ที่พระยาห์เวห์ทรงปลูกไว้เพื่อสำแดงพระสิริของพระองค์” อิสยาห์ 61:3 ดังนั้น จึงได้นำเรื่องราวชีวิตในธรรมชาติมาใช้เป็นตัวอย่างเพื่อช่วยอธิบายให้เราเข้าใจความจริงที่ลึกกลับของชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ {SC 67.1}

ปัญญาและความสามารถทั้งหมดของมนุษย์ไม่อาจทำให้เกิดชีวิตเล็กที่สุดในธรรมชาติได้ ทั้งพืชหรือสัตว์จะมีชีวิตอยู่ได้ด้วยชีวิตที่พระเจ้าประทานให้เท่านั้น เช่นเดียวกัน ชีวิตฝ่ายวิญญาณจะบังเกิดขึ้นในหัวใจมนุษย์ได้ก็ด้วยชีวิตที่มาจากพระเจ้า ถ้ามนุษย์ไม่ได้ “เกิดใหม่” เขาจะมีส่วนในชีวิตซึ่งพระคริสต์เสด็จมาประทานให้ไม่ได้ ยอห์น 3:3 {SC 67.2}

การเติบโตใหญ่ขึ้นจะมีลักษณะเหมือนเช่นกับการมีชีวิต พระเจ้าทรงเป็นผู้กระทำให้ออกดอกนั้นบานและจากดอกทำให้เกิดเป็นผล ด้วยอำนาจของพระองค์ที่จะทำให้เมล็ดเกิดขึ้น “เป็นลำดับก่อน ภายหลังก็ออกรวง แล้วก็จะมีเมล็ดข้าวเต็มรวง” มาระโก 4:28 และผู้เผยพระวจนะโฮเซยากกล่าวถึงชนชาติอิสราเอลว่า “เขาจะเบิกบานอย่างดอกกลิลี” “เขาจะเจริญขึ้นเหมือนข้าว จะออกดอกเหมือนเกาฮอง” โฮเซยา 14: 5,7 และพระเยซูทรงบัญชาให้เรา “พิจารณาดูดอกไม้ว่ามันเติบโตขึ้นอย่างไร” ลูกา 12:27 ต้นพืชและดอกไม้ไม่อาจงอกงามขึ้นด้วยการใส่ใจหรือความร้อใจหรือความพยายามของมันเอง แต่จะเจริญเติบโตใหญ่ขึ้นได้ด้วยสิ่งที่พระเจ้าประทานให้เพื่อเลี้ยงดูชีวิตของมัน เด็กไม่อาจขยายรูปร่างของตนให้ใหญ่ขึ้นได้ด้วยความหว่านโยหรือด้วยผละกำลังของตนเอง ชีวิตฝ่ายวิญญาณของท่านไม่อาจเติบโตใหญ่ขึ้นได้จากความทุกข์ร้อนใจ ความกังวลหรือความพยายามของตัวเอง ต้นพืช เด็ก เติบโตใหญ่ขึ้นด้วยการรับสิ่งต่างๆ รอบตัวที่รับใช้ชีวิตของเขาทั้งหลาย ซึ่งได้แก่ อากาศ แสงแดด และอาหาร ธรรมชาติให้ของขวัญเหล่านี้แก่ทั้งพืชและสัตว์ ในท่านองเดียวกันพระเจ้าประทานสิ่งเหล่านี้ให้แก่ทุกคนที่วางใจในพระองค์ พระองค์ทรงเป็น “ความสว่างของเจ้าเป็นนิตย์” “เป็นดวงตะวันและเป็นโล่” อิสยาห์ 60:19; สดุดี 84:11 พระองค์ทรง “เป็นเหมือนน้ำค้างแก่อิสราเอล” “เป็นเหมือนฝนที่ตกบนหญ้าซึ่งตัดแล้ว” โฮเซยา 14:5; สดุดี 72:6 พระองค์ทรงเป็นบ่อน้ำพุแห่งชีวิต เป็น “อาหารของพระเจ้า...ที่ลงมาจากสวรรค์ และประทานชีวิตให้กับโลก” ยอห์น 6:33 {SC 67.3}

เมื่อพระเจ้าประทานพระบุตรของพระองค์มาเป็นของขวัญที่ไม่อาจจะประเมินค่าได้ พระองค์ได้ทรงโอบล้อมโลกทั้งใบนี้ไว้ด้วยบรรยากาศ

แห่งพระคุณ เหมือนกับอากาศที่กระจายอยู่รอบโลก ทุกคนที่เลือกหายใจด้วยบรรยากาศที่ให้ชีวิตนี้ จะมีชีวิตและเติบโตใหญ่ขึ้นเป็นชายและหญิงในพระคริสต์ {SC 68.1}

เช่นเดียวกับที่ดอกไม้หันเข้าหาดวงอาทิตย์เพื่อแสงสว่างจะช่วยให้ดอกไม้เหล่านั้นงดงามและสมคุดอย่างบริบูรณ์ เราจึงควรหันไปยังดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมเพื่อแสงสว่างจากสวรรค์จะส่องลงมายังเรา เพื่ออุปนิสัยของเราจะได้พัฒนาขึ้นจนเป็นเหมือนพระฉายาของพระคริสต์ {SC 68.2}

พระเยซูทรงสอนเรื่องเดียวกันนี้เมื่อพระองค์ตรัสว่า “จงติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับพวกท่าน แขนงจะออกผลเองไม่ได้นอกจากจะติดสนิทอยู่กับเถา พวกท่านก็เช่นเดียวกันจะเกิดผลไม่ได้...เพราะว่าถ้าแยกจากเราแล้วพวกท่านจะทำสิ่งใดไม่ได้เลย” ยอห์น 15:4, 5 ท่านจะต้องพึ่งพระคริสต์ เพื่อชีวิตของท่านจะบริสุทธิ์ เหมือนเช่นกิ่งที่ต้องพึ่งลำต้นเพื่อจะงอกและเกิดผล หากท่านแยกตัวเองออกจากพระองค์ ท่านจะไม่มีชีวิต ท่านไม่มีอำนาจต่อต้านการทดลองหรืออำนาจที่จะเจริญขึ้นในพระคุณและความบริสุทธิ์ จงเข้าสนิทกับพระองค์ แล้วท่านจะรุ่งเรือง จงหล่อเลี้ยงชีวิตของท่านจากพระองค์ เพื่อท่านจะไม่เหี่ยวเฉาหรือไร้ผล ท่านจะเป็นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารน้ำ {SC 68.3}

มีคนมากมายคิดว่าเขาต้องทำบางอย่างด้วยตัวเอง พวกเขาสนใจพระคริสต์ที่ให้อภัยบาป แต่บัดนี้เขาใช้ความสามารถของตนเองเพื่อดำรงชีวิตให้ถูกต้อง แต่ความพยายามเหล่านี้จะล้มเหลว พระเยซูตรัสว่า “แยกจากเราแล้วพวกท่านจะทำสิ่งใดไม่ได้เลย” การเติบโตใหญ่ขึ้นในพระคุณ ความสุขของเรา การทำงานที่เกิดประโยชน์ สิ่งเหล่านี้จะขึ้นกับการเข้าร่วมเป็นหนึ่งในพระคริสต์ โดยการสื่อสารสัมพันธ์กับพระองค์ทุกวัน ทุกชั่วโมง ซึ่งเป็นการติดสนิทกับพระองค์เพื่อที่เราจะเติบโตใหญ่ในพระคุณได้ พระองค์ไม่ได้เป็นเพียงผู้บุกเบิกความเชื่อของเราเท่านั้น แต่ยังทรงเป็นผู้ทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์ พระคริสต์ทรงเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลายและทรงเป็นอยู่ตลอดเวลา พระองค์จะทรงอยู่ร่วมกับเรา ไม่ใช่ที่จุด

เริ่มต้นและที่จุดสุดท้ายเท่านั้น แต่ตลอดทุกอย่างก้าว กษัตริย์ดาวิดตรัสว่า “ข้าพเจ้าตั้งพระยาห์เวห์ไว้ตรงหน้าเสมอ เพราะพระองค์ประทับที่ขวามือ ข้าพเจ้าจึงไม่หวั่นไหว” สดุดี 16:8 {SC 69.1}

ท่านถามใช้หรือไม่ว่า “ข้าพเจ้าจะติดสนิทกับพระคริสต์ได้อย่างไร” ก็ด้วยวิธีเดียวกันกับที่ท่านได้ยอมรับพระองค์ตั้งแต่ต้น “เพราะฉะนั้นในเมื่อพวกท่านรับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าไว้แล้ว ก็จงดำเนินชีวิตในพระองค์ด้วย” “คนชอบธรรม...จะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ” โคลโลสี 2:6; ฮีบรู 10:38 ท่านมอบถวายตัวท่านเองให้พระเจ้าแล้วเพื่อให้เป็นของพระองค์ทั้งหมด เพื่อรับใช้และเชื่อฟังพระองค์ และท่านรับพระคริสต์มาเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของท่าน ท่านได้บาปของท่านเองด้วยตัวของท่านเองไม่ได้หรือเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านเองไม่ได้ แต่ท่านเชื่อว่า โดยการมอบถวายตัวท่านเองให้พระเจ้าแล้ว พระองค์ทรงกระทำทั้งหมดนี้ให้ท่านโดยเห็นแก่พระคริสต์ โดยความเชื่อท่านเป็นของพระคริสต์แล้ว และโดยความเชื่อท่านจะเติบโตใหญ่ขึ้นในพระองค์ ทั้งจากการมอบให้และการรับ ท่านจะต้องมอบทุกสิ่งรวมทั้งจิตใจ ความตั้งใจและการรับใช้ของท่าน มอบถวายตัวท่านเองให้พระองค์โดยเชื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดของพระองค์ และท่านจะต้องยอมรับทั้งหมด คือ พระคริสต์ ผู้ทรงเติมสันด้วยพระพรทั้งหมด ให้เข้ามาสถิตในดวงใจของท่าน เพื่อเป็นกำลังของท่าน เป็นความชอบธรรมของท่าน เป็นพระผู้ช่วยนิรันดร์ของท่าน และพระองค์จะประทานอำนาจให้แก่ท่านที่จะเชื่อปฏิบัติตามได้ {SC 69.2}

จงถวายตัวของท่านให้พระเจ้าทุกเช้า ให้เป็นภารกิจแรกที่ท่านทำ ให้อธิษฐานว่า “โอข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดรับข้าพระองค์ให้เป็นของพระองค์ทั้งหมด ข้าพระองค์ขอวางแผนการทั้งหมดของข้าพระองค์ไว้ที่เบื้องพระบาทของพระองค์ โปรดใช้ข้าพระองค์ในพระราชกิจของพระองค์ในวันนี้ ขอทรงโปรดสถิตอยู่กับข้าพระองค์และโปรดให้งานทั้งหมดของข้าพระองค์อยู่ในพระองค์” นี่คือนิสัยที่เราต้องทำทุกวัน ท่านจะต้องมอบถวายตัวให้พระเจ้าทุกเช้า มอบถวายแผนการทั้งหมดของท่านให้พระองค์เพื่อจะทำให้สำเร็จหรือล้มเลิกไปตามการทรงนำของพระองค์

ด้วยประการฉะนี้ ท่านจะมอบถวายชีวิตของท่านให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าทุกวัน และชีวิตของท่านจะถูกปั้นแต่งให้เหมือนชีวิตของพระคริสต์ได้มากยิ่งขึ้น {SC 70.1}

ชีวิตในพระคริสต์เป็นชีวิตที่สุขสบาย เป็นชีวิตที่อาจจะไม่ตื่นเต้น แต่จะมีความวางใจที่เชื่อถือและสงบสุข ความหวังของท่านไม่ได้อยู่ในตัวของท่านเอง แต่อยู่ในพระคริสต์ ความอ่อนแอของท่านประสานเข้ากับพลังกำลังของพระองค์ ความโง่เขลาของท่านประสานเข้ากับพระปัญญาของพระองค์ ความเปราะบางของท่านประสานเข้ากับพลังยั่งยืนของพระองค์ ดังนั้น ท่านจึงไม่ควรมองตัวเอง อย่าให้สมองของท่านคิดถึงแต่ตัวเอง แต่ให้มองไปยังพระคริสต์ จงให้ความนึกคิดของท่านพักพิงอยู่ในความรักของพระองค์ ในความมั่งคั่ง ความดีรอบคอบที่มีอยู่ในพระลักษณะของพระองค์ จงให้จิตวิญญาณใคร่ครวญอยู่เสมอถึงเรื่องการละทิ้งตนของพระคริสต์ การถ่อมตนของพระองค์ ความบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ในบุคลิกของพระองค์ ความรักที่ไม่มีรักใดเปรียบได้ของพระองค์ ท่านจะได้รับการเปลี่ยนแปลงจนเป็นเหมือนพระคริสต์ได้ด้วยการรักพระองค์ ทำตามแบบอย่างของพระองค์ และฟังฟังในพระองค์อย่างเต็มที่ {SC 70.2}

พระเยซูตรัสว่า “จงติดสนิทอยู่กับเรา” ข้อความนี้ให้แนวคิดของการพักผ่อน ความมั่นคง และความมั่นใจ พระองค์ยังทรงเชิญชวนต่อไปว่า “จงมาหาเราและเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก” มัทธิว 11:28 ผู้ประพันธ์สวดดีให้แนวคิดในทำนองเดียวกันว่า “จงสงบอยู่ต่อพระยาห์เวห์ และเพียรรอคอยพระองค์” และอิสยาห์ให้ความมั่นใจไว้ว่า “การเงยบงบ และการไถ่หัวใจจะเป็นกำลังของเจ้า” สดุดี 37:7; อิสยาห์ 30:15 การพักผ่อนนี้ไม่ใช่เป็นการไม่ทำอะไร เพราะในคำเชื่อเชิญของพระผู้ช่วยให้รอด การพักผ่อนที่พระองค์ทรงสัญญาจะประทานให้ นั้น มีคำร้องเรียกให้ทำงานรับใช้ด้วย “จงเอาแอกของเราแบกไว้...พวกท่านจะได้หยุดพัก” มัทธิว 11:29 จิตใจที่พักพิงอยู่ในพระคริสต์อย่างเต็มที่ที่จะทำงานรับใช้พระองค์ด้วยความจริงใจและจริงใจมากที่สุด {SC 71.1}

เมื่อความคิดของเราหมกมุ่นอยู่กับตนเอง ความนึกคิดของเราก็จะหันออกไปจากพระคริสต์ผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของพลังกำลังและชีวิต ด้วยเหตุนี้ซาตานจึงคอยพยายามอยู่เสมอที่จะหันเหความสนใจของเราออกไปจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ซึ่งเป็นภารกิจที่กันจิตวิญญาณจากการเข้าร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระคริสต์และจากการสื่อสารสัมพันธ์กับพระองค์ ความสุขสำราญทางฝ่ายโลก ความกังวล ความยุ่งเหยิงและความโศกเศร้าในชีวิต ความคิดของผู้อื่นหรือความผิดพลาดและความไม่สมบูรณ์ของตัวท่านเอง ซาตานจะใช้เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทั้งหมดนี้เพื่อหันเหความคิดของเรา จงอย่าให้มันใช้เล่ห์กลของมันนำท่านให้หลง มีคนมากมายที่มีความนึกคิดที่รอบคอบและมีความปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในพระเจ้า เขามักจะถูกมารชักนำให้หมกมุ่นอยู่กับความผิดพลาดและความอ่อนแอของตัวเขาเองอยู่เสมอ และซาตานหวังที่จะได้ชัยชนะด้วยการทำให้เขาแยกตัวออกไปจากพระคริสต์ เราจะต้องไม่เอาตัวเราเองเป็นศูนย์กลางและหมกมุ่นอยู่กับความกังวลและความกลัวว่าเราจะได้รับความรอดหรือไม่ เรื่องทั้งหมดนี้จะหันเหเราออกไปจากแหล่งกำลังของเรา จงมอบการดูแลจิตวิญญาณของท่านให้พระเจ้าและวางใจในพระองค์ จงพูดและคิดถึงพระเยซู จงให้ตัวของท่านจมหายไปในพระองค์ ขจัดความสงสัยออกไปให้หมด ขับไล่ความกลัวให้ออกไป และกล่าวร่วมกับอัครทูตเปาโลว่า “ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า ชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า” กาลาเทีย 2:20 จงเข้าพักพิงอยู่ในพระเจ้า พระองค์ทรงคอยเฝ้ารักษาสิ่งที่ท่านมอบถวายให้พระองค์ หากท่านจะยอมมอบถวายตัวของตนเองให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์แล้ว พระองค์จะทรงนำพาท่านให้เป็นอย่างกว่าผู้มิใช่ชัยชนะโดยทางพระองค์ผู้ทรงรักท่าน {SC 71.2}

เมื่อพระคริสต์ทรงรับธรรมชาติของมนุษย์มาไว้ในพระองค์ พระองค์ทรงผูกมัดมนุษยชาติไว้ด้วยความรักที่ไม่มีอำนาจใดจะทำให้ขาดสะบั้นไป ยกเว้นแต่เป็นทางเลือกของเขาเอง ซาตานจะคอยยื่นข้อเสนอจูงใจเพื่อ

ชักชวนให้เราตัดความสัมพันธ์ที่อยู่สม่ำเสมอ เพื่อให้เราเลือกที่จะแยกตัวเราเองออกไปจากพระคริสต์ นี่คือสิ่งที่เราต้องคอยเฝ้าระวัง คอยบากบัน คอยอธิษฐานเพื่อไม่ให้สิ่งใดมาชักนำให้เราเลือกนายอื่น เพราะเรามีเสรีภาพที่จะทำเช่นนี้ได้เสมอ แต่ขอให้สายตาของเราจ้องมองไปยังพระคริสต์และพระองค์จะทรงคุ้มครองรักษาเรา เมื่อเรามองไปยังพระเยซูคริสต์ เราจะปลอดภัย ไม่มีสิ่งใดจะถอนเราให้ออกไปจากพระหัตถ์ของพระองค์ได้เมื่อเราเฝ้ามองพระองค์อยู่เสมอ เราจะ “เปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระฉายาของพระองค์โดยมีศักดิ์ศรีเป็นลำดับขึ้นไป เหมือนอย่างศักดิ์ศรีที่มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นพระวิญาณ” 2 โครินธ์ 3:18 {SC 72.1}

นี่เป็นวิธีที่อัครสาวกในยุคแรกได้รับพระฉายาของพระผู้ช่วยให้รอด อันเป็นที่รักยิ่งของเขาทั้งหลาย เมื่อสาวกเหล่านั้นได้ยินพระดำรัสของพระเยซู พวกเขาตระหนักดีว่า พวกเขาต้องการพระองค์ พวกเขาตามหาและได้พบ พวกเขาจึงได้ติดตามพระองค์ไป พวกเขาอยู่ร่วมกับพระองค์ในบ้าน ที่โต๊ะอาหาร ในห้องชั้นใน ในทุ่งนา พวกเขาอยู่กับพระองค์ในฐานะนักเรียนอยู่กับอาจารย์ พวกเขารับบทเรียนแห่งความจริงศักดิ์สิทธิ์จากพระโอษฐ์ของพระองค์ทุกวัน พวกเขาเฝ้าดูพระองค์เช่นเดียวกับบ่าวที่มองดูนายเพื่อการเรียนรู้หน้าที่ สาวกเหล่านั้น “เป็นมนุษย์ที่มีสภาพเหมือนอย่างเรา” ยากอบ 5:17 พวกเขามีสงครามที่จะต้องต่อสู้กับบาปเหมือนกับเรา พวกเขาต้องการพระคุณเดียวกันเพื่อจะดำรงชีวิตที่บริสุทธิ์ {SC 72.2}

แม้กระทั่งยอห์น สาวกที่พระองค์ทรงรัก ซึ่งเป็นผู้ที่สะท้อนพระลักษณะของพระผู้ช่วยให้รอดได้มากที่สุด ก็ไม่ได้มีอุปนิสัยที่น่ารักนี้ติดตัวมาโดยธรรมชาติ ท่านไม่เพียงแต่เป็นคนที่ถือรักษาสีทธิของตนเองและทะเลาะทะเลาะกันมุ่งหาเกียรติยศเท่านั้น ท่านยังเป็นคนหุนหันพลันแล่นและไม่พอใจเมื่อถูกคุกคาม แต่เมื่อท่านได้มองเห็นพระลักษณะของพระองค์ ท่านก็มองเห็นความบกพร่องในตัวเองและได้ถ่อมใจลง ท่านได้มองเห็นพลังและความอดทนนาน อำนาจและความอ่อนโยน ความยิ่งใหญ่และความถ่อมตนที่มีอยู่ในชีวิตประจำวันของพระบุตรของพระเจ้า สิ่งเหล่านี้

ได้เติมจิตวิญญาณของท่านให้เต็มล้นด้วยความเลื่อมใสและความรัก วันแล้ววันเล่า จิตใจของท่านถูกชักนำเข้าไปหาพระคริสต์ จนกระทั่งความรักที่ท่านมีเพื่อถวายพระอาจารย์ของท่านทำให้ท่านมองไม่เห็นตนเอง อารมณ์ขุ่นเคืองและทะเยอทะยานยอมสยบต่ออำนาจแห่งการหล่อหลอมของพระคริสต์ อิทธิพลของการบังเกิดใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านใหม่ อำนาจของความรักที่ท่านมีในพระคริสต์กระทำให้อุปนิสัยเปลี่ยนแปลงไป นี่คือนี่สิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนเมื่อเราเข้าร่วมเป็นหนึ่งกับพระเยซู เมื่อพระคริสต์สถิตอยู่ในดวงใจ ธรรมชาติทั้งหมดก็จะเปลี่ยนแปลง พระวิญญาณของพระคริสต์ ความรักของพระองค์ทำให้จิตใจอ่อนโยน วิญญาณจิตสงบและยกระดับความคิดและความปรารถนาไปยังพระเจ้าและสวรรค์ {SC 73.1}

เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับสวรรค์ ผู้ติดตามของพระองค์ยังคงรู้สึกว่าการสถิตร่วมอยู่ด้วย เป็นความมั่งคั่งของการสถิตอยู่ด้วยแบบส่วนตัวซึ่งเต็มไปด้วยความรักและมีชีวิตชีวา พระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดทรงดำเนิน สนทนา และอธิษฐานร่วมกับพวกเขา พระองค์ตรัสความหวังและปลอบประโลมจิตใจของพวกเขา ในขณะที่ข่าวสารแห่งสันติสุขยังอยู่ที่ริมพระโอษฐ์นั้น พระองค์ได้ถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ พระสุรเสียงของพระองค์ดังกลับมาจากหมู่เมฆอันประกอบด้วยเหล่าทูตสวรรค์ที่กำลังรับพระองค์ขึ้นไปนั้นว่า “นี่แน่ะ เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” มัทธิว 28:20 พระองค์เสด็จขึ้นไปยังสวรรค์ด้วยพระวรกายของมนุษย์ พวกเขาทราบดีว่าพระองค์ประทับอยู่เบื้องพระที่นั่งของพระเจ้ายังทรงเป็นพระสหายและพระผู้ช่วยให้รอดของเขา พระเมตตาของพระองค์ไม่แปรเปลี่ยน พระองค์ยังทรงมีส่วนร่วมร่วมกับมนุษยชาติที่ตกอยู่ในความทุกข์ยาก พระองค์ทรงนำเสน่ออำนาจที่มีอยู่ในพระโลหิตประเสริฐต่อเบื้องพระพักตร์พระบิดา ทรงแสดงให้เห็นพวกเขาตราบแต่ที่พระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ เพื่อเป็นเครื่องระลึกถึงราคาที่คุณค่าที่พระองค์ได้ทรงจ่ายเพื่อผู้ที่พระองค์ทรงไถ่ พวกเขาทราบดีว่าพระองค์เสด็จไปสวรรค์เพื่อเตรียมสถานที่ให้พวกเขา และพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกและรับพวกเขาให้

ไปอยู่กับพระองค์ {SC 73.2}

เมื่อพวกเขาพร้อมประชุมกันภายหลังจากที่พระองค์เสด็จกลับสวรรค์ พวกเขาต้อนรับเพื่อทูลขอต่อพระบิดาในนามของพระเยชู พวกเขาทูลขออธิษฐานด้วยความเกรงขามและจริงจัง พวกเขาทบทวนคำสัญญาครั้งแล้วครั้งเล่าว่า “ถ้าท่านขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะประทานสิ่งนั้นแก่ท่าน จนบัดนี้พวกท่านยังไม่ได้ขอสิ่งใดในนามของเรา จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม” ยอห์น 16: 23,24 พวกเขายื่นมือแห่งความเชื่อให้สูงขึ้นและสูงยิ่งขึ้นไป ด้วยข้อสรุปที่ยิ่งใหญ่ว่า “พระเยชูคริสต์...ผู้สิ้นพระชนม์แล้ว และยิ่งกว่านั้นอีก พระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย พระองค์สถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า และอธิษฐานขอเพื่อเราด้วย” โรม 8:34 และในเทศกาลเพ็นเทคอสต์ องค์พระผู้ช่วยก็ได้เสด็จมาอยู่ร่วมกับพวกเขาด้วย เป็นองค์พระผู้ช่วยที่พระคริสต์ทรงกล่าวถึงว่า “สถิตอยู่กับท่าน” และพระองค์ตรัสต่อไปอีกว่า “การที่เราจากไปนั้นก็เพื่อประโยชน์ของท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป องค์พระผู้ช่วยก็จะไม่เสด็จมาหาพวกท่าน แต่ถ้าเราไปแล้วเราก็จะใช้พระองค์มาหาท่าน” ยอห์น 14:17; 16:7 นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา พระคริสต์ก็ได้สถิตอยู่ร่วมในจิตใจของเหล่าบุตรทั้งหลายของพระองค์โดยทางพระวิญญาณตลอดเวลา การเข้าร่วมเป็นหนึ่งในระหว่างพวกเขากับพระองค์ก็ใกล้ชิดยิ่งกว่าในสมัยที่พระองค์ทรงอยู่ร่วมกับพวกเขา แสงสว่างและความรักและอำนาจที่พระคริสต์สถิตอยู่ร่วมกับพวกเขา ได้ส่องผ่านพวกเขาออกมาเพื่อให้เห็นมนุษย์ที่มองเห็นพวกเขาจะ “อัศจรรย์ใจ แล้วจำได้ว่าคนทั้งสองเคยอยู่กับพระเยชู” กิจการ 4:13 {SC 74.1}

พระคริสต์ทรงเป็นทุกสิ่งของสาวกทั้งหลาย ในทุกวันนี้ พระองค์ทรงปรารถนาที่จะให้เป็นทุกสิ่งของบรรดาบุตรของพระองค์ด้วย เพราะในคำอธิษฐานสุดท้ายร่วมกับสาวกกลุ่มเล็กๆ ที่มาเข้าเฝ้าพระองค์นั้น พระองค์ตรัสว่า “ข้าพระองค์ไม่ได้อธิษฐานเพื่อคนเหล่านี้พวกเขาเดียว แต่เพื่อทุกคนที่วางใจในข้าพระองค์เพราะถ้อยคำของพวกเขา” ยอห์น 17:20 {SC 75.1}

พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อเราและพระองค์ทรงเชิญชวนให้เราเข้าร่วมเป็นหนึ่งในพระองค์ เหมือนเช่นที่พระองค์ทรงเป็นหนึ่งในร่วมกับพระบิดา ช่างเป็นการเข้าร่วมเป็นหนึ่งที่ดีอะไรเช่นนี้ พระผู้ช่วยให้รอดทรงกล่าวถึงพระองค์เองว่า “พระบุตรจะทำสิ่งใดตามใจไม่ได้” “พระบิดาผู้สถิตอยู่ในเราทรงทำพระราชกิจของพระองค์” ยอห์น 5:19; 14:10 เมื่อพระคริสต์ร่วมสถิตอยู่ในจิตใจของเราแล้ว พระองค์จะทรงกระทำกิจอยู่ภายในเรา “ให้ท่านมีความประสงค์และมีความสามารถทำตามชอบพระทัยของพระองค์” ฟิลิปปี 2:13 เราจะกระทำกิจเหมือนเช่นที่พระองค์ทรงทำ เราจะแสดงออกด้วยวิญญานจิตเดียวกัน ด้วยประการฉะนี้ เราจะรักและเข้าสนิทกับพระองค์ เราจะ “เจริญขึ้นในทุกด้านสู่พระองค์ผู้เป็นศิระษคือพระคริสต์” เอเฟซัส 4:15 {SC 75.2}

เคล็ดลับที่ 9

ชีวิตและการรับใช้

พระเจ้าทรงเป็นแหล่งกำเนิดของชีวิตและความสว่างและความสุขของจักรวาล เช่นเดียวกับแสงสว่างที่มาจากดวงอาทิตย์และเช่นเดียวกับสายธารน้ำที่พุ่งออกมาจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิต พระพรของพระเจ้าจะไหลออกจากพระองค์ไปยังสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง เมื่อจิตใจของมนุษย์คนใดมีชีวิตของพระเจ้าร่วมสถิตอยู่ด้วย ความรักและพระพรของพระองค์จะไหลผ่านคนนั้นไปยังผู้อื่นด้วย {SC 77.1}

ความสุขของพระเจ้าช่วยให้รอดของเราอยู่ที่การไถ่มนุษย์ที่ล้มลงในบาปให้รอดและยกเขาให้สูงขึ้น เพื่อทำการนี้ให้สำเร็จ พระองค์ไม่ได้ทะนุถนอมชีวิตของพระองค์เองไว้ แต่ทรงยอมทนต่อกางเขนโดยไม่ใส่ใจต่อความละอาย ทูตสวรรค์ก็มีส่วนที่ทำให้ผู้อื่นมีความสุขอยู่เสมอเช่นเดียวกัน เรื่องนี้เป็นความชื่นชมยินดีของพวกเขา สำหรับผู้ที่มิจิตใจที่เห็น

แก่ตัวนั้น พวกเขาจะถือว่าการปรนนิบัติผู้ยากไร้ที่มีสภาพและฐานะที่ต่ำกว่าในทุกอย่าง ด้านเป็นงานที่ตกต่ำ แต่การปรนนิบัติเช่นนี้เป็นงานที่ทูตสวรรค์ผู้ไม่มีบาปกระทำอยู่ วิวรณ์แห่งการรับใช้อย่างไม่เห็นแก่ตัวของพระคริสต์จะแทรกซึมไปทั่วทั้งสวรรค์ เป็นหัวใจของความสุขที่แท้จริงของที่นั่น ผู้ติดตามพระคริสต์จะต้องมีวิญญาณเช่นนี้ เป็นภารกิจที่พวกเขาจะต้องทำ {SC 77.2}

เมื่อมีความรักของพระคริสต์ตั้งอยู่ในดวงใจของเรา ความรักนั้นจะเป็นเหมือนกลิ่นอันหอมหวานซึ่งเราจะเก็บซ่อนไว้ไม่ได้ ทุกคนที่เข้ามาสัมผัสกับเราจะรู้สึกได้ถึงอิทธิพลอันศักดิ์สิทธิ์นี้ พระวิญญาณของพระคริสต์ที่ร่วมสถิตอยู่ในจิตใจจะเป็นเหมือนบ่อน้ำพุกลางทะเลทราย ซึ่งมีน้ำไหลรินออกมาสร้างความชุ่มชื้นและดับกระหายให้ผู้ที่กำลังใกล้จะพินาศที่ปรารถนาจะเติมน้ำแห่งชีวิต {SC 77.3}

ความรักที่เรามีให้กับพระคริสต์จะแสดงออกให้เห็นเป็นความปรารถนาที่จะทำงานรับใช้เหมือนพระองค์เพื่อเป็นพระพรและยกชุมชนุษยชาติให้สูงขึ้น การรับใช้นี้จะทำให้เกิดความรัก ความอ่อนโยน และความเห็นใจต่อสรรพสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้นมาซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของพระบิดาของเราในสวรรค์ {SC 77.4}

ชีวิตของพระเจ้าผู้ช่วยให้อดในโลกลนี้ไม่ใช่ชีวิตที่สะดวกสบายและไม่ใช้ชีวิตที่อุทิศเวลาเพื่อพระองค์เอง แต่พระองค์ทรงทำงานด้วยความหนักแน่น จริใจ และด้วยความเพียรที่ไม่เคยย่อท้อเพื่อนำความรอดมาให้แก่มนุษยชาติที่หลงหาย จากรางหญ้าไปจนถึงทางเขนที่กลโกธา พระองค์ทรงดำเนินไปตามทางที่ไม่มีการตามใจตนเองและไม่เคยหาทางหลีกเลี่ยงจากการภารกิจที่ยากลำบาก จากการเดินทางอันแสนเจ็บปวด และไม่เคยหลีกเลี่ยงจากการใส่ใจและงานที่ทำให้หมดสิ้นเรี่ยวแรง พระองค์ตรัสว่า “บุตรมนุษย์... ไม่ได้เพื่อมารับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อปรนนิบัติคนอื่น และให้ชีวิตของท่านเป็นค่าไถ่คนจำนวนมาก” มัทธิว 20:28 นี่คือเป้าหมายเดียวที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตของพระองค์ ทุกสิ่งนอกเหนือจากนั้นเป็นเรื่องรองและไม่มีความสำคัญเท่า อาหารและเครื่องดื่มของพระองค์คือการทำตาม

น้ำพระทัยของพระเจ้าและท่าพระราชกิจของพระองค์ให้สำเร็จ การทำเพื่อตัวเองและหาผลประโยชน์ให้กับตนเองไม่มีส่วนในพระราชกิจของพระองค์ {SC 78.1}

ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนในพระคุณของพระเจ้าจะมีความพร้อมที่จะเสียสละบางอย่างเพื่อคนอื่นที่พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ เพื่อพวกเขาจะได้มีส่วนร่วมในของประทานจากสวรรค์ พวกเขาจะทำทุกสิ่งเท่าที่จะทำได้เพื่อทำให้โลกที่เขาอาศัยอยู่นั้นดีขึ้น ความตั้งใจเช่นนี้เป็นผลที่เกิดขึ้นในจิตวิญญาณที่ได้กลับใจอย่างแท้จริง ในทันทีที่มีคนหนึ่งได้เข้ามาหาพระคริสต์ ความปรารถนาที่จะบอกให้ผู้อื่นทราบถึงพระสหายล้ำค่าที่เขาพบในองค์พระเยซูก็จะเกิดขึ้นในจิตใจของเขา เขาจะเก็บความจริงที่ช่วยให้รอดและชำระให้พ้นจากบาปไว้ในใจของเขาอย่างเงียบไม่ได้ หากเราสวมใส่ความชอบธรรมของพระคริสต์ไว้และเต็มล้นด้วยความสุขจากการมีพระวิญญาณของพระคริสต์ร่วมสถิตอยู่ด้วย เราจะเก็บสันติสุขไว้อยู่กับตัวไม่ได้ หากเราเคยล้มรสและรู้ว่าพระเจ้าประเสริฐ เราจะมีเรื่องเล่าให้ผู้อื่นฟัง เช่นเดียวกับฟิลิปเมื่อพบพระผู้ช่วยให้รอด เราจะเชิญชวนผู้อื่นให้เข้ามายังเบื้องพระพักตร์พระองค์ เราจะคอยบอกให้ทุกคนได้ทราบถึงความน่าประทับใจของพระคริสต์และสภาพที่แท้จริงของโลกที่กำลังจะมาถึงซึ่งตามองไม่เห็น จะมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะติดตามทางที่พระคริสต์ได้ดำเนินไปแล้ว จะมีความต้องการให้คนรอบข้างของเราได้หันไป “ดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับบาปของโลกไป” ยอห์น 1:29 {SC 78.2}

เมื่อเราให้ตัวของเราเป็นพระพรแก่ผู้อื่น พระพรนั้นก็ย้อนกลับมาหาเรา นี่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้เรามีส่วนร่วมในแผนการแห่งการไถ่ให้รอด พระเจ้าทรงเปิดโอกาสให้มนุษย์มีส่วนในธรรมชาติของพระองค์ และเพื่อให้มนุษย์กระจายพระพรไปให้เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน นี่เป็นเกียรติสูงสุดและเป็นความสุขยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระเจ้าจะประทานให้แก่มนุษย์ได้ ผู้ที่เข้ามาร่วมทำงานแห่งรักนี้ จะเข้ามาอยู่ใกล้ชิดพระผู้สร้างของเขาได้มากที่สุด {SC 79.1}

พระเจ้าอาจมอบหมายให้ทูตสวรรค์เป็นผู้ประกาศข่าวสารแห่งพระกิตติคุณและเป็นผู้รับภาระการรับใช้ด้วยรักทั้งหมด พระองค์อาจใช้วิธีอื่นๆ เพื่อให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ แต่ด้วยความรักที่ไม่มีขอบเขตจำกัดของพระองค์ พระเจ้าทรงเลือกเราให้เป็นผู้ร่วมงานกับพระองค์ กับพระคริสต์และกับทูตสวรรค์ เพื่อเราจะมีส่วนร่วมในพระพรในความสุข และยกระดับจิตวิญญาณให้สูงขึ้น ซึ่งเป็นผลที่ได้จากงานของการรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว {SC 79.2}

โดยการร่วมทุกข์กับพระคริสต์ เราจะเข้าใจความทุกข์ยากของพระองค์ การยอมสละตนเองเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นจะทำให้วิญญาณแห่งการรู้จักแบ่งปันที่มีอยู่ในจิตใจของผู้ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ทำให้เรามีความใกล้ชิดมากยิ่งขึ้นกับพระเจ้าผู้ไถ่ของโลก “*พระองค์ทรงมุ่งค้ำ ก็ยังทรงยอมเป็นคนยากจนเพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนมั่งคั่ง เนื่องจากความยากจนของพระองค์*” 2 โครินธ์ 8:9 และนี่คือวิธีที่พระเจ้าจะใช้เพื่อให้เราทำตามพระประสงค์ของพระองค์ในการสร้างเราขึ้นมาสำเร็จ เพื่อจะได้มีชีวิตที่เป็นพระพรสำหรับเราเอง {SC 79.3}

หากท่านจะออกไปทำงานรับใช้ตามที่พระคริสต์ทรงวางแผนให้สาวกของพระองค์ทำและนำจิตวิญญาณกลับมาหาพระองค์แล้ว ท่านก็จะรู้สึกถึงความต้องการที่จะมีประสบการณ์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและความต้องการที่จะมีความรอบรู้เรื่องพระเจ้ามากขึ้นกว่าเดิม และท่านก็จะรู้สึกหิวและกระหายความชอบธรรม ท่านจะอ่อนน้อมกับพระเจ้าและความเชื่อของท่านจะเข้มแข็งขึ้นและจิตวิญญาณของท่านจะตีมน้ำที่ได้จากบ่อแห่งความรอดที่ลึกกว่าเดิม เมื่อท่านต้องเผชิญหน้ากับการต่อต้านและการทดลอง ท่านจะถูกผลักดันให้ไปศึกษาพระคัมภีร์และอธิษฐาน ท่านจะเจริญขึ้นในพระคุณและความรอบรู้ในพระคริสต์และจะได้รับประสบการณ์ที่มีค่า {SC 80.1}

วิญญาณแห่งการรับใช้ผู้อื่นอย่างไม่เห็นแก่ตัวจะสร้างอุปนิสัยให้ลึกล้ำ มั่นคง และน่ายกย่องอย่างพระคริสต์ และนำสันติสุขและความผาสุกมาให้แก่ผู้ที่มีอุปนิสัยเช่นนี้ ความใฝ่ฝันนี้จะถูกปรับให้ยิ่งสูงขึ้นไป จะไม่มีช่อง

วางสำหรับความเกียจคร้านหรือความเห็นแก่ตัว ผู้ที่ดำรงชีวิตด้วยคุณความดีของคริสเตียนจะเจริญเติบโตใหญ่ขึ้นและจะเป็นคนเข้มแข็งที่จะทำงานรับใช้พระเจ้าได้ พวกเขาจะมีสายตาทางฝ่ายวิญญาณที่ชัดเจน ความเชื่อที่เติบโตขึ้นอย่างมั่นคง และการอธิษฐานของเขาจะมีอำนาจเพิ่มขึ้น พระวิญญาณของพระเจ้าที่เคลื่อนไหวในเขาจะชักนำวิญญาณจิตของเขาให้สนองตอบต่อการสัมผัสของพระเจ้า ทำให้ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอันศักดิ์สิทธิ์เกิดขึ้นได้ ผู้ที่อุทิศตนเองอย่างไม่เห็นแก่ตัวเช่นนี้เพื่อสร้างประโยชน์แก่ผู้อื่นกำลังจัดการกับการสร้างความรอดของเขาเองอย่างแน่นอน (SC 80.2)

วิธีเดียวที่จะเจริญขึ้นในพระคุณคือการทำงานทุกอย่างที่พระคริสต์ทรงมอบหมายให้เราทำอย่างไม่คิดถึงประโยชน์ส่วนตัว ลงมือทำงานอย่างสุดความสามารถของเราเพื่อให้ความช่วยเหลือและเป็นพระพรให้แก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือซึ่งเราช่วยเขาได้ กำลังฝ่ายกายจะได้มาด้วยการออกกำลังกาย กิจกรรมแห่งการรับใช้เป็นส่วนสำคัญของชีวิต ผู้ที่พยายามรักษาชีวิตคริสเตียนด้วยการคอยแต่จะรับพระพรที่ได้มาโดยพระคุณและไม่ทำอะไรเพื่อพระคริสต์เลย ก็เปรียบเหมือนคนที่มีชีวิตที่คอยแต่จะกินโดยไม่ทำงาน และผลจากการทำเช่นนั้นของชีวิตฝ่ายวิญญาณก็มีความคล้ายคลึงกับชีวิตในโลกธรรมชาติ นั่นคือ มักจะนำไปสู่ความเสื่อมโทรมและหมดสภาพ ผู้ที่ไม่ยอมใช้แขนขาในไม่ช้าก็จะสูญเสียความสามารถไปจนหมด ดังนั้น คริสเตียนที่ไม่ยอมนำพลังที่พระเจ้าประทานให้ออกมาใช้ เขาไม่เพียงแต่จะไม่เติบโตใหญ่ขึ้นในพระคริสต์เท่านั้น แต่จะสูญเสียพลังกำลังที่เขามีอยู่แล้วไปด้วย (SC 80.3)

คริสตจักรของพระคริสต์เป็นตัวแทนที่พระเจ้าทรงตั้งไว้เพื่อความรอดของมนุษย์ พันธกิจของเขาคือการประกาศพระกิตติคุณไปทั่วโลก เป็นหน้าที่ที่จัดวางไว้ให้กับคริสเตียนทุกคน ทุกคนต้องทำหน้าที่ตามพระบัญชาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตามแต่ขนาดความสามารถและโอกาสที่เขา มีความรักของพระคริสต์ที่ทรงเปิดไว้ให้แก่เรา ทำให้เราเป็นหนี้คนทั้งหลายที่ยังไม่รู้จักพระองค์ พระเจ้าประทานแสงสว่างให้แก่เรา ไม่ใช่มีไว้

สำหรับตัวเราเองเท่านั้น แต่เพื่อให้เราส่องแสงสว่างนั้นไปให้แก่ผู้อื่น {SC 81.1}

หากผู้ติดตามของพระคริสต์จะตื่นตัวในหน้าที่ของเขาแล้ว จะมีคนนับเป็นพันๆ ออกไปประกาศพระกิตติคุณในดินแดนที่ยังไม่มีผู้เชื่อพระเจ้า แทนที่จะมีคนประกาศอยู่เพียงคนเดียวอย่างเช่นในทุกวันนี้ และทุกคนที่ไม่สามารถลงมือทำงานเหล่านี้ด้วยตัวเองได้ ก็จะสนับสนุนงานเหล่านั้นด้วยทรัพย์ของเขา ความเห็นใจและคำอธิษฐานของเขา และในประเทศที่มีคริสเตียนจะมีการทำงานเพื่อจิตวิญญาณด้วยความจริงใจมากยิ่งขึ้น {SC 81.2}

เราไม่จำเป็นต้องไปยังดินแดนที่ห่างไกลหรือแม้แต่ออกไปจากสังคมวงแคบของบ้าน หากมีหน้าที่ที่เราต้องทำเพื่อพระคริสต์ที่นั่น เราทำงานเช่นนี้ได้ในแวดวงของบ้าน ในคริสตจักร กับผู้ที่เราคบหาสมาคมด้วย และกับผู้ที่เราทำธุรกิจด้วย {SC 81.3}

พระเจ้าช่วยให้เวลาส่วนใหญ่ในโลกนี้ของพระองค์กับการทำงานอย่างอดทนภายในร้านช่างไม้ที่เมืองนาซาเร็ธ ทูตสวรรค์ผู้รับใช้คอยเฝ้าติดตามพระเจ้าแห่งชีวิตในขณะที่ทรงดำเนินอยู่เคียงข้างคนยากจนและผู้ที่ใช้แรงงาน พระองค์ไม่ได้รับการยอมรับและไม่ได้รับพระเกียรติ พระองค์ทรงทำหน้าที่ของพระองค์อย่างสัตย์ซื่อทั้งในขณะที่ทรงประกอบธุรกิจอันต่ำต้อย พอๆ กับในขณะที่ทรงรักษาผู้ป่วยหรือดำเนินอยู่ท่ามกลางคลื่นลมอันปั่นป่วนของทะเลสาบกาลิลี ดังนั้น เราก็คจะร่วมเดินและทำงานกับพระเยซูในหน้าที่และตำแหน่งที่ต่ำต้อยที่สุดของชีวิตได้ {SC 81.4}

อัครทูตกล่าวว่า ให้ “แต่ละคนได้รับการทรงเรียกในสภาพใด ก็ให้อยู่ในสภาพนั้นกับพระเจ้า” 1 โครินธ์ 7:24 นักธุรกิจจะประกอบธุรกิจของเขาด้วยความซื่อตรงเพื่อถวายเกียรติแด่พระอาจารย์ของเขา หากเขาเป็นผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระคริสต์ เขาก็จะนำศาสนาของเขาเข้าไปในทุกที่และแสดงให้เห็นนิมิตของพระคริสต์ นายช่างที่ขยันขันแข็งและสัตย์ซื่อก็จะเป็นตัวแทนของพระองค์ผู้ทรงทำงานกับคนที่ต่ำต้อยท่ามกลางเนินเขาแห่งกาลิลี ทุกคนที่นำพระนามของพระคริสต์มาใช้ จะ

ทำตามหน้าที่ของเขา จนเมื่อผู้อื่นมองเห็นการงานที่ดีของเขาแล้วจะสรรเสริญพระเจ้าผู้สร้างและพระเจ้าผู้ไถ่ของเขา {SC 82.1}

มีคนจำนวนมากแก้ตัวกับการไม่ยอมนำของประทานที่เขามีอยู่มาถวายรับใช้พระคริสต์ด้วยการให้เหตุผลว่า มีผู้อื่นที่มีของประทานที่ดีกว่าและมีความสามารถที่เหนือกว่า มักมีความคิดเห็นที่แพร่หลายว่า ผู้ที่มีความสามารถพิเศษเท่านั้นที่ต้องนำความสามารถของเขามามอบถวายรับใช้พระเจ้า คนมากมายเข้าใจว่าความสามารถพิเศษนั้นทรงโปรดประทานให้แก่กลุ่มคนที่ได้รับความโปรดปรานเป็นพิเศษเท่านั้น ส่วนคนอื่น ๆ จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเข้ามาแบ่งรับภาระหรือการตอบแทน แต่ในคำอุปมาไม่ได้สอนไว้เช่นนี้ เมื่อเจ้าของบ้านเรียกบ่าวของท่านเข้ามาพบ ท่านได้มอบหมายงานให้ทุกคนทำ {SC 82.2}

ด้วยจิตวิญญาณแห่งรัก เราจะทำหน้าที่ที่ต่ำต้อยที่สุดในชีวิตเพื่อ “ทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า” โคลโลสี 3:23 หากความรักของพระเจ้าอยู่ในจิตใจแล้ว ชีวิตนั้นก็จะแสดงความรักนั้นออกมา กลิ่นอันหอมหวานของพระคริสต์จะอยู่รอบตัวเรา และอิทธิพลของเราจะเด่นขึ้นมาและทำให้ผู้อื่นได้รับพระพร {SC 82.3}

ท่านไม่ต้องคอยโอกาสที่ยิ่งใหญ่หรือหวังให้มีความสามารถพิเศษก่อนแล้วจึงค่อยออกไปทำงานรับใช้พระเจ้า ท่านต้องไม่คิดว่า โลกจะคิดอย่างไรกับท่าน หากชีวิตประจำวันของท่านเป็นพยานถึงความเชื่อของท่านที่บริสุทธิ์และสัตย์จริง และคนอื่น ๆ ก็มั่นใจว่าท่านต้องการให้พวกเขาได้รับประโยชน์ ความพยายามของท่านก็จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ {SC 83.1}

สาวกที่ต่ำต้อยและยากจนที่สุดของพระเยซูยังทำตัวให้เป็นพระพรแก่ผู้อื่นได้ พวกเขาอาจจะไม่เคยตระหนักว่าได้ทำอะไรที่ดีเป็นพิเศษ แต่จากอิทธิพลที่เขาทำไปโดยไม่รู้ตัวนั้น ทำให้เกิดคลื่นแห่งพระพรที่จะขยายออกเป็นวงกว้างและฝังลึกยิ่งขึ้น และพวกเขาไม่เคยรับรู้ถึงผลลัพธ์ที่เป็นพระพรนั้นเลยจนกว่าจะถึงวันสุดท้ายเมื่อจะได้รับการตอบแทน พวกเขาไม่ได้รู้สึกหรือไม่ได้คิดว่าสิ่งที่เขาทำไปนั้นยิ่งใหญ่เพียงไร พวกเขาไม่เคยกังวลใจถึงเรื่องความสำเร็จ เขาเพียงแต่ต้องมุ่งไปข้างหน้าอย่างเรียบง่าย

ทำงานที่พระเจ้าทรงกำหนดให้อย่างซื่อสัตย์ และชีวิตของเขาก็จะไม่สูญเปล่า จิตวิญญาณของเขาจะเติบโตใหญ่ขึ้นไปเรื่อยๆ จนคล้ายคลึงกับของพระคริสต์ พวกเขาเป็นคณกร่วมกับพระเจ้าในชีวิตนี้ และด้วยเหตุนี้ ในชีวิตที่จะมาถึงนั้น พวกเขาจึงเหมาะที่จะทำงานที่สูงส่งกว่าและได้รับความสุขที่ไม่มีเงามืดมาบดบัง {SC 83.2}

เคล็ดลับที่ 10 รู้จักพระเจ้า

พระเจ้าทรงใช้วิธีมากมายเพื่อนำให้เราารู้จักพระองค์และนำเราให้เข้ามาสัมพันธ์กับพระองค์ ธรรมชาติไม่เคยหยุดเตือนความรู้สึกของเรา จิตใจที่เปิดกว้างจะซาบซึ้งในความรักและพระสิริของพระเจ้าที่เปิดเผยผ่านพระหัตถกิจของพระองค์ หูที่ตั้งใจฟังจะได้ยินและเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าทรงใช้สื่อผ่านสรรพสิ่งในธรรมชาติ ทุ่งนาเขียวขุ่ม ต้นไม้สูงตระหง่าน ดอกตูมและดอกบาน ก้อนเมฆที่ลอยผ่านไปมา สายฝนที่ตกลงมา เสียงน้ำไหลของลำธาร รัศมีเจิดจ้าของท้องฟ้า สิ่งเหล่านั้นล้วนพูดกับจิตใจของเราและเชิญชวนให้เราทำความรู้จักกับพระผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งเหล่านั้น {SC 85.1}

พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงนำบทเรียนอันมีค่าของพระองค์มาเชื่อมโยงกับสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ ต้นไม้ นก ดอกไม้ในหุบเขา เนินเขา

ทะเลสาบ และท้องฟ้าที่สวยงาม รวมทั้งเหตุการณ์และสิ่งที่มีสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของเรา พระองค์นำสิ่งเหล่านี้มาเชื่อมต่อกับพระวจนะแห่งความจริง เพื่อเราจะจดจำบทเรียนต่างๆ ของพระองค์อยู่เสมอ แม้ในช่วงเวลาที่เรากำลังยุ่งอยู่กับภารกิจในชีวิตของเราก็ตาม {SC 85.2}

พระเจ้าทรงประสงค์ให้บุตรทั้งหลายของพระองค์สำนึกถึงคุณค่าในพระหัตถ์กิจของพระองค์และชื่นชมกับความงามอันเรียบง่ายและสงบเงียบที่พระองค์ทรงใช้ประดับบ้านของเราในโลกนี้ พระองค์ทรงรักความสวยงามและเห็นอกความงดงามภายนอกใดๆ พระองค์ทรงโปรดปรานอุปนิสัยที่งดงามมากยิ่งขึ้นกว่า พระองค์ทรงประสงค์ให้เราร่วมเพาะนิสัยที่บริสุทธิ์และเรียบง่าย ซึ่งเป็นเหมือนความงดงามที่เรียบง่ายของดอกไม้ทั้งปวง {SC 85.3}

ถ้าหากเราเพียงแต่ยอมฟัง สรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างจะสอนบทเรียนแห่งการเชื่อฟังและการวางใจที่มีคุณค่ายิ่งให้แก่เรา นับตั้งแต่ดวงดาวบนท้องฟ้าที่โคจรไปในอวกาศตามเส้นทางของมันจากยุคหนึ่งไปสู่อีกยุคหนึ่งโดยที่ดวงดาวเหล่านั้นไม่มีลู่วางให้มันเดิน จนถึงอะตอมขนาดเล็กที่สุด ทุกสิ่งที่อยู่ในธรรมชาติเชื่อฟังตามพระบัญชาของพระผู้สร้าง และพระเจ้าทรงใส่พระทัยทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง และพระองค์ทรงบำรุงรักษาสิ่งเหล่านั้น พระองค์ทรงค้ำจุนโลกจำนวนนับไม่ถ้วนที่กระจายอยู่ในท้องฟ้าอันกว้างใหญ่ไพศาล และในเวลาเดียวกัน พระองค์ทรงใส่พระทัยต่อความต้องการของนกกระจอกสีน้ำตาลตัวน้อยๆ ที่ร้องเพลงอย่างแผ่วเบาโดยปราศจากความกลัว พระบิดาบนสวรรค์ทรงเฝ้ามองดูมนุษย์ทั้งหลายด้วยความเอ็นดู ขณะที่พวกเขาออกทำงานตรากตรำของชีวิตประจำวัน ในขณะที่พวกเขาเข้าร่วมอธิษฐานอยู่ เมื่อพวกเขานอนลงในยามค่ำคืน และลุกขึ้นในเวลาเช้า เมื่อคนร่ำรวยเลี้ยงฉลองกันในคฤหาสน์ หรือเมื่อคนยากจนกับลูกๆ นั่งล้อมรอบโต๊ะอาหารที่มีอาหารแต่เพียงเล็กน้อย ไม่มีหยาดน้ำตาใดที่ไหลรินออกมาโดยที่พระเจ้าไม่ได้สังเกตเห็น ไม่มีรอยยิ้มใดที่พระองค์ไม่ได้เห็น {SC 85.4}

หากเราจะเชื่อเช่นนี้ด้วยความเต็มใจแล้ว เราก็จะขจัดความกังวลที่

ไม่จำเป็นทั้งหมดออกไปได้ ชีวิตของเราจะไม่เต็มไปด้วยความผิดหวัง เหมือนกับสภาพที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ เพราะทุกสิ่ง ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก น้อยสักเพียงใด จะจัดวางไว้อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า ความกังวลใจ มากมายหลากหลายและภาระที่หนักจะไม่ไปรบกวนพระองค์ แล้วจิตวิญญาณของเราจะได้ชื่นชมกับการพักผ่อนซึ่งเป็นเรื่องแปลกสำหรับคน มากมายมาช้านาน {SC 86.1}

เมื่อท่านรู้สึกประทับใจกับความสวยงามที่ดึงดูดใจของโลกนี้แล้ว ขอให้ท่านลองคิดถึงโลกที่กำลังจะมาถึงในภายภาคหน้า ซึ่งเป็นโลกที่ไม่ เคยประสบกับความหายนะของบาปและความตาย ไม่มีเงามืดแห่งคำแช่งสาปบังคับงั้นผิดของธรรมชาติ ให้ท่านจินตนาการถึงบ้านที่บรรดาคนที่ ได้รับความรอดจะไปอยู่อาศัย และขอให้ท่านจดจำไว้ว่า บ้านหลังนั้นจะ ยิ่งใหญ่กว่าจินตนาการที่ดีที่สุดของเราจะคิดพรรณนาขึ้นมาได้ จากของ ประทานมากมายของพระเจ้าที่มีอยู่ในธรรมชาติ เรามองเห็นพระสิริของ พระเจ้าได้แค่เพียงเลื่อนรางเท่านั้น พระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า “สิ่งที่ดีไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และสิ่งที่ใจมนุษย์คิดไม่ถึง คือสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์” 1 โครินธ์ 2:9 {SC 86.2}

กวีและนักธรรมชาติวิทยามีเรื่องราวมากมายที่จะพูดถึงธรรมชาติ แต่มีเพียงคริสเตียนเท่านั้นที่จะชื่นชมกับความงดงามของโลกด้วยความ ซาบซึ้งใจที่สุด เพราะพวกเขามองเห็นพระหัตถ์กิจของพระบิดาและรับรู้ ถึงความรักของพระองค์ที่มองเห็นได้ในดอกไม้ พุ่มไม้และต้นไม้ ไม่มีผู้ใด จะเข้าใจความสำคัญของเนินเขาและหุบเขา แม่น้ำและทะเลได้อย่างเต็มที่ โดยที่เขามองไม่เห็น ว่า สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความรักที่พระเจ้าทรงมี ไว้ให้แก่มนุษย์ {SC 87.1}

พระเจ้าตรัสกับเราโดยผ่านทางพระราชกิจของพระองค์และโดยผ่าน ทางอิทธิพลของพระวิญญาณที่มีต่อจิตใจ ในสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม รอบๆ ตัวของเรา ในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัวของเรา หากเรา จะเปิดใจกว้างเพื่อเข้าใจสิ่งเหล่านั้น เราจะรับบทเรียนอันมีค่ามากมาย เมื่อ ผู้ประพันธ์สวดได้ติดตามพระราชกิจแห่งการทรงนำของพระเจ้า พระองค์

ได้ตรัสว่า “แผ่นดินโลกเต็มด้วยความรักมั่นคงของพระยาห์เวห์” “ผู้ใดมีปัญญาทำให้เขาฟังสิ่งเหล่านี้ ให้เขาพิจารณาถึงความรักมั่นคงของพระยาห์เวห์” สดุดี 33:5; 107:43 {SC 87.2}

พระเจ้าตรัสกับเราโดยผ่านทางพระวาทะของพระองค์ ในพระวาทะซึ่งได้เปิดเผยไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้เราทราบถึงพระอุปนิสัยของพระองค์ วิธีที่พระองค์ทรงปฏิบัติต่อมนุษย์และพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ของการไถ่ให้รอด พระวาทะนี้ทำให้เรามองเห็นประวัติศาสตร์ของเหล่าบิดาและผู้เผยพระวาทะและผู้ชอบธรรมของพระเจ้าที่มีชีวิตอยู่ในอดีต พวกเขา “เป็นมนุษย์ที่มีสภาพเหมือนอย่างเรา” ยากอบ 5:17 เราเห็นเขาเหล่านั้นต่อสู้กับความท้อแท้เหมือนกับที่เกิดขึ้นกับเรา เห็นพวกเขาพ่ายแพ้ต่อการทดลองเหมือนกับที่เราประสบ แต่ถึงกระนั้น พวกเขากลับใจและได้รับชัยชนะโดยพระคุณของพระเจ้า และด้วยการมองไปยังคนเหล่านั้น เราจะได้กำลังใจในการปล้ำสู้เพื่อความชอบธรรม ในขณะที่เราอ่านเรื่องของประสบการณ์อันมีค่าที่ทรงโปรดประทานให้แก่พวกเขา เรื่องของแสงสว่างและความรักและพระพรที่พวกเขาชื่นชอบ และผลงานที่พวกเขาทำโดยพระคุณที่ทรงโปรดประทานให้ นั้น พระวิญญาณที่ทรง دلใจเขาเหล่านั้นจะจุดประกายขึ้นในจิตใจของเรา เพื่อให้พวกเราทำตามสิ่งที่บริสุทธิ์ และทำให้เราต้องการมีอุปนิสัยเหมือนเช่นพวกเขา นั่นคือ ดำเนินร่วมไปกับพระเจ้า เหมือนที่พวกเขาเคยทำมาแล้ว {SC 87.3}

พระเยซูตรัสถึงพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมว่า “พระคัมภีร์นั้นเองเป็นพยานให้กับเรา” ยอห์น 5:39 และพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่กล่าวถึงพระองค์มากกว่าพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม พระคัมภีร์กล่าวถึงองค์พระผู้ไถ่ ผู้ทรงเป็นศูนย์กลางของความหวังแห่งชีวิตนิรันดร์ของเรา พระคัมภีร์ทั้งเล่มกล่าวถึงพระคริสต์ เริ่มตั้งแต่บั้นที่ครั้งแรกสุดเกี่ยวกับการทรงสร้างโลกที่กล่าวว่า “ในบรรดาสิ่งที่เป็นอยู่นั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่เป็นอยู่นอกเหนือพระวาทะ” ยอห์น 1:3 จนถึงพระสัญญาสุดท้ายในพระคัมภีร์ที่กล่าวว่า “เราจะมาในเร็ว ๆ นี้” วิวารณ์ 22:12 เรากำลังอ่านพระราชกิจของพระองค์และคอยฟังพระสุรเสียง

ของพระองค์ หากท่านต้องการรู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ก็ขอให้ท่านศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ {SC 88.1}

จงเอาพระวจนะของพระเจ้าเติมเข้าไปในจิตใจของเราให้เต็มล้น พระวจนะของพระเจ้าเป็นเหมือนน้ำพุแห่งชีวิตที่ดับความกระหาย พระวจนะของพระเจ้าเป็นอาหารแห่งชีวิตที่มาจากสวรรค์ พระเยซูทรงประกาศว่า “ถ้าท่านไม่ได้กินเนื้อและไม่ได้ดื่มโลหิตของบุตรมนุษย์ ก็จะไม่มีชีวิตในตัวท่าน” แล้วพระองค์ทรงอธิบายความหมายของข้อความเหล่านี้ด้วยการตรัสว่า “ถ้อยคำที่เรากล่าวกับพวกท่านมาจากพระวิญญาณและเป็นชีวิต” ยอห์น 6:53, 63 ร่างกายของเราสร้างมาจากสิ่งที่เรารับประทาน และดื่มเข้าไป ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณมีลักษณะคล้ายคลึงชีวิตทางฝ่ายกาย สิ่งที่เรานำมาไตร่ตรองจะสร้างสมรรถภาพและผลกำลังให้แก่จิตวิญญาณของเรา {SC 88.2}

การได้ให้รอดเป็นหัวข้อที่บรรดาเหล่าทูตสวรรค์ปรารภจะติดตามหัวข้อนี้จะเป็นศาสตร์และบทเพลงของบรรดาผู้ที่ได้รับความรอดตลอดทุกยุคสมัยอย่างไม่วันสิ้นสุด เรื่องนี้ไม่มีค่าเพียงพอที่จะไตร่ตรองและศึกษาอย่างระมัดระวังในปัจจุบันนี้หรือ พระเมตตาคุณและความรักของพระเยซูอันไม่มีขอบเขต การเสียสละที่พระองค์ทรงกระทำให้แก่เรา เชิญชวนให้เราไตร่ตรองเรื่องนี้อย่างจริงจังและเคร่งขรึมที่สุด เราจะต้องไตร่ตรองถึงพระลักษณะขององค์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ทรงเป็นทนายที่รักของเรา เราจะต้องฟังพินิจถึงพันธกิจของพระองค์ที่เสด็จมาช่วยประชากรของพระองค์ให้รอดพ้นจากบาปของเขา ในขณะที่เราใคร่ครวญเรื่องที่ได้มาจากสวรรค์ ความเชื่อและความรักที่มีอยู่ในตัวของเราก็จะมั่นคงยิ่งขึ้น และพระเจ้าจะทรงยอมรับคำอธิษฐานของเรามากยิ่งขึ้น เพราะคำอธิษฐานนั้นจะประกอบด้วยความเชื่อและความรักที่เด่นชัดขึ้น พวกเขาจะมีปัญญาและมีความร้อรรม จะมีความวางใจในพระเยซูได้แน่วแน่มากยิ่งขึ้น และในทุกๆ วัน พวกเขาก็จะได้รับประสบการณ์ชีวิตโดยอาศัยอำนาจแห่งการช่วยให้รอดของพระองค์ที่ทรงนำทุกคนที่เข้ามาหาพระเจ้าโดยทางพระเยซู {SC 88.3}

เมื่อเราใคร่ครวญถึงความดีรอบคอบขององค์พระผู้ช่วยให้รอด เราก็ปรารถนาที่จะรับการเปลี่ยนแปลงและรับการสร้างใหม่อย่างหมดสิ้นในพระฉายาอันบริสุทธิ์ของพระองค์ จิตวิญญาณจะหิวกระหายที่จะเป็นเหมือนพระองค์ที่เรารักบูชา เมื่อเรานึกคิดถึงพระคริสต์มากขึ้นเพียงไร เราก็จะกล่าวถึงพระองค์ให้ผู้อื่นฟังและเป็นตัวแทนของพระองค์ในโลกนี้มากยิ่งขึ้นเท่านั้น {SC 89.1}

พระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่ได้เขียนให้ผู้คงแก่เรียนเท่านั้น ในทางกลับกัน พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้ให้คนสามัญทั่วไป ด้วยความจริงยิ่งใหญ่ที่จำเป็นต่อความรอดนั้นแจ่มแจ้งชัดเจนดังเช่นเวลาเที่ยงวัน และจะไม่มีผู้ใดเข้าใจผิดและหลงทางไปได้ นอกจากผู้ที่ทำตามความคิดของตนเองแทนพระประสงค์ของพระเจ้าที่ได้ทรงเปิดเผยไว้อย่างชัดเจน {SC 89.2}

เราจะต้องไม่เชื่อคำพูดของผู้อื่นมากเท่ากับการเชื่อในสิ่งที่พระคัมภีร์สอน แต่เราจะต้องศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยตนเอง หากเราปล่อยให้คนอื่นคิดแทนเรา พลังความคิดของเราจะพิการไปและความสามารถของเราที่จะหดหายไป พลังสมองอันประเสริฐจะแคระแกร็นเพราะขาดการฝึกฝนในหัวข้อที่มีคุณค่าซึ่งต้องเอาใจใส่จนทำให้ความสามารถในการเข้าใจความหมายลึกซึ้งในพระวจนะของพระเจ้าขาดหายไป ความนึกคิดจะเพิ่มพูนขึ้นถ้านำไปใช้เพื่อติดตามความสัมพันธ์ของเรื่องต่างๆ ในพระคัมภีร์ โดยเปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์ด้วยข้อพระคัมภีร์ และเรื่องของฝ่ายจิตวิญญาณด้วยเรื่องของฝ่ายวิญญาณ {SC 89.3}

ไม่มีสิ่งใดที่จะเสริมสร้างสติปัญญาให้แข็งแกร่งขึ้นได้ดีกว่าการศึกษาพระคัมภีร์ ไม่มีหนังสือเล่มใดที่มีอำนาจในการยกระดับความคิด สร้างความกระชุ่มกระชวยให้แก่สติปัญญาได้ดีเท่ากับความจริงอันกว้างขวางและสูงส่งของพระคัมภีร์ ถ้าหากทุกคนจะศึกษาพระวจนะของพระเจ้าอย่างที่เขาควรจะทำแล้ว มนุษย์จะมีความคิดที่เปิดกว้าง มีอุปนิสัยที่สง่างาม และมีความมุ่งหมายมั่นคงที่มีให้เห็นน้อยมากในยุคนี้ {SC 90.1}

แต่การอ่านพระคัมภีร์อย่างรีบเร่งจะให้ประโยชน์เพียงเล็กน้อย บางคนอ่านพระคัมภีร์จนจบเล่ม แต่มองไม่เห็นความงดงามและไม่เข้าใจความ

หมายอันลึกซึ้งที่ซ่อนอยู่ภายใน การศึกษาพระคัมภีร์เพียงตอนหนึ่งจนกระทั่งสมองเข้าใจความสำคัญของพระคัมภีร์ข้อนั้นอย่างชัดเจน และมองเห็นหลักฐานที่สัมพันธ์กับแผนการแห่งความรอด จะมีค่ามากกว่าการอ่านหลายบทโดยไม่มีเป้าหมายแน่นอนและไม่ได้รับคำสอนที่ก่อให้เกิดประโยชน์ ขอให้ท่านนำพระคัมภีร์ติดตัวไว้เสมอ เมื่อมีโอกาส ให้เปิดอ่าน ใส่ข้อพระคัมภีร์เข้าไปในความจำของท่าน แม้ในขณะที่เดินอยู่ตามถนน ท่านอาจจะอ่านพระคัมภีร์สักตอนหนึ่งและใคร่ครวญถึงตอนนั้น การทำเช่นนี้จะทำให้สมองจดจำข้อพระคัมภีร์ได้ดี {SC 90.2}

การไม่ใส่ใจศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจังและการไม่อธิษฐานจะทำให้เราไม่ได้รับปัญญา มีพระคัมภีร์บางตอนที่กล่าวไว้ชัดเจนมากจนไม่มีทางที่จะเข้าใจผิดได้ แต่ก็มีพระคัมภีร์หลายตอนที่ไม่ได้มีความหมายอย่างผิวเผินที่จะให้เราเข้าใจได้ด้วยการมองแค่เพียงผ่านตา เราจะต้องเอาข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งมาเปรียบเทียบกับข้อพระคัมภีร์อีกข้อหนึ่ง เราจะต้องค้นคว้าอย่างเอาใจใส่และไตร่ตรองคิดคำนึงด้วยการอธิษฐาน และการศึกษาเช่นนี้จะให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า คนทำเหมืองได้ค้นพบสายแร่อันมีค่าที่ซ่อนอยู่ภายใต้ผิวโลกเช่นไร ผู้ที่ศึกษาค้นหาพระวจนะของพระเจ้าด้วยความพากเพียรเหมือนเช่นการค้นหายุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้จะพบความจริงล้ำค่าที่สุดเช่นเดียวกัน เป็นความจริงซึ่งถูกปิดจากสายตาของผู้ที่แสวงหาอย่างไม่ตั้งใจ เมื่อจิตใจไตร่ตรองพระวจนะที่ได้รับการตรอง พระวจนะนั้นก็จะป็นธารน้ำที่ไหลออกมาจากน้ำพุแห่งชีวิต {SC 90.3}

อย่าศึกษาพระคัมภีร์โดยไม่อธิษฐาน ก่อนที่จะเปิดหน้าพระคัมภีร์ เราจะต้องทูลขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานความกระจ่างแก่เรา และพระองค์จะประทานให้ เมื่อนาธานาเอลมหาพระเยซู พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่า “นี่แหละ ชาวอิสราเอลแท้ ในตัวเขาไม่มีอูบาย” นาธานาเอลทูลถามว่า “ท่านรู้จักข้าพเจ้าได้อย่างไร” พระเยซูตรัสตอบว่า “เราเห็นท่านอยู่ใต้ต้นมะเดื่อก่อนที่ฟีลิปจะเรียกท่าน” ยอห์น 1:47,48 และพระเยซูจะทรงทอดพระเนตรเราในที่ลับแห่งการอธิษฐานด้วยเช่นกันหากเราจะแสวงหาพระองค์เพื่อขอแสงสว่างที่เราจะได้รู้ว่าความจริงคืออะไร ทูต

สวรรค์ที่มาจากโลกแห่งความสว่างจะอยู่ร่วมกับผู้ที่แสวงหาการทรงนำของพระเจ้าด้วยจิตใจที่ถ่อมตน {SC 91.1}

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเชิดชูและถวายเกียรติพระผู้ช่วยให้รอดพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำเสนอพระคริสต์ ความชอบธรรมอันบริสุทธิ์ของพระองค์และความรอดยิ่งใหญ่ที่เราจะได้รับโดยทางพระองค์ พระเยซูตรัสว่า “พระองค์จะทรงเอาสิ่งที่เป็นของเรามาแจ้งแก่พวกท่าน” ยอห์น 16:14 พระวิญญาณแห่งความจริงทรงเป็นพระอาจารย์ผู้สอนเรื่องของพระเจ้าได้อย่างเกิดผลเพียงพระองค์เดียว พระเจ้าทรงประเมินค่าของเผ่าพันธุ์มนุษย์มากเพียงไรในการที่พระองค์ได้ประทานพระบุตรของพระองค์ให้เสด็จมาสิ้นพระชนม์เพื่อเขาและทรงบัญชาพระวิญญาณของพระองค์ให้เสด็จมาเป็นพระอาจารย์และพระผู้ทรงนำของมนุษย์ตลอดไป {SC 91.2}

เคล็ดลับที่ 11

อภิสิทธิ์ของการอธิษฐาน

พระเจ้าตรัสกับเราโดยทางธรรมชาติและโดยทางพระคัมภีร์ โดยการทรงนำของพระองค์และโดยอิทธิพลของพระวิญญาณของพระองค์ แต่สิ่งเหล่านี้ยังไม่พอ เราจำเป็นต้องเปิดจิตใจของเราออกให้แก่พระองค์ เราต้องมีการสื่อสารสัมพันธ์กับพระบิดาในสวรรค์ของเรา เพื่อเราจะได้มีชีวิต และผลกำลังฝ่ายวิญญาณ ความนึกคิดของเราจะต้องถูกดึงเข้าไปหาพระองค์ เราใคร่ครวญถึงพระราชกิจของพระองค์ พระเมตตาคุณของพระองค์ พระพรของพระองค์ได้ แต่ในความหมายที่บริบูรณ์แล้ว สิ่งเหล่านี้ยังไม่ใช่เป็นการสื่อสารสัมพันธ์กับพระองค์ หากเราต้องการสื่อสารสัมพันธ์อย่างสนิทสนมร่วมกับพระเจ้าแล้ว เราจะต้องมีเรื่องราวในชีวิตของเราที่จะนำขึ้นทูลต่อพระองค์ได้ {SC 93.1}

การอธิษฐานเป็นการเปิดอกพูดคุยกับพระเจ้าเหมือนเราเปิดอกคุยกับเพื่อนฝูง การอธิษฐานไม่ได้มีไว้เพื่อให้พระเจ้ารู้จักเรา แต่มีไว้เพื่อให้เราต้อนรับพระองค์ การอธิษฐานไม่ได้นำพระเจ้าลงมาหาเรา แต่นำเราขึ้นไปหาพระองค์ {SC 93.2}

เมื่อพระเยซูเสด็จมาอยู่ในโลกนั้น พระองค์ทรงสอนสาวกวิธีอธิษฐาน พระองค์ทรงสอนให้พวกเขา นำความต้องการของแต่ละวันทูลขอต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า และมอบความกังวลใจทั้งหมดให้พระองค์ และพระองค์ประทานความเชื่อมั่นให้แก่พวกเขาว่า พระเจ้าจะสดับฟังคำทูลขอของพวกเขา นี่เป็นความเชื่อมั่นที่ทรงโปรดประทานให้แก่พวกเราด้วย {SC 93.3}

ในขณะที่พระเยซูทรงอยู่ท่ามกลางมนุษย์นั้น พระองค์ทรงอธิษฐานอยู่เสมอ พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงนำตัวของพระองค์เองให้เข้ามามีส่วนในความต้องการและความอ่อนแอของเรา พระองค์ทรงอ่อนน้อม ทรงทูลขอ ทรงเสาะแสวงหาแหล่งกำลังที่สดใหม่จากพระบิดา เพื่อให้พระองค์พร้อมที่จะก้าวมารับหน้าที่และการทดลองได้ พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างของเราในทุกเรื่อง ทรงเป็นพี่ชายในความอ่อนแอของเรา พระองค์ “ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่าง” แต่ในสภาของผู้ที่ปราศจากบาปนั้น ธรรมชาติของพระองค์ทรงออกห่างไปจากความชั่ว พระองค์ทรงอดทนกับการดิ้นรนและการทรมานของจิตวิญญาณในโลกแห่งบาป ในขณะที่พระองค์ทรงสภาพเป็นมนุษย์นั้น การอธิษฐานเป็นเรื่องจำเป็นและเป็นอภิสิทธิ์ของพระองค์ พระองค์ได้รับการปลอบประโลมใจและความสุขจากการสื่อสารกับพระบิดา และหากพระผู้ช่วยให้รอดของมนุษย์ผู้ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ทรงตระหนักถึงความจำเป็นของการอธิษฐานแล้ว มนุษย์ที่บาปหนา อ่อนแอจะต้องการการอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอและร้อนรนมากยิ่งขึ้นกว่าเพียงไร {SC 93.4}

พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงรอคอยที่จะประทานพระพรอันไพบูรณ์ของพระองค์ให้แก่เรา เป็นสิทธิพิเศษของเราที่จะได้ดื่มจากบ่อน้ำพุแห่งรักอันไร้พรมแดนได้อย่างเต็มที่ เป็นเรื่องน่าประหลาดที่พวกเราอธิษฐาน

กันน้อยนัก พระเจ้าทรงพร้อมและเต็มพระทัยที่จะสดับฟังคำอธิษฐานที่จริงใจของบุตรที่ต่ำต้อยที่สุดของพระองค์ แต่เราก็กังขาแสดงออกถึงความไม่มั่นใจอยู่เสมอ เมื่อเราทูลพระเจ้าถึงความขัดสนของเรา ทูตสวรรค์เบื้องบนจะคิดอย่างไรกับมนุษย์ผู้นำสารที่ตกอยู่ภายใต้การทดลองและช่วยตัวเองไม่ได้เหล่านี้ ในขณะที่พระทัยที่กอบปรีย์ด้วยรักอันไม่มีขอบเขตจำกัดของพระเจ้าคอยตามหาพวกเขา ทรงพร้อมที่จะประทานให้เขามากกว่าที่พวกเขาจะขอหรือคิดได้ แต่กระนั้นพวกเขาเหล่านั้นก็ยังอธิษฐานน้อยเกินไปและยังมีความเชื่อเพียงน้อยนิด ทูตสวรรค์ชอบที่จะก้มกราบอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า พวกเขาชอบที่จะอยู่ใกล้ชิดพระองค์ พวกเขาถือว่าการสื่อสารสัมพันธ์กับพระเจ้าเป็นความสุขสูงสุด แต่เหล่าบุตรมนุษย์โลกผู้ต้องการความช่วยเหลือมากมายที่พระเจ้าเท่านั้นจะเป็นผู้ประทานให้ได้กลับดูเหมือนว่าพอใจที่จะเดินโดยไม่มีแสงสว่างของพระวิญญูณบริสุทธิ พระผู้ทรงเป็นมิตรภาพของการร่วมสถิตของพระองค์ {SC 94.1}

ความมืดมนของสิ่งชั่วร้ายล้อมอยู่รอบบรรดาคนเหล่านั้นที่เลเยการอธิษฐาน เสียงกระซิบการล่อลวงของศัตรูชักนำพวกเขาให้ทำบาป และทั้งนี้เป็นเพราะพวกเขาไม่ใช่สิทธิที่พระเจ้าประทานให้เพื่อนัดหมายกับพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน เหตุใดบุตรชายและบุตรหญิงของพระเจ้าจึงลังเลใจที่จะอธิษฐาน ในเมื่อการอธิษฐานคือกุญแจในมือของผู้เชื่อเพื่อไขขุมทรัพย์แห่งสวรรค์ซึ่งเป็นแหล่งสมบัติที่นับไม่ถ้วนของพระเจ้ายิ่งใหญ่ เมื่อปราศจากการอธิษฐานอย่างไม่หยุดหย่อนและการเฝ้าระวังอย่างแข็งขัน เราจะตกเข้าไปสู่ภัยอันตรายของการไม่ระมัดระวังมากขึ้นและเดินออกห่างไปจากทางที่ถูกต้อง ศัตรูคอยหาวิธีอย่างต่อเนื่องที่จะขวางกั้นหนทางที่นำไปสู่พระที่นั่งพระกรุณาธิคุณ เพื่อไม่ให้เราทูลขออย่างจริงจัง และความเชื่อที่จะได้มาซึ่งพระคุณและกำลังที่จะต่อต้านการทดลองได้ {SC 94.2}

มีเงื่อนไขอยู่บางประการที่ทำให้เราคาดหวังให้พระเจ้าสดับฟังและตอบคำอธิษฐานของเราได้ เงื่อนไขประการแรกสุดคือ เราต้องรู้จักถึงความต้องการที่จะให้พระองค์ทรงช่วย พระองค์ทรงสัญญาว่า “เราจะเท

น้ำลงบนแผ่นดินที่กระหายและลำธารลงบนดินแห้ง” อีซยาห์ 44: 3 ผู้ที่หิวและกระหายความชอบธรรม ผู้ที่แสวงหาพระเจ้า เขาจะมั่นใจได้ว่า จะได้รับการเติมให้เต็ม เราจะต้องเปิดใจของเราอภิวินิจฉัยของพระวิญญาณ ไม่เช่นนั้นแล้วเราจะรับพระพรของพระเจ้าไม่ได้ {SC 95.1}

ความต้องการยิ่งใหญ่ของเราเป็นทั้งคำสนับสนุนและคำอ้อนวอน อยู่ในตัวที่โพร่งที่สุดเพื่อเป็นประโยชน์ให้แก่เรา แต่เราจะต้องแสวงหาพระเจ้าเพื่อขอพระองค์กระทำสิ่งเหล่านี้ให้แก่เรา พระองค์ตรัสว่า “จงขอแล้วจะได้” และพระเจ้า “ไม่ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เอง แต่ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทุกคน ถ้าเช่นนั้น พระองค์จะไม่ประทานสิ่งสารพัดให้เราด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ” มัทธิว 7:7; โรม 8:32 {SC 95.2}

หากเราเก็บความชั่วไว้ในใจของเรา หากเรายึดบาปที่เราารู้สึกใจไว้ในตัว พระเจ้าจะไม่สถับฟังเรา แต่คำอธิษฐานของจิตวิญญาณที่สำคัญ ผิดและเสียใจจะได้รับการยอมรับอยู่เสมอ เมื่อเราทำสิ่งที่ผิดที่เราารู้จักใจนั้นให้ถูก เราจะมั่นใจได้ว่าพระเจ้าจะทรงตอบคำทูลขอของเรา เราไม่มีทางเลือกความดีของเราเพื่อทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัยได้แต่เป็นการกระทำของพระเยซูเพื่อเราที่จะช่วยให้เรารอด พระโลหิตของพระองค์จะชำระเรา แต่กระนั้นเรามีงานที่จะต้องทำเพื่อจะได้ทำตามเงื่อนไขของการยอมรับ {SC 95.3}

เงื่อนไขอีกข้อหนึ่งของการอธิษฐานที่มีชัยชนะคือความเชื่อ “แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะไม่เป็นที่พอพระทัยเลย เพราะว่ามีผู้ที่จะมาเฝ้าพระเจ้า นั้น ต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จแก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์” ฮีบรู 11:6 พระเยซูตรัสกับบรรดาสาวกของพระองค์ว่า “เมื่อพวกท่านอธิษฐานขอสิ่งใดจงเชื่อว่าจะได้รับ แล้วพวกท่านจะได้รับสิ่งนั้น” มาระโก 11:24 เราเชื่อตามที่พระองค์ตรัสไว้หรือไม่ {SC 96.1}

คำสัญญาที่พระเจ้าประทานให้ไว้ นั้นเปิดกว้างและไม่มีขีดจำกัด และพระเจ้าทรงรักษาสัญญานั้นสัตย์ซื่อ เมื่อเราไม่ได้รับสิ่งที่เราทูลขอในช่วงเวลาที่เราขอ เราก็ยังต้องเชื่อว่าพระเจ้าสถับฟังและพระองค์จะทรงตอบ

คำอธิษฐานของเรา เราทำผิดและสายตาสั้นจนบางครั้งเราทูลขอสิ่งที่ไม่เป็นพรแก่ตัวเราเอง และพระบิดาในสวรรค์ของเราทรงตอบคำอธิษฐานของเราด้วยความรัก โดยจะประทานสิ่งที่ให้ประโยชน์สูงสุดแก่เรา ซึ่งเป็นสิ่งที่เราจะปรารถนาถ้าหากเราสามารถมองเห็นสิ่งทั้งหมดตามสภาพที่เป็นจริงด้วยสายตาที่พระเจ้าประทานให้ เมื่อดูเสมือนหนึ่งว่าคำอธิษฐานของเราไม่ได้รับคำตอบ เราก็คงต้องยึดมั่นในพระสัญญา เพราะเวลาที่เราจะได้รับคำตอบนั้นจะมาถึงอย่างแน่นอน และเราจะได้รับพระพรที่เราต้องการมากที่สุด แต่การอ้างว่าเมื่อเราอธิษฐาน เราจะได้รับคำตอบตามที่เรายากให้เป็นและได้รับสิ่งของตามที่เรายากได้อยู่เสมอ ความคิดเช่นนี้เป็นการคาดเดาที่กักขังตัวเอง พระเจ้าทรงมีพระปัญญาล้ำเลิศเกินที่จะทำผิดและพระองค์ทรงความดีเกินที่จะเก็บของดีใดๆ ไว้จากผู้ที่ดำเนินชีวิตอยู่ในหนทางที่ถูกต้อง ดังนั้นจงอย่ากลัวที่จะวางใจในพระองค์ แม้ท่านจะมองไม่เห็นคำตอบของคำอธิษฐานทันที จงวางใจในพระสัญญาที่แน่นอนของพระองค์ว่า “จงขอแล้วจะได้” {SC 96.2}

หากเราทูลขอจากพระเจ้าด้วยความสงสัยและความกลัว หรือหาทางแก้ปัญหายุ่งยากโดยที่เรามองเห็นได้อย่างไม่ชัดเจน การกระทำโดยไม่มีเชื่อเช่นนี้ จะเพียงแต่เป็นการเพิ่มความกังวลให้มากขึ้นและรุนแรงขึ้นเท่านั้น แต่หากเราเข้ามาหาพระเจ้าด้วยความรู้สึกที่ช่วยตนเองไม่ได้ และต้องการที่พึ่งซึ่งเป็นสภาพที่แท้จริงของเราและทูลขอสิ่งที่เราต้องการต่อพระองค์ผู้ทรงรอบรู้สารพัดสิ่ง ทูลขอด้วยความเชื่อที่ถ่อมตนและวางใจ พระองค์ผู้ทรงมองเห็นทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและผู้ทรงปกครองทุกสิ่งตามพระประสงค์และพระวาระของพระองค์ พระองค์สถับฟังคำร้องทูลของเราได้และจะสถับฟังอยู่เสมอ และจะทรงบันดาลให้แสงสว่างส่องเข้ามายังจิตใจของเรา โดยการอธิษฐานที่จริงใจ เราจะถูกชักนำให้เข้ามาเชื่อมต่อกับพระปัญญาของพระเจ้าได้ เราอาจจะไม่มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าพระพักตร์ของพระผู้ไถ่ทรงก้มลงมาอยู่เหนือเราด้วยความเมตตาและความรัก แต่แท้จริงก็เป็นเช่นนั้น เราอาจไม่รู้สึกได้ถึงสัมผัสของพระเจ้าที่สายตาของเราจะมองเห็นได้ แต่พระหัตถ์ของพระเจ้าทรง

สัมผัสเราด้วยความรักและพระเมตตาที่เปี่ยมด้วยพระเมตตาสงสารอันอ่อนโยน {SC 96.3}

เมื่อเราเข้ามาทูลขอความเมตตาและพระพรจากพระเจ้า จิตใจของเราจะต้องมีวิญญาณแห่งความรักและการให้อภัย เราจะอธิษฐานได้อย่างไรว่า “ขอทรงยกบาปผิดของพวกข้าพระองค์ เหมือนพวกข้าพระองค์ยกโทษบรรดาคนที่ทำผิดต่อข้าพระองค์” และยังคงจมอยู่ในความรู้สึกของการไม่ให้อภัย มัทธิ 6:12 หากเราหวังที่จะให้พระเจ้าสดับฟังคำอธิษฐานของเรา เราจะต้องอภัยให้แก่ผู้อื่นด้วยท่าทีเดียวกันและในขนาดเดียวกันกับที่เราหวังจะได้รับการอภัย {SC 97.1}

ความพากเพียรในการอธิษฐานเป็นเงื่อนไขหนึ่งของการได้รับคำตอบ เราจะต้องอธิษฐานอยู่เสมอหากเราต้องการเติบโตใหญ่ขึ้นในความเชื่อและประสบการณ์ เราจะต้อง “ขะมักเขม้นอธิษฐาน” อธิษฐานอย่างต่อเนื่องเพื่อ “เฝ้าระวังในเรื่องนี้ด้วยการขอบพระคุณ” โรม 12:12; โคโลสี 4:2 เปโตรกำชับผู้เชื่อให้ “สงบใจเพื่อการอธิษฐาน” 1 เปโตร 4:7 เปาโลชี้แนะว่า “จงทูลพระเจ้าให้ทรงทราบทุกสิ่งที่คุณทำนขอ โดยการอธิษฐานและการวิงวอน พร้อมกับการขอบพระคุณ” ฟิลิปปี 4:6 ยูดากล่าวไว้ว่า “ท่านที่รักทั้งหลาย...จงอธิษฐานโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงรักษาตัวให้อยู่ในความรักของพระเจ้า” ยูดา 20, 21 การอธิษฐานอย่างไม่หยุดหย่อนเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์อย่างไม่ขาดสายระหว่างจิตวิญญาณกับพระเจ้าให้ต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้ชีวิตของพระเจ้าไหลเข้ามายังชีวิตของเรา และเพื่อความบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตของเราจะไหลกลับคืนไปยังพระเจ้าได้ {SC 97.2}

ความหมั่นเพียรในการอธิษฐานเป็นสิ่งจำเป็น จงอย่าให้สิ่งใดขัดขวางท่านไม่ให้อธิษฐาน จงใช้ความสามารถทุกอย่างที่มีอยู่เพื่อรักษาการสื่อสารสัมพันธ์ระหว่างจิตวิญญาณจิตของท่านกับพระเยซูไว้ จงหาทุกโอกาสที่จะไปยั้งที่ๆ มีการอธิษฐาน เราจะพบผู้ที่ต้องการสื่อสารกับพระเจ้าอย่างจริงจังได้ในการประชุมอธิษฐาน เราจะสื่อสารต่อกันที่ของเขา และมีความจริงใจและร้อนใจที่จะเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ทั้งหมดที่พวกเขาจะได้

รับ เขาจะใช้ทุกโอกาสให้เป็นประโยชน์ที่จะนำตัวเองให้เข้าไปอยู่ในสถานที่ๆ จะรับแสงสว่างจากสวรรค์ได้ {SC 98.1}

เราจะต้องอธิษฐานร่วมกันในครอบครัว และเหนือสิ่งอื่นใด เราจะต้องไม่ละเลยการอธิษฐานเป็นการส่วนตัว เพราะนี่คือชีวิตของจิตวิญญาณ จิตวิญญาณที่ละเลยการอธิษฐานจะไม่มีทางเจริญเติบโตใหญ่ขึ้นได้ การอธิษฐานในครอบครัวหรือในที่สาธารณะเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอขณะที่อยู่ตามลำพัง จงเปิดจิตใจออกให้กับสายพระเนตรของพระเจ้าที่คอยตรวจสอบอยู่ การอธิษฐานส่วนตัวมีไว้เพื่อให้พระเจ้าสดับฟังเท่านั้น หูของบรรดาผู้ที่อยาก رؤ้อยากเห็นไม่ควรได้ยินภาระของการทูลอ้อนวอนเหล่านี้ ในขณะที่อธิษฐานเป็นการส่วนตัวนั้น จิตวิญญาณจะได้รับอิสรภาพจากอิทธิพลที่อยู่รอบข้าง หลุดพ้นจากความตื่นเต็นวุ่นวาย คำอธิษฐานไปถึงพระเจ้าด้วยความสงบแต่ร้อนรน อิทธิพลที่หวนขึ้นและการสถิตอยู่ด้วยจะไหลออกมาจากพระองค์ผู้ทรงทอดพระเนตรในที่ลับ พระกรรมของพระองค์เปิดออกที่จะสดับฟังคำอธิษฐานที่ออกมาจากจิตใจ จิตวิญญาณจะยึดติดกับพระเจ้าด้วยความเชื่อที่สงบและเรียบง่าย และจะได้รับแสงสว่างของพระเจ้ามาไว้กับตนเองเพื่อจะได้เข้มแข็งขึ้น และมั่นคงในการต่อสู้กับซาตาน พระเจ้าทรงเป็นป้อมปราการแข็งแรงของเรา {SC 98.2}

จงอธิษฐานในห้องส่วนตัว และในขณะที่ทำงานประจำวัน จงหมั่นหันจิตใจของท่านขึ้นไปหาพระเจ้าเสมอ เอโนคทำเช่นนี้ในการดำเนินชีวิตร่วมกับพระเจ้า คำอธิษฐานในใจเหล่านี้จะลอยขึ้นไปถึงพระบัลลังก์แห่งพระคุณเหมือนเช่นควันหอมจากเครื่องเผาบูชาที่มีค่ายิ่ง ผู้ที่มีจิตใจติดสนิทอยู่กับพระเจ้าเช่นนี้ ซาตานไม่อาจมีชัยเหนือเขาได้ {SC 98.3}

ไม่มีเวลาใดหรือสถานที่ใดที่ไม่เหมาะสำหรับการทูลขอต่อพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดที่จะขัดขวางวิญญาณแห่งการอธิษฐานที่จริงใจที่สามารถยกชูจิตใจของเราได้ ในท่ามกลางความแออัดของท้องถนน ในท่ามกลางการทำธุรกิจ เราส่งคำทูลขอของเราไปยังพระเจ้าและอ้อนวอนขอการทรงนำของพระองค์ได้ เหมือนเช่นเนสมีย์ทำในขณะที่ทูลขอต่อกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีส เราจะหาห้องส่วนตัวเพื่อสื่อสารกับพระเจ้าได้ทุกที่ เราจะต้องเปิด

ประตูใจอยู่เสมอเพื่อคำทูลเชิญของเราจะขึ้นไปถึงพระเยซู เพื่ออัญเชิญพระองค์ให้ลงมาและเป็นแขกรับเชิญจากสวรรค์เพื่อสถิตในจิตวิญญาณของเรา {SC 99.1}

แม้ว่าบรรยากาศรอบตัวเราจะเต็มไปด้วยมลทินและความเลวร้าย แต่เราไม่จำเป็นต้องหายใจเอาบรรยากาศที่เป็นพิษเหล่านี้ เรายังมีโอกาสดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางอากาศบริสุทธิ์ของสวรรค์ได้ เราเปิดประตูทุกบานให้กับความนึกคิดที่ไม่สะอาดและไม่บริสุทธิ์ด้วยการยกระดับจิตใจให้ขึ้นไปอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าโดยการอธิษฐานด้วยความจริงใจได้ ผู้ที่เปิดจิตใจออกเพื่อรับการคำจูนและพระพรของพระเจ้าจะดำเนินชีวิตอยู่ในบรรยากาศที่บริสุทธิ์กว่าบรรยากาศของโลก และเขาจะสื่อสารกับสวรรค์อย่างสม่ำเสมอ {SC 99.2}

เราจำเป็นต้องมีภาพของพระเยซูคริสต์ที่เด่นชัดมากยิ่งขึ้น และเข้าใจในคุณค่าของความจริงอันนิรันดร์ได้บริบูรณ์ยิ่งขึ้น ความงดงามของความบริสุทธิ์จะต้องเติมเต็มอยู่ในจิตใจของบุตรทั้งหลายของพระเจ้า และเพื่อที่จะทำให้เรื่องนี้สำเร็จได้ เราจะต้องขอให้พระเจ้าทรงเปิดเผยสิ่งต่างๆ ของสวรรค์ให้แก่เรา {SC 99.3}

จงนำจิตวิญญาณของท่านออกมาและยกชูให้สูงขึ้น เพื่อพระเจ้าจะประทานบรรยากาศแห่งสวรรค์ให้เราหายใจ เราจะต้องใกล้ชิดกับพระเจ้ามากจนกระทั่งเมื่อทุกการทดลองที่เราไม่คาดคิดเกิดขึ้น ความคิดของเราจะหันไปหาพระองค์อย่างเป็นธรรมชาติ เหมือนดอกไม้ที่หันเข้าหาดวงอาทิตย์ {SC 99.4}

จงนำความต้องการ ความสุข ความโศกเศร้า ความกังวลและความกลัวของท่านมาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ท่านไม่ได้ไปรบกวนพระองค์ ท่านไม่เคยทำให้พระองค์ทรงเบื่อหน่าย พระองค์ผู้ทรงทราบจำนวนเส้นผมบนศีรษะของท่านจะไม่ทรงเพิกเฉยต่อความต้องการของบุตรทั้งหลายของพระองค์ “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีความสงสารและความเมตตากรุณาเพียงไร” ยากอบ 5:11 พระทัยแห่งรักของพระองค์รับรู้ถึงความโศกเศร้าของเราและแม้แต่คำพูดของเราที่พูดถึงเรื่องเหล่านั้นก็สัมผัสพระทัยของ

พระองค์ จงนำทุกสิ่งที่ทำให้ความนึกคิดของท่านวุ่นวายไปหาพระองค์ ไม่มีสิ่งใดใหญ่เกินไปที่พระองค์จะทรงแบกรับไว้ไม่ได้ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ค้ำชูโลกไว้ พระองค์ทรงควบคุมเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในจักรวาล ไม่มีสิ่งใดในเรื่องเกี่ยวกับความสงบสุขของเราที่เล็กเกินไปจนพระองค์ไม่อาจสังเกต ไม่มีฉากหนึ่งใดในประสบการณ์ชีวิตของเราที่มีดมเกินกว่าที่พระองค์จะทรงอ่านได้ ไม่มีความยุ่งเหยิงใดที่ยากเกินไปที่พระองค์จะทรงแก้ไขไม่ได้ ไม่มีภัยพิบัติใดจะเกิดขึ้นกับบุตรของพระองค์ แม้เพียงผู้เล็กน้อยที่สุด ไม่มีความกังวลใดจะมารังควานจิตวิญญาณ ไม่มีความสุขชื่นบานและไม่มีคำอธิษฐานจริงใจใดที่หลุดออกจากริมฝีปากของเราโดยที่พระบิดาบนสวรรค์ของเราไม่ทรงสังเกตเห็น หรือไม่ได้ทรงให้ความสนใจในทันที “พระองค์ทรงรักษาคคนที่ใจแตกสลาย และทรงพันแผลให้เขา” สดุดี 147:3 ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและจิตวิญญาณทุกดวงนั้นชัดเจนและบริบูรณ์ ราวกับว่าในโลกนี้ไม่มีจิตวิญญาณอื่นอีกแล้วที่จะมาแย่งความหวังหาของพระองค์ ราวกับพระองค์ไม่ได้ประทานพระบุตรอันเป็นที่รักยิ่งของพระองค์ให้แก่จิตวิญญาณอื่น {SC 100.1}

พระเยซูตรัสว่า “ท่านจะทูลขอในนามของเรา และเราจะไม่บอกท่านว่าเราจะอ้อนวอนพระบิดาเพื่อท่าน เพราะว่าพระบิดาเองก็ทรงรักพวกท่าน” “เราเลือกพวกท่าน...เพื่อว่าเมื่อพวกท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะประทานสิ่งนั้นแก่ท่าน” ยอห์น 16:26, 27; 15:16 แต่การจะอธิษฐานในพระนามของพระเยซูนั้นมีความหมายมากกว่าการเอ่ยพระนามของพระองค์ในตอนต้นและตอนท้ายของการอธิษฐาน เราจะต้องอธิษฐานด้วยความนึกคิดและด้วยวิญญาณของพระเยซู ในขณะที่เราเชื่อพระสัญญาของพระองค์ จงฟังฟังในพระคุณของพระองค์และทำงานในพระราชกิจของพระองค์ {SC 100.2}

พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้เราเป็นผู้ที่อยู่สันโดษหรือนักบวชและแยกตนเองออกไปจากโลกเพื่ออุทิศตนเองอยู่กับการบูชากราบไหว้ ชีวิตของเราจะต้องเหมือนชีวิตของพระคริสต์ คือมีชีวิตอยู่ท่ามกลางภูเขาและฝูงชน ผู้ที่ไม่ทำอะไรนอกจากอธิษฐานเพียงอย่างเดียว ไม่ช้าไม่นานก็จะเลิก

อธิษฐาน หรือไม่เช่นนั้นคำอธิษฐานของเขาก็จะกลายเป็นกิจวัตรประจำวันที่ต้องทำ เมื่อมนุษย์นำตัวเองออกไปจากสังคม ออกไปจากขอบเขตหน้าที่ของคริสเตียนและการแบกกางเขน เมื่อเขาเลิกที่จะทำงานอย่างจริงจังเพื่อถวายพระอาจารย์ผู้ทรงกระทำกิจอย่างจริงจังเพื่อเขาทั้งหลาย เขาก็จะสูญเสียหัวข้อในการอธิษฐานไป และเขาจะไม่มีแรงจูงใจเพื่อการนมัสการ คำอธิษฐานของเขาก็จะมีแต่เรื่องส่วนตัวและเห็นแก่ตัว พวกเขาไม่อาจที่จะอธิษฐานเพื่อความขัดสนของมนุษยชาติหรือการเสริมสร้างอาณาจักรของพระคริสต์โดยการทูลขอกำลังที่จะทำการต่อไป {SC101.1}

เราต้องพบกับความสูญเสียเมื่อเราละเลยสิทธิของการเข้าสื่อสารสัมพันธ์ร่วมกันเพื่อเสริมกำลังและให้กำลังใจซึ่งกันและกันในงานรับใช้พระเจ้า ความจริงที่อยู่ในพระวจนะของพระเจ้าได้สูญเสียความชัดเจนและความสำคัญไปจากความนึกคิดของเรา จิตใจของเราจะไม่ได้รับความกระจำงและไม่มื่อทธิพลแห่งการชำระให้บริสุทธิ์มาปลูกให้ตื่นขึ้นและจิตวิญญาณของเราก็จะถดถอยลงไป การขาดความเห็นใจซึ่งกันและกันที่มีอยู่ในสังคมคริสเตียนของเราทำให้เราสูญเสียไปมาก ผู้ที่แยกตนเองออกไปก็ไม่ได้ทำหน้าที่ที่พระเจ้าทรงจัดวางให้เขา การพัฒนาการทางสังคมที่เหมาะสมจะนำเราให้เห็นใจผู้อื่นและเป็นวิธีที่จะพัฒนาและเสริมความแข็งแกร่งให้แก่เราเพื่องานรับใช้พระเจ้า {SC 101.2}

หากคริสเตียนจะสมาคมร่วมกัน พุดคุยกันถึงเรื่องความรักของพระเจ้าและความจริงของการไถ่ให้รอดที่มีค่ายิ่ง จิตใจของเราก็จะได้รับความสดชื่นและเราจะนำความสดชื่นมาให้แก่กันและกัน เราจะได้เรียนรู้ถึงพระบิดาในสวรรค์ของเรามากขึ้นทุกวัน ได้รับประสบการณ์พระคุณของพระเจ้าที่สดใหม่ และเราจะปรารถนาที่จะพุดถึงความรักของพระองค์และเมื่อเราทำเช่นนั้น จิตใจของเราก็จะอบอุ่นและได้รับกำลังใจ หากเราคิดและพุดเรื่องพระเยซูให้มากขึ้น และพุดถึงตัวเองให้น้อยลง พระเจ้าก็จะสถิตอยู่ร่วมกับเรามากยิ่งขึ้น {SC 101.3}

หากเราเพียงแต่จะคิดถึงพระเจ้ามากเกินไป กับที่พระองค์ทรงมีต่อเรา ตามที่เรามีหลักฐานที่แสดงถึงความหวังโยของพระองค์ เราก็จะมี

พระองค์อยู่ในความนึกคิดของเราเสมอ และจะมีความสุขที่ได้สนทนาถึงเรื่องของพระองค์และสรรเสริญพระองค์ เราพูดถึงสิ่งของฝ่ายโลกเพราะเราสนใจในของเหล่านั้น เราพูดถึงเพื่อนของเราเพราะเรารักเขา ความสุขและความทุกข์ของเราถูกผูกมัดอยู่กับพวกเพื่อนเหล่านี้ แต่ถึงกระนั้น เรามีเหตุผลยิ่งใหญ่อย่างไม่จำกัดที่จะรักพระเจ้ามากกว่าที่จะรักเพื่อนของเราในโลกนี้ ควรจะต้องเป็นเรื่องปกติที่สุดในโลกที่เราจะให้พระองค์ทรงเป็นหนึ่งในความคิดทั้งหมดของเรา ที่เราจะพูดถึงคุณความดีของพระองค์และบอกเล่าถึงอำนาจของพระองค์ ของประทานอันมีค่าที่พระองค์ประทานให้เรา นั่นไม่ได้มีไว้เพื่อกลบกลืนความคิดและความรักของเรา จนเราไม่มีอะไรที่จะถวายพระเจ้าได้ ของประทานเหล่านี้จะต้องเตือนสติเราให้ระลึกถึงเรื่องพระองค์อยู่ตลอดเวลา และผูกเราเข้าด้วยสายใยแห่งความรักและการขอบพระคุณต่อพระเจ้าผู้สถิตในสวรรค์ ผู้ประทานทุกสิ่งให้แก่เรา เราอาศัยอยู่ใกล้พื้นราบของโลกมากเกินไป จงลิ้มตาของเราขึ้นไปยังประตูของพระวิหารที่เปิดอยู่เบื้องบน ที่ๆ แสงสว่างแห่งพระสิริของพระเจ้าส่องไปยังพระพักตร์ของพระคริสต์ พระองค์ “ทรงสามารถช่วยคนทั้งหลายที่เข้ามาใกล้พระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นอย่างเต็มที่” ฮีบรู 7:25 {SC 102.1}

เราควรต้องสรรเสริญพระเจ้าให้มากกว่านี้ “เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ เพราะการอัครจริยต่างๆ ของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์ทั้งหลาย” สดุดี 107:8 กิจกรรมในการนมัสการของเราไม่ควรจะมีแต่เรื่องการขอและการรับเท่านั้น จงอย่าคิดถึงแต่เรื่องความต้องการของเราและอย่าคิดถึงผลประโยชน์ที่เราจะได้รับ เราไม่ได้อธิษฐานขอสิ่งใดมากเกินไป แต่เราถวายเป็นการขอบคุณน้อยเกินไป เราได้รับพระเมตตาคุณของพระเจ้าอยู่เสมอ แต่เรากล่าวคำขอบคุณพระองค์น้อยมากเพียงไร เราสรรเสริญพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำให้แก่เราน้อยเกินไปเพียงไร {SC 102.2}

ในอดีตกาล พระเจ้าทรงบัญชาชนชาติอิสราเอลเมื่อเข้ามาประชุมร่วมกันเพื่องานรับใช้ของพระองค์ว่า “ท่านทั้งหลายจงรับประทานที่นั่น

เฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน ทั้งท่านและครอบครัวของท่านจงยินดีในกิจการทั้งสิ้นซึ่งท่านได้ทำนั้น” เฉลยธรรมบัญญัติ 12:7 สิ่งที่เราทำเพื่อถวายเกียรติพระเจ้านั้น จะต้องทำด้วยความชื่นชมยินดี ด้วยบทเพลงสรรเสริญและด้วยการขอบพระคุณ ไม่ใช่ด้วยความเศร้าหรือความหมัดหวัง {SC 103.1}

พระเจ้าของเราเป็นพระบิดาผู้ทรงอ่อนโยนและเมตตา เราจะต้องไม่มองว่าการรับใช้พระองค์เป็นกิจกรรมที่ทำให้จิตใจเศร้าสลดและน่าเบื่อหน่าย การนมัสการพระเจ้าและการมีส่วนร่วมในพระราชกิจของพระองค์จะต้องเป็นเรื่องที่ให้ความสุข พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้บุตรทั้งหลายของพระองค์ซึ่งเป็นผู้ที่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมความรอดยิ่งใหญ่ไว้ให้ต้องมาทำตัวราวกับว่าพระองค์ทรงเป็นนายงานที่เหี้ยมโหดและเข้มงวด พระองค์ทรงเป็นพระสหายเลิศที่สุดของพวกเขาและเมื่อพวกเขานมัสการพระองค์ พระองค์ทรงประสงค์ที่จะสถิตอยู่ร่วมด้วย เพื่ออวยพระพรและปลอบประโลมเขา เต็มจิตใจของเขาให้เต็มล้นด้วยความสุขและความรัก พระเจ้าทรงปรารถนาให้บุตรทั้งหลายมีความสุขสบายในงานรับใช้พระองค์ และพบความปิติยินดีมากกว่าความยากลำบากในพระราชกิจของพระองค์ พระองค์ทรงประสงค์ให้ผู้ที่เข้าร่วมนมัสการพระองค์ได้นำความคิดที่มีค่าของเรื่องความหวังและความรักของพระองค์ติดตัวไป เพื่อพวกเขาจะได้เป็นกำลังใจในทุกงานที่เขาต้องทำในชีวิต เพื่อเขาจะมีพระคุณที่จะจัดการกับทุกเรื่องด้วยความเที่ยงตรงและสัตย์ซื่อ {SC 103.2}

เราจะต้องเข้ามาอยู่ใกล้กางเขน พระคริสต์และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงจะต้องเป็นเรื่องที่เราได้ร่ำร้อง เป็นเรื่องที่เราสนทนาและเป็นเรื่องที่ทำให้ความสุขมากที่สุดของเรา เราจะต้องระลึกอยู่เสมอถึงพระพรทุกอย่างที่เราได้รับจากพระเจ้า และเมื่อเราตระหนักถึงความรักยิ่งใหญ่ของพระองค์ เราจะต้องเต็มใจที่จะมอบทุกสิ่งไว้ในพระหัตถ์ที่ถูกต้องบนกางเขนเพื่อเรา {SC 103.3}

จิตวิญญาณจะบินสูงขึ้น ไปจนใกล้สวรรค์ด้วยปีกแห่งการสรรเสริญ การนมัสการพระเจ้าที่บัลลังก์เบื้องบนจะทำได้ด้วยบทเพลงและเสียง

ดนตรี และในขณะที่เรากล่าวคำขอบพระคุณ เรากำลังเลียนแบบการนมัสการของเหล่าชาวสวรรค์ “ผู้ถวายเครื่องบูชาคือการขอบพระคุณก็ให้เกียรติ” แก่พระยาห์เวห์ สดุดี 50:23 ให้เราเข้ามาหาพระผู้สร้างของเราด้วยความสุขอย่างย่ำเกรง พร้อมกับ “การขอบพระคุณและเสียงเพลง” อีสยาห์ 51:3 {SC 104.1}

เคล็ดลับที่ 12

จะทำอย่างไรกับความสงสัย

มีคนมากมายโดยเฉพาะผู้ที่เป็นคริสเตียนใหม่ที่บางครั้งจะรู้สึกเป็นทุกข์กับความคิดที่ชวนให้สงสัย มีหลายอย่างในพระคัมภีร์ที่พวกเขาอธิบายหรือเข้าใจไม่ได้ และขาดานใช้สิ่งเหล่านี้สันคลอนความเชื่อมั่นว่าพระคัมภีร์เป็นหนังสือที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้า พวกเขาถามว่า “เราจะทราบได้อย่างไรว่าทางนี้ถูกต้อง หากพระคัมภีร์เป็นพระวจนะที่แท้จริงของพระเจ้าแล้ว เราจะทำอย่างไรที่จะให้หลุดพ้นจากความสงสัยและความกังวลใจเหล่านี้ได้” {SC 105.1}

พระเจ้าไม่เคยขอให้เราเชื่อโดยไม่ได้ประทานหลักฐานอย่างเพียงพอให้แก่เราเพื่อใช้เป็นที่ยึดเหนี่ยวความเชื่อ เรายอมรับการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้า พระลักษณะของพระองค์ ความสัตย์จริงที่มีอยู่ในพระวจนะของพระองค์ ก็เพราะมีข้อพิสูจน์มากมายยืนยันต่อสามัญสำนึกของเรา แต่

กระนั้นพระเจ้าไม่เคยขวางกั้นความคิดของผู้ที่อยากสงสัย ความเชื่อของเราจะต้องวางอยู่บนหลักฐานที่ชัดเจนไม่ใช่วางอยู่บนความรู้สึก ผู้ที่อยากสงสัยจะมีเรื่องให้เขาสงสัยได้ ส่วนผู้ที่ต้องการรู้ความจริงอย่างจริงจังก็จะพบหลักฐานมากมายที่เขาจะใช้ยึดความเชื่อได้ {SC 105.2}

ความคิดอันจำกัดของมนุษย์ไม่มีทางเข้าใจพระลักษณะหรือพระราชกิจของพระเจ้ายิ่งใหญ่ สำหรับผู้ที่มีปัญญาเฉียบแหลมที่สุด ผู้ที่มีสมองที่ได้ผ่านการศึกษาระดับสูง พระเจ้าผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์ก็ยังคงเป็นเรื่องลึกลับสำหรับพวกเขา “ท่านจะหยั่งรู้ความไพบูรณ์ขององค์ผู้ทรงมหิททธิฤทธิ์ได้หมดสิ้นหรือ มันสูงกว่าฟ้าสวรรค์ ท่านจะทำอะไรได้? ลึกกว่าแดนคนตาย ท่านจะทราบอะไรได้” โยบ 11:7, 8 {SC 105.3}

อัครทูตเปาโลอุทานขึ้นมาว่า “โอ พระปัญญาและความรอบรู้ของพระเจ้านั้น ล้ำลึกเท่าใด ข้อตัดสินใจของพระองค์นั้นเหลือที่จะหยั่งรู้ได้ และทางของพระองค์ก็เหลือที่จะสืบเสาะได้” โรม 11:33 แต่แม้ “เมฆและความมืดที่บอบรอบพระองค์ ความชอบธรรมและความยุติธรรมเป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์” สดุดี 97:2 เราพอจะเข้าใจวิถีที่พระเจ้าปฏิบัติต่อเราและพระประสงค์ที่หนุนอยู่เพื่อเราจะมองเห็นความรักและพระเมตตาคุณอันไร้ขอบเขตซึ่งเข้าร่วมกับอำนาจที่ไม่จำกัดของพระเจ้า เราพอจะเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าได้เท่าที่จะเป็นประโยชน์ให้เราได้รับรู้ และนอกเหนือจากนี้ไป เรายังต้องวางใจในพระหัตถ์อันทรงพละานุภาพและพระหทัยที่เปี่ยมด้วยรักของพระองค์ {SC 106.1}

พระวาระของพระเจ้าเหมือนเช่นพระลักษณะของพระองค์ผู้ทรงเป็นต้นกำเนิด พระวาระนั้นเสนอความล้ำลึกที่มนุษย์ผู้ต้องตายไม่อาจเข้าใจได้ทั้งหมด บาบที่เข้ามาในโลก การเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ การบังเกิดใหม่ การฟื้นคืนพระชนม์และเรื่องอื่นๆ อีกมากมายในพระคัมภีร์ที่ล้ำลึกเกินคำอธิบายของสมอมนุษย์หรือแม้ที่จะเข้าใจได้อย่างกระจ่างแจ้ง แต่เราไม่มีเหตุผลที่จะสงสัยพระวาระของพระเจ้าเพียงเพราะเราไม่เข้าใจความลึกลับในการทรงนำของพระองค์ ในโลกธรรมชาติมีเรื่องลึกลับมากมายล้อมรอบตัวเราที่เราเข้าใจไม่ได้ สิ่งมีชีวิตต่ำที่สุด

ก็ยังมีปัญหาที่นักปรัชญาฉลาดที่สุดหาคำอธิบายไม่ได้ ทุกแห่งทุกหนมีความลึกซึ้งอัศจรรย์ที่เกินความเข้าใจของเรา แล้วเราจะต้องแปลกใจด้วยหรือว่า จะมีเรื่องลึกซึ้งที่เราไม่อาจเข้าใจได้ในโลกของฝ่ายวิญญาณ สาเหตุทั้งหมดที่เราไม่เข้าใจเกิดจากความอ่อนแอและความคับแคบของสติปัญญามนุษย์ พระเจ้าประทานหลักฐานไว้มากพอในพระคัมภีร์ซึ่งกล่าวถึงพระลักษณะของพระองค์ และเราจะต้องไม่สงสัยพระวาทะของพระองค์เพียงเพราะเราเข้าใจความลึกซึ้งทั้งหมดที่พระองค์ทรงโปรดประทานไว้ไม่ได้ {SC 106.2}

อัครทูตเปโตรกล่าวในพระคัมภีร์ว่า “มีบางอย่างที่เข้าใจยาก ซึ่งคนทั้งหลายที่รู้ทำไม่ถึงการ และมีใจไม่มั่นคงได้บิดเบือน...อันเป็นเหตุให้ตนเองพินาศ” 2 เปโตร 3:16 คนช่างสงสัยมักจะยกข้อพระคัมภีร์ที่เข้าใจยากมาเป็นข้ออ้างเพื่อโต้พระคัมภีร์ แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย มีหลักฐานชัดเจนที่แสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า หากพระคัมภีร์ไม่ได้ประกอบด้วยเรื่องของพระเจ้า แต่ประกอบด้วยเรื่องที่เข้าใจได้ง่าย หากสมองอันจำกัดเข้าใจความยิ่งใหญ่และพระอำนาจของพระเจ้าได้ทั้งหมดแล้ว พระคัมภีร์ก็จะไม่มีคุณสมบัติที่แสดงถึงอำนาจของพระเจ้าได้อย่างไม่ผิดพลาด เรื่องยิ่งใหญ่และลึกซึ้งที่มีอยู่ในพระคัมภีร์นั้นมีไว้เพื่อหนุนใจให้เกิดความเชื่อมั่นว่าพระคัมภีร์เป็นพระวาทะของพระเจ้า {SC 107.1}

พระคัมภีร์เปิดเผยความจริงอย่างเรียบง่ายและปรับให้เข้ากับความต้องการและความปรารถนาของจิตใจมนุษย์ได้อย่างดีเลิศ สมอบของผู้ที่ได้รับการพัฒนาถึงขั้นสูงสุดแล้วยังต้องตะลึงและชื่นชมในความจริงเหล่านี้ ในขณะที่คนต่ำต้อยและไร้การศึกษาก็ยังมองเห็นทางแห่งความรอดได้ และถึงกระนั้น ความจริงที่บันทึกไว้อย่างเรียบง่ายเหล่านี้ยังมีเนื้อหาที่สูงส่ง มีแนวคิดที่กว้างไกลเกินความสามารถของมนุษย์จะเข้าใจได้ และเรารับความจริงเหล่านั้นได้เพราะพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยให้เท่านั้น ด้วยเหตุนี้แผนการแห่งความรอดจึงได้เปิดไว้ให้แก่เราเพื่อจิตวิญญาณทุกดวงจะได้มองเห็นทุกอย่างก้าวในการดำเนินที่นำไปสู่การกลับใจไปหาพระเจ้า

และในความเชื่อที่จะนำไปหาองค์พระเยซูคริสต์เพื่อจะได้รับความรอดในวิถีทางที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ แต่ถึงกระนั้น ภายใต้ความจริงที่เข้าใจได้ง่ายเหล่านี้ ก็ยังมีความลึกซึ้งที่ปิดซ่อนพระสิริของพระองค์อยู่ เป็นความลึกซึ้งที่มีอำนาจเหนือความคิดในการศึกษาค้นคว้าของมนุษย์ แต่จะหนุนใจผู้แสวงหาความจริงด้วยความเคารพยำเกรงและความเชื่อ เมื่อเขายิ่งค้นคว้าพระคัมภีร์มากขึ้นเท่าไร เขาก็จะยิ่งมั่นใจว่าเป็นพระวาทะของพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์ และเหตุผลของมนุษย์ก็จะกรบลงเบื้องหน้าความยิ่งใหญ่ในการเปิดเผยของพระเจ้า {SC 107.2}

การยอมรับว่าเราเข้าใจความจริงยิ่งใหญ่ของพระคัมภีร์ทั้งหมดไม่ได้ นั่น ก็เพียงแต่ยอมรับว่าสมองที่มีขีดจำกัดนั้นไม่อาจที่จะเข้าใจเรื่องอันไม่มีขอบเขตได้ ด้วยมนุษย์ที่มีความรู้อันจำกัด ไม่อาจเข้าใจพระประสงค์ของพระเจ้าผู้ทรงสรรพปัญญาได้ {SC 108.1}

กลุ่มคนช่างสงสัยและผู้ที่ไม่มีความเชื่อจะปฏิเสธพระวาทะของพระเจ้าเพราะว่าพวกเขาหยิ่งรู้ความล้าลึกทั้งหมดที่มีอยู่ในพระคัมภีร์ไม่ได้ และไม่ใช้ทุกคนที่ประกาศว่าตนเชื่อในพระคัมภีร์จะรอดพ้นจากภัยอันตรายในเรื่องนี้คือรูดทูลกล่าวว่า “นี่แน่ะ พี่น้องทั้งหลาย จงระวังให้ดี เพื่อจะไม่มีคนหนึ่งคนใดในพวกท่านมีใจชั่วและไม่เชื่อ คือใจที่พาท่านหลงไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์” ฮีบรู 3:12 การใส่ใจศึกษาคำสอนของพระคัมภีร์ และค้นหา “ความล้าลึกของพระเจ้า” เท่าที่เปิดเผยไว้ในพระคัมภีร์ เป็นสิ่งที่ต้องทำ 1 โครินธ์ 2:10 ในขณะที่ “สิ่งลึกลับทั้งปวงเป็นของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย แต่สิ่งทรงสำแดงนั้น...เพื่อเราจะทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของธรรมบัญญัตินี้” เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29 แต่งานของซาตานคือบิดเบือนความสามารถของสติปัญญาในการตรวจสอบ ความหยิ่งเล็กน้อยระคนอยู่ในการพินิจพิจารณาความจริงของพระคัมภีร์ทำให้คนรู้สึกหงุดหงิดและพ่ายแพ้เมื่ออธิบายพระคัมภีร์ทุกตอนจนเป็นที่พึงพอใจไม่ได้ เป็นเรื่องอับอายเหลือเกินที่จะยอมรับว่าเขาเข้าใจพระวาทะที่ไม่ได้รับการเฉลยไม่ได้ พวกเขาไม่เต็มใจที่จะรอดด้วยความอดทนจนพระเจ้าเห็นชอบที่จะเปิดเผยความจริงให้แก่เขา พวกเขาไม่รู้สึกว่าสติปัญญาของเขา

ดีพอที่จะเข้าใจพระคัมภีร์ได้โดยไม่ต้องการความช่วยเหลือ และเมื่อเขาพลาดที่จะเข้าใจ เขาก็แทบจะปฏิเสธแหล่งอำนาจของพระคัมภีร์ จริงอยู่มีทฤษฎีและคำสอนมากมายที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางโดยอนุमानว่ามาจากพระคัมภีร์นั้นเป็นคำสอนที่ไม่มีรากฐานในพระคัมภีร์และยังขัดแย้งกับสิ่งที่ทรง دلใจทั้งหมดอย่างแท้จริง สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้สมองของคนมากมายเกิดความสงสัยและไม่มั่นใจ แต่อย่างไรก็ตาม เป็นเรื่องที่จะโทษพระวจนะของพระเจ้าไม่ได้ แต่เกิดจากการบิดเบือนของมนุษย์ต่างหาก {SC 108.2}

หากจะให้มนุษย์ที่พระเจ้าทรงสร้างมานั้นเข้าใจพระเจ้าและพระราชกิจทั้งหลายของพระองค์ได้ทั้งหมดแล้ว เมื่อมาถึงจุดนี้แล้ว มนุษย์ก็ไม่จำเป็นต้องค้นหาความจริงอีกต่อไป จะไม่ต้องเพิ่มพูนความรู้ ไม่ต้องพัฒนาสติปัญญาหรือจิตใจ พระเจ้าไม่ทรงความเป็นใหญ่อีกต่อไป และเมื่อมนุษย์ก้าวมาถึงจุดสูงสุดของความรู้และความสำเร็จ มนุษย์ก็จะหยุดที่จะก้าวต่อไป ให้เราขอบคุณพระเจ้าที่มนุษย์ไม่ได้เป็นเช่นนั้น พระเจ้าทรงไม่มีขอบเขตจำกัด “คลังสติปัญญาและความรู้ทุกอย่างซ่อนอยู่ในพระองค์” โคลโลสี 2:3 และตลอดชั่ววันรัตนีกาล มนุษย์จะค้นคว้าต่อไป เรียนรู้ไปตลอดและจะไม่มัววันที่จะใช้ชุมนุมทรัพย์แห่งพระปัญญา คุณความดีและอำนาจของพระองค์ได้หมด {SC 109.1}

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะเปิดเผยความจริงที่มีอยู่ในพระวจนะของพระองค์ให้แก่ประชากรของพระองค์ มีเพียงวิธีเดียวเท่านั้นที่เราจะได้รับความรู้นี้ เราจะได้ความรู้ความเข้าใจในพระวจนะของพระเจ้าผ่านทาง การทำให้กระจางขึ้นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น พระวิญญาณทรงเป็นผู้ประทานพระวจนะนี้ “พระดำริของพระเจ้านี้ ไม่มีใครหยั่งรู้ได้เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้าเท่านั้น” “เพราะว่าพระวิญญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้เป็นความล้ำลึกของพระเจ้า” 1 โครินธ์ 2:11,10 และพระเจ้าช่วยให้รอดทรงสัญญากับผู้ติดตามของพระองค์ว่า “เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงเสด็จมาแล้ว พระองค์จะนำพวกท่านไปสู่ความจริงทั้งหมด...เพราะว่าพระองค์จะทรงเอาสิ่งที่เป็ นของเรา มาแจ้งแก่พวกท่าน” ยอห์น 16:13,14

{SC 109.2}

พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้มนุษย์ฝึกฝนการใช้เหตุผล และการศึกษาพระคัมภีร์จะทำให้สมองมีประสิทธิภาพดีขึ้นและสูงส่งขึ้นอย่างที่ไม่มีการศึกษาอื่นใดสามารถทำได้ แต่เราจะต้องระมัดระวังการบูชาเหตุผลซึ่งเป็นจุดอ่อนและจุดบกพร่องของมนุษยชาติ หากเราไม่ต้องการให้ความเข้าใจของเราดั่งพระคัมภีร์จนเราเข้าใจความจริงเรียบง่ายที่สุดไม่ได้ เราจะต้องมีความเรียบง่ายและความเชื่อเหมือนกับเด็กเล็กๆ พร้อมทั้งจะเรียนรู้และวิงวอนขอความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อเราตระหนักถึงอำนาจและพระบัญชาของพระเจ้าและความไม่สามารถของเราในการที่จะเข้าใจความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าแล้ว เรื่องนี้จะต้องดลบันดาลเราให้ถ่อมใจลง และเราจะต้องเปิดพระวจนะของพระองค์ด้วยความเคารพยำเกรงเช่นเดียวกับเวลาที่เรานั่งอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระองค์ เมื่อเราเข้ามาหาพระคัมภีร์ ความมีเหตุผลของเราจะต้องยอมรับอำนาจที่ยิ่งใหญ่กว่าเหตุผล และจิตใจรวมทั้งสติปัญญาจะต้องน้อมค่านับลงต่อพระเจ้า “ผู้ทรงพระนามว่าเราเป็น” อพยพ 3:14 {SC 109.3}

มีหลายสิ่งที่ยากและคลุมเครือ แต่พระเจ้าจะประทานความกระจ่างและความเข้าใจให้แก่ผู้ที่แสวงหาความเข้าใจ ถ้าหากเราไม่ได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะเสี่ยงต่อการที่จะต้องปล้ำสู้กับพระคัมภีร์หรือแปลความหมายผิดได้ตลอดเวลา มีการอ่านพระคัมภีร์มากมายที่ไม่เกิดประโยชน์และในหลายๆ กรณีกลับส่งผลเสีย เมื่อเราเปิดพระวจนะของพระเจ้าโดยปราศจากความรู้สึกรำคาญและปราศจากการอธิษฐาน เมื่อความนึกคิดและความรู้สึกของเราไม่ได้ติดสนิทอยู่กับพระเจ้าหรือประสานเข้ากับน้ำพระทัยของพระองค์เมื่อนั้นความนึกคิดของเราจะถูกครอบงำด้วยความสงสัย และการศึกษาพระคัมภีร์ในสภาพเช่นนี้จะทำให้ความสงสัยมีอำนาจมากขึ้น ศัตรูจะเข้าควบคุมความคิด และมันจะเสนอคำแปลที่มีความหมายไม่ถูกต้อง เมื่อใดก็ตามที่มนุษย์ไม่ได้แสวงหาความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระเจ้าทั้งในพระธรรมและการกระทำแล้ว ไม่ว่าจะเขาจะเรียนมามากเพียงไร เขาก็อาจจะเข้าใจพระคัมภีร์ผิดได้ และ

การวางใจในคำอธิบายของเขาก็เป็นสิ่งที่ไม่ปลอดภัย ผู้ที่มองหาความขัดแย้งในพระคัมภีร์ ก็เป็นผู้ที่ไม่มีสายตาทางฝ่ายวิญญาณ เนื่องจากสายตาของพวกเขามืดเพี้ยน พวกเขาจึงมองสิ่งที่เรียบง่ายและชัดเจนกลายเป็นสิ่งที่สร้างความสงสัยและความไม่เชื่อให้แก่เขา {SC 110.1}

ในแทบทุกกรณีไม่ว่าจะมีการอำพรางกันอย่างไรก็ตาม ความรักในบาปคือสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้เกิดความสงสัยและความแคลงใจ จิตใจที่หยิ่งโสและรักบาปจะไม่ยินดียินดีรับฟังคำสอนและข้อห้ามต่างๆ ที่มีอยู่ในพระวจนะของพระเจ้า และผู้ที่ไม่เต็มใจที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านี้ ก็พร้อมที่จะสงสัยอำนาจของพระวจนะ การที่จะเข้าถึงความจริงได้นั้น เราจะต้องมีความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะเรียนรู้ความจริงและมีความเต็มใจที่จะปฏิบัติตาม และทุกคนที่เข้ามาศึกษาพระคัมภีร์ด้วยวิญญาณจิตเช่นนี้ จะพบหลักฐานมากมายที่ชี้ให้เห็นว่า พระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า และเขาก็จะเข้าใจความจริงที่ให้แก่เขา “ได้บัญญัติถึงความรอด” 2 ทิโมธี 3:15 (TKJV) {SC 111.1}

พระคริสตธรรมคัมภีร์ว่า “ถ้าใครตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ คนนั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนี้มาจากพระเจ้า” ยอห์น 7:17 แทนที่จะคอยตั้งข้อสงสัยและคอยจับผิดในสิ่งที่ท่านไม่เข้าใจ ขอให้ท่านใส่ใจกับแสงสว่างที่ส่องมาถึงตัวของท่าน แล้วท่านจะได้รับแสงที่สว่างมากยิ่งขึ้น โดยพระคุณของพระคริสต์ จงประกอบหน้าที่ทุกๆ หน้าที่ที่เปิดให้กับความเข้าใจอย่างถ่องแท้ของท่าน แล้วท่านก็จะเข้าใจและทำในส่วนที่ท่านยังสงสัยอยู่ในเวลานี้ {SC 111.2}

มีอยู่หลักฐานหนึ่งที่เปิดให้กับทุกคน ทั้งแก่ผู้ที่มีการศึกษาสูงที่สุด และผู้ที่ไม่มีการศึกษาเลย นั่นคือ หลักฐานของประสบการณ์ พระเจ้าทรงเชิญชวนเราให้พิสูจน์ความจริงในพระวจนะของพระองค์ด้วยตัวของเราเอง พิสูจน์ความจริงในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ พระองค์ทรงเชิญชวนเราให้ “เชิญชิมดูแล้วจะเห็นว่า พระยาห์เวห์ประเสริฐ” สดุดี 34:8 แทนที่จะวางใจในคำพูดของผู้อื่น เราจะต้องทดสอบด้วยตัวเราเอง พระองค์ทรงประกาศว่า “จงขอเถิดแล้วจะได้” ยอห์น 16:24 ก็จะเป็นไปตามที่

พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ พระสัญญาของพระเจ้าไม่เคยล้มเหลวและไม่มีทางที่จะล้มเหลวและเมื่อเราเข้ามาใกล้พระเยซูและชื่นชมกับความรักอันไพบูรณ์ของพระองค์แล้ว ความสงสัยและความมีดমনจะหายสาบสูญไปในความสว่างแห่งการร่วมสถิตอยู่ของพระองค์ {SC 111.2}

อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ว่า พระเจ้า “ทรงช่วยเราให้พ้นจากอำนาจของความมืด และทรงย้ายเรามาไว้ในอาณาจักรของพระบุตรที่รักของพระองค์” โคลโลสี 1:13 และทุกคนที่ก้าวออกจากความตายไปสู่ชีวิตจะ “รับรองว่าพระเจ้าทรงสัตย์จริง” ยอห์น 3:33 เขาก็จะเป็นพยานว่า “ข้าพเจ้าต้องการความช่วยเหลือและข้าพเจ้าก็พบการช่วยเหลือนั้นในองค์พระเยซู ความต้องการในทุกสิ่งก็ได้รับการเติมเต็ม จิตวิญญาณที่หิวกระหายก็ได้รับความเต็มอิ่ม และบัดนี้ พระคัมภีร์ก็เป็นหนังสือที่เปิดเผยเรื่องราวของพระเยซูคริสต์ให้แก่ข้าพเจ้า ท่านอาจถามว่า ทำไมข้าพเจ้าจึงเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ ก็เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่พระเจ้าส่งมาให้แก่ข้าพเจ้า แล้วทำไมข้าพเจ้าจึงเชื่อในพระคัมภีร์ ก็เพราะข้าพเจ้าได้พบว่าพระคัมภีร์เป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับจิตวิญญาณของข้าพเจ้า” เราจะเป็พยานให้กับตัวของเราเองว่า สิ่งต่างๆ ในพระคัมภีร์เป็นความจริง พระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า เรามั่นใจได้ว่า เราไม่ได้ติดตามนวนิยายที่ถูกแต่งขึ้นด้วยความเจ้าเล่ห์ {SC 112.1}

เปโตรสนับสนุนพี่น้องของท่านให้ “เจริญขึ้นในพระคุณและในความรู้ของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา” 2 เปโตร 3:18 เมื่อประชากรของพระเจ้าเติบโตขึ้นในพระคุณ พวกเขา ก็จะเข้าใจพระวาทะของพระองค์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น พวกเขาจะมองเห็นความจริงศักดิ์สิทธิ์ด้วยแสงสว่างและความมั่งคั่งใหม่ สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์คริสต์จักรตลอดทุกยุคสมัย และจะเป็นเช่นนั้นจนถึงสิ้นยุค “วิถีของคนชอบธรรมเหมือนแสงอรุณซึ่งฉายสุกไสยงๆ ขึ้นจนสว่างเต็มที่” สุภาษิต 4:18 {SC 112.2}

โดยความเชื่อเราจะมองไปยังกายภาคหน้าและยึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้าซึ่งจะทำให้เราเติบโตใหญ่ขึ้นทางปัญญา เมื่อความสามารถของ

มนุษย์ประสานเข้ากับพระเจ้า และพลังอำนาจทั้งหมดของจิตวิญญาณถูกนำให้เข้ามาสัมผัสโดยตรงกับพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งของความสว่าง หลังจากนั้นเราจะชื่นชมยินดีเมื่อทุกสิ่งที่ทำให้เรายุ่งยากใจภายใต้การทรงนำของพระเจ้าจะได้ทำให้กระจ่างแจ้ง สิ่งต่างๆ ที่เข้าใจยากก็จะมีคำอธิบาย และสิ่งที่สมองอันมีขอบเขตจำกัดของเรามองเห็นแต่เพียงความมุ่งหมายที่ลับสนและแตกแยกนั้น เราก็จะมองเห็นความกลมกลืนที่สมบูรณ์แบบและสวยงามที่สุด “เพราะว่าเวลานี้เราเห็นสลัวๆ เหมือนดูในกระจก แต่ในเวลานั้นจะเห็นแบบหน้าต่อหน้า เวลานี้ข้าพเจ้ารู้เพียงบางส่วน แต่เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนพระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้า” 1 โครินธ์ 13:12 {SC 112.3}

เคล็ดลับที่ 13

จงชื่นชมยินดีในพระเจ้า

พระเจ้าทรงเรียกเชิญเหล่าบุตรทั้งหลายของพระองค์ให้มาเป็นตัวแทนของพระคริสต์ เพื่อให้คนทั้งหลายได้มองเห็นถึงความดีและพระเมตตาคุณของพระเจ้า พระเยซูทรงเปิดเผยพระลักษณะที่แท้จริงของพระบิดาให้แก่เรา ดังนั้น เราจึงต้องแสดงพระคริสต์ให้แก่ชาวโลกที่ไม่รู้จักความรักที่เปี่ยมด้วยความอ่อนโยนและความเมตตาของพระองค์ พระเยซูตรัสว่า “พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มาในโลกอย่างไร ข้าพระองค์ก็ใช้พวกเขาไปในโลกอย่างนั้น” “ข้าพระองค์อยู่ในพวกเขาและพระองค์ทรงอยู่ในข้าพระองค์ ...เพื่อโลกจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา” ยอห์น 17:18, 23 อัครทูตเปาโลกล่าวกับผู้ที่เป็นสาวกของพระเยซูว่า “ท่านปรากฏเป็นจดหมายของพระคริสต์” “ให้ทุกคนรู้และอ่าน” 2 โครินธ์ 3:3, 2 พระเยซูทรงประสงค์ให้บุตรทุกคนของพระองค์นำจดหมายของ

พระองค์ไปให้แก่โลก ถ้าท่านเป็นผู้ติดตามของพระคริสต์ พระองค์ทรงฝากให้ท่านนำจดหมายที่อยู่ในตัวของท่าน ส่งต่อไปให้แก่ครอบครัวของท่าน ให้แก่หมู่บ้าน ตามถนนหนทาง ในละแวกที่ท่านอาศัย เมื่อพระเยซูสถิตอยู่ในท่าน พระองค์ทรงปรารถนาตรัสผ่านท่านไปยังจิตใจของผู้ที่ยังไม่คุ้นกับพระองค์ บางทีพวกเขาไม่ได้อ่านพระคัมภีร์หรือไม่ได้ยินพระสุรเสียงที่พระองค์ตรัสกับเขาผ่านทางหน้าต่างๆ ของพระคริสตธรรมคัมภีร์ พวกเขาไม่เห็นความรักของพระเจ้าที่มีอยู่ในพระราชกิจของพระองค์ แต่หากท่านเป็นตัวแทนที่สัตย์ซื่อของพระเยซูแล้ว ท่านอาจชักนำพวกเขาให้มาเข้าใจคุณความดีบางประการของพระเจ้าโดยผ่านตัวท่าน และนำพวกเขาเข้ามาสู่ความรักและการร่วมรับใช้พระองค์ {SC 115.1}

คริสเตียนเป็นผู้ถือประทีปบนเส้นทางที่มุ่งไปยังสวรรค์ เขาจะต้องสะท้อนความสว่างที่ได้รับจากพระคริสต์ไปให้แก่คนในโลก ชีวิตและอุปนิสัยของเขาจะต้องทำให้ผู้อื่นเข้าใจพระคริสต์และพระราชกิจแห่งการรับใช้ของพระองค์ได้อย่างถูกต้อง {SC 115.2}

หากเราเป็นตัวแทนของพระคริสต์ เราจะทำให้งานแห่งการรับใช้พระองค์นำสนใจตามความเป็นจริง คริสเตียนที่เก็บรวบรวมความหุดหู่และความโศกเศร้าไว้ในจิตวิญญาณของตนเองและโอดครวญและบ่น กำลังแสดงตัวอย่างไม่ถูกต้องของพระเจ้าและของชีวิตคริสเตียนให้แก่ผู้อื่น พวกเขาจะทำให้คนอื่นคิดว่าพระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยที่จะให้บุตรของพระองค์มีความสุข และด้วยการทำเช่นนี้ เขาเป็นพยานเท็จให้กับพระบิดาของเรา ผู้สถิตอยู่ในสวรรค์ {SC 116.1}

ชาตานิยตีปรีดาเมื่อมันนำบุตรของพระเจ้าไปสู่ความไม่เชื่อและความหุดหู่ใจ มันขึ้นชอบที่เห็นเราขาดความวางใจในพระเจ้า สงสัยน้ำทัยของพระองค์และอำนาจของพระองค์ที่จะช่วยเราให้รอด มันพอใจเมื่อมันทำให้เรารู้สึกว่าการทรงนำของพระเจ้าจะนำภัยมาให้เรา เป็นงานของชาตานิยตีที่ต้องการทำให้เรามองเห็นว่าพระเจ้าขาดความเห็นใจและไม่สงสารผู้ใด มันอ้างความจริงในเรื่องของพระองค์ไปในทางที่ผิด มันเสริมแต่งจินตนาภาพเรื่องของพระเจ้าด้วยแนวคิดที่ผิด และแทนที่เราจะใส่ใจ

ในความจริงเรื่องของพระบิดาบนสวรรค์ สมองของเราไปยึดติดอยู่กับภาพผิดๆ ที่ซาตานได้อามาให้ และหลอพระเกียรติของพระเจ้าด้วยการไม่วางใจในพระองค์และปณิธิเตียนพระองค์ ซาตานคอยหาทางอยู่เสมอที่จะทำให้ชีวิตฝ่ายศาสนาเป็นเรื่องที่เศร้าหมอง มันต้องการทำให้ชีวิตฝ่ายศาสนาเป็นภาระและเต็มไปด้วยความยากลำบาก และเมื่อคริสเตียนนำเสนอชีวิตฝ่ายศาสนาของเขาเองด้วยภาพเช่นนี้ ด้วยความไม่เชื่อของเขา จึงไปสนับสนุนการหลอกลวงของซาตาน {SC 116.2}

คนมากมายที่กำลังเดินอยู่บนเส้นทางแห่งชีวิตได้หมกมุ่นอยู่กับความผิดและความล้มเหลวและความผิดหวังของตนเอง และจิตใจของเขาเต็มไปด้วยความทุกข์และความท้อแท้ใจ ในขณะที่ดิฉันอยู่ที่ทวีปยุโรป มีน้องหญิงคนหนึ่งที่อยู่อาศัยอยู่ในสภาพเช่นนี้ และเธอตกอยู่ในความทุกข์ เธอเขียนจดหมายมาหาข้าพเจ้าและขอคำหนุนใจ ในคืนนั้นหลังจากที่ดิฉันได้อ่านจดหมายของเธอ ดิฉันฝันว่า ดิฉันกำลังเดินอยู่ในสวนแห่งหนึ่ง และมีผู้หนึ่งซึ่งดูเหมือนจะเป็นเจ้าของสวนกำลังเดินนำดิฉันไปตามทางเดินของสวน ดิฉันกำลังเก็บดอกไม้และเฟลิดเฟลินอยู่กับกลิ่นหอมของมัน เมื่อน้องหญิงผู้หนึ่งซึ่งเดินอยู่เคียงข้างดิฉันได้ดึงดิฉันให้หันมาสนใจมองดูหนามบางส่วนที่ขวางอยู่บนทางเดินของเธอ เธอคร่ำครวญและเศร้าสลดอยู่ตรงนั้น เธอไม่ได้เดินไปตามทางเดินที่คนนำทางพาไป แต่กลับเดินเข้าไปสู่กลางชวากและพงหนาม เธอร้องครวญครางด้วยความท้อแท้ว่า “น่าเสียดายจริงๆ ที่หนามแหลมพวกนี้ทำลายสวนที่สวยงามแห่งนี้” แล้วคนนำชมสวนตอบว่า “อย่าไปสนใจคมหนามเหล่านั้น มันเพียงแต่ทำให้คุณเจ็บปวดเท่านั้นเอง ให้เราเก็บดอกกุหลาบ ดอกลิลลี่และดอกมะลิกันเถิด” (SC 116.3)

ประสบการณ์ชีวิตของท่านไม่มีช่วงสดใสบ้างหรือ ท่านไม่เคยมีช่วงเวลาอันทรงคุณค่าเมื่อหัวใจของท่านเต้นอย่างมีความสุขเพื่อตอบสนองพระวิญญูญาณของพระเจ้าหรือ เมื่อท่านมองย้อนกลับไปยังบทต่างๆ ในหน้าหนังสือของประสบการณ์ชีวิตของท่านที่ผ่านมาๆ มา ไม่มีหนังสือบันทึกหน้าใดในประสบการณ์ของท่านที่สร้างความสุขให้ท่านบ้างหรือ พระสัญญา

ของพระเจ้าไม่ได้เป็นเหมือนดอกไม้ซึ่งขึ้นอยู่ตามทางเดินของท่านที่ส่งกลิ่นหอมบ้างหรือ ท่านจะไม่ให้ความงดงามและความหวานชื่นของดอกไม้เต็มจิตใจของท่านให้เต็มด้วยความสุขบ้างหรือ {SC 117.1}

ชวากหนามเพียงแต่ทำให้ท่านบาดเจ็บและโศกเศร้าใจ และหากท่านจะเก็บรวบรวมแต่สิ่งเหล่านี้ และนำไปเสนอให้แก่ผู้อื่น ท่านไม่เพียงกำลังดูแคลนพระคุณความดีของพระเจ้าด้วยตัวท่านเองเท่านั้น แต่ท่านกำลังขัดขวางคนรอบข้างให้ออกไปจากการเดินในทางแห่งชีวิตด้วยหรือไม่ {SC 117.2}

เป็นการไม่ฉลาดที่จะเก็บรวบรวมความทรงจำที่ไม่ราบรื่นทั้งหมดของชีวิตที่ผ่านมาไว้ รวมทั้งความเลวร้ายและความผิดหวัง เพื่อพูดและโอ้อวดความถึงเหตุการณ์เหล่านั้นซ้ำแล้วซ้ำอีก จนกระทั่งตัวเราเองถูกรอบำด้วยความท้อแท้ จิตวิญญาณที่ท้อถอยนี้จะเต็มไปด้วยความมืดมน ความรู้สึกเช่นนี้จะปิดกั้นจิตวิญญาณของเขาเองจากแสงสว่างของพระเจ้า และยิ่งทอดเงามีดลงบนเส้นทางเดินของผู้อื่นอีกด้วย {SC 117.3}

จงขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับภาพเหตุการณ์อันสดใสซึ่งพระองค์ประทานให้แก่เรา จงนำคำสัญญาอันประเสริฐที่มีอยู่ในความรักของพระองค์มารวมเข้าด้วยกัน เพื่อเราจะมองดูภาพเหล่านั้นอย่างต่อเนื่องไม่หยุดหย่อน ภาพเหตุการณ์ที่พระบุตรของพระเจ้าทรงสละพระบัลลังก์ของพระบิดา ทรงนำความเป็นมนุษย์มาสวมทับความเป็นพระเจ้าเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากอำนาจของซาตาน ภาพชัยชนะของพระองค์ที่ทรงทำให้เพื่อเห็นแก่เรา ทรงเปิดประตูสวรรค์ออกให้แก่มนุษย์ และเปิดเผยให้สายตามนุษย์ได้มองเห็นสถานที่ซึ่งพระเจ้าทรงเปิดเผยพระสิริของพระองค์ ภาพมนุษย์ซึ่งล้มลงในบาปได้ถูกนำขึ้นมาจากหลุมแห่งความพิเนาศที่บาปได้ผลักเขาให้ตกลงไป และนำเขากลับมาเชื่อมสัมพันธ์กับพระเจ้าพระผู้ไม่มีขอบเขตจำกัด และได้ต้อนรับต่อการทดสอบของพระเจ้าผ่านทางความเชื่อในพระผู้ไถ่ของเรา เราได้สวมเสื้อความชอบธรรมของพระคริสต์ และถูกยกชูขึ้นไปถึงพระบัลลังก์ของพระองค์ เหล่านี้เป็นภาพที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้จิตใจของเราใคร่ครวญอยู่เสมอ {SC 118.1}

เมื่อดูเสมือนหนึ่งว่าเราจะสงสัยในความรักของพระเจ้าและไม่วางใจในพระสัญญาของพระองค์ เราได้หลู่เกียรติพระองค์และทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์เสียพระทัย แม้จะรู้สึกอย่างไรกับลูกๆ ที่คอยบ่นต่อว่าเธออยู่เสมอๆ ราวกับว่าเธอไม่เคยหวังดีต่อพวกเขาเลย ทั้งๆ ที่ในความเป็นจริงแล้ว ทุกสิ่งที่เธอทำตลอดชีวิตของเธอนั้น ก็ทำเพื่อประโยชน์ของพวกเขาและเพื่อให้เขาสุขสบาย สมมติว่าพวกเขาสงสัยในความรักของเธอ สิ่งนี้จะทำให้หัวใจของเธอแตกสลาย ผู้ที่เป็นพ่อแม่จะรู้สึกอย่างไรหากลูกๆ ทำกับพวกเขาเช่นนี้ และพระบิดาของเราบนสวรรค์จะทรงมีท่าทีต่อเราอย่างไรเมื่อเราไม่ไว้วางใจในความรักของพระองค์ ซึ่งเป็นความรักที่ทำให้พระองค์ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อที่เราจะได้มีชีวิต อัครทูตบันทึกไว้ว่า “พระองค์ผู้ไม่ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เอง แต่ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทุกคน ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ประทานสิ่งสารพัดให้เราด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ” โรม 8:32 ถึงกระนั้นก็ตามมีคนมากมายเพียงไรที่การกระทำและไม่ใช้คำพูดที่เขาแสดงออกมาให้เห็นเป็นคำพูดว่า “นี่ไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้ฉัน บางทีพระองค์อาจจะทรงรักคนอื่น แต่พระองค์ไม่ได้รักฉัน” {SC 118.2}

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดกำลังทำร้ายจิตวิญญาณของท่าน เพราะคำสงสัยทุกคำที่ท่านกล่าวออกมานั้นเท่ากับเป็นการเชิญชวนการทดลองของซาตาน ทำให้นิสัยข่างสงสัยในตัวของท่านแกร่งกล้าขึ้น และทำให้ทูตสวรรค์ที่คอยดูแลท่านเศร้าใจ เมื่อซาตานล่อลวงท่าน จงอย่าระบายนัยคำพูดที่สงสัยหรือขุ่นมัวออกมาแม้เพียงสักคำเดียว หากท่านเลือกที่จะเปิดประตูให้แก่คำเสนอแนะของมัน สมอองของท่านก็จะเต็มไปด้วยคำถามที่ไม่วางใจและการดื้อแพ่ง หากท่านกล่าวความรู้สึกของท่านออกมา คำพูดที่ชวนให้สงสัยทุกคำที่ท่านกล่าวออกมาจะไม่เพียงมีผลกับตัวของท่านเองเท่านั้น แต่จะเป็นเมล็ดที่แตกหน่อและเกิดผลในชีวิตของผู้อื่น และคงจะไม่มีทางหักล้างอิทธิพลที่มาจากคำพูดของท่านได้ ตัวท่านเองอาจฟื้นคืนจากช่วงเวลาแห่งการทดลองและหลุดพ้นจากกับดักของซาตานแต่ผู้อื่นที่ชวนเขาเนื่องจากอิทธิพลของท่าน อาจไม่สามารถหลุดรอดจากความไม่

เชื้อที่ท่านกล่าวไว้ การพูดถึงแต่สิ่งที่ให้กำลังใจและชีวิตแก่จิตวิญญาณจึงเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งเพียงไร {SC119.1}

ทูตสวรรค์กำลังคอยฟังว่าท่านกำลังเป็นพยานถึงพระอาจารย์ในสวรรค์ของท่านให้แก่โลกอย่างไร จงให้การสนทนาของท่านเป็นเรื่องของพระองค์ ผู้ทรงพระชนม์อยู่ เพื่อทรงเป็นผู้แก้ต่างต่อเบื้องพระบิดาให้แก่ท่าน เมื่อท่านจูงมือของมิตรสหาย จงให้คำสรรเสริญพระเจ้าติดอยู่บนริมฝีปากของท่านและในจิตใจของท่าน นี่คือนิวส์ที่ท่านจะดึงดูดความคิดของเขาเข้าไปหาพระเยซู {SC119.2}

ทุกคนต่างมีความทุกข์ยาก มีความโศกเศร้าที่แทบจะแบกรับไม่ไหว มีการทดลองที่ยากจะต่อต้านได้ อย่านำปัญหาของท่านไปบอกแก่เพื่อนมนุษย์ผู้ที่ต้องตาย แต่จงนำทุกสิ่งมายังพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน จงตั้งเป็นกฎไว้ว่า ท่านจะไม่พูดคำพูดที่ชวนให้สงสัยหรือคำพูดที่ทำให้เกิดความท้อแท้ใจแม้เพียงสักคำเดียว ท่านสามารถทำให้ชีวิตของผู้อื่นสดใสขึ้นได้มาก และทำให้ความพยายามของเขาแข็งแกร่งขึ้น ด้วยคำพูดที่ทำให้ความหวังและกำลังใจที่บริสุทธิ์ {SC119.3}

มีจิตวิญญาณกล้าหาญมากมายที่ถูกบีบคั้นด้วยการทดลองและพร้อมที่จะยอมแพ้ต่อการต่อสู้กับตัวเองและอำนาจของความชั่ว จงอย่าทำให้ผู้ที่ดิ้นรนอย่างหนักเช่นนี้ท้อใจ จงให้กำลังใจแก่เขาด้วยคำพูดที่แกร่งกล้าและให้ความหวัง เพื่อหนุนให้เขาเดินในทางชีวิตของเขาต่อไป ด้วยการทำเช่นนี้จะทำให้แสงสว่างของพระคริสต์ส่องออกมาจากตัวท่าน “เราไม่ได้อยู่เพื่อตัวเอง” โรม 14:7 อธิษฐานที่ท่านทำไปโดยไม่รู้ตัวนี้ อาจจะทำให้ผู้อื่นมีกำลังใจและเข้มแข็งยิ่งขึ้น หรือทำให้เขาเกิดความท้อถอยและถูกผลักไสออกห่างจากพระคริสต์และความจริง {SC120.1}

คนมากมายมีแนวคิดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับชีวิตและพระลักษณะของพระคริสต์ พวกเขาคิดว่าชีวิตของพระองค์ไม่อบอุ่นและไม่สดใส พระองค์มีแต่ความแข็งแกร่ง เข้มงวด และไม่มีความสุข คนมากมายมีประสบการณ์ทางศาสนาโดยรวมที่ถูกระบายด้วยภาพพจน์ที่เศร้าหมองเช่นนี้ {SC120.2}

คนมักอ้างเสมอว่าพระเยซูทรงกันแสง แต่เป็นที่ทราบกันว่าพระองค์ไม่เคยยิ้ม จริงอยู่ พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงเป็นบุรุษแห่งความเศร้า และทรงคุ้นเคยกับความระทมทุกข์ เพราะพระองค์ทรงเปิดพระทัยให้กับความทุกข์ยากทั้งหมดของมนุษย์ ถึงแม้ชีวิตของพระองค์จะเป็นชีวิตที่มีแต่การปฏิเสธตนเองและครอบคลุมด้วยเงาแห่งความเจ็บปวดและความห่วงใย แต่วิญญาณจิตของพระองค์ไม่เคยชอกช้ำ พระพักตร์ของพระองค์ไม่เคยแสดงออกถึงความเศร้าโศกและความไม่พอใจ จะมีแต่ความสงบเยือกเย็น จิตใจของพระองค์เป็นน้ำพุแห่งชีวิต และทุกหนแห่งที่พระองค์ทรงดำเนินไป พระองค์ทรงนำการพักผ่อนและสันติสุข ความสุขและความชื่นชมยินดีไปด้วย {SC120.3}

พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงเป็นผู้ที่เคร่งขรึมมากและมีความตั้งใจอันแรงกล้า แต่พระองค์ไม่เคยมีจิตใจที่ห่อเหี่ยวหรือมีอาการที่ขุ่นมัว ชีวิตของผู้ที่ทำตามแบบอย่างของพระองค์จะต้องเต็มไปด้วยเป้าหมายที่ตั้งใจจริง ความรู้สึกส่วนตัวของพวกเขาจะเต็มไปด้วยความรับผิดชอบอย่างแท้จริง ความไม่เอาจริงเขาจึงจะต้องถูกควบคุม จะไม่มีการรื่นเริงที่อึกทึก ไม่มีการล้อเล่นที่ไม่สุภาพ แต่ศาสนาของพระเยซูจะมอบความสงบสุขตั้งสายธาร เป็นศาสนาที่จะไม่ดับแสงสว่างของความสุข ไม่หยุดยั้งความชื่นบาน หรือดับบังความแจ่มใสบนใบหน้าที่ยิ้มแย้ม พระคริสต์เสด็จมาไม่ใช่ให้ผู้อื่นมาคอยรับใช้ แต่ทรงมาเพื่อรับใช้ผู้อื่น และเมื่อความรักของพระองค์มีอำนาจครอบครองอยู่ในจิตใจแล้ว เราก็จะทำตามแบบอย่างของพระองค์ {SC120.4}

หากเรารวบรวมความไม่ดีและไม่เป็นธรรมที่ผู้อื่นทำไว้และเก็บไว้ในจุดสุดยอดแห่งความคิดของเราแล้ว จะพบว่าเราจะรักเขาเหมือนเช่นที่พระคริสต์ทรงรักเราไม่ได้ แต่หากความคิดของเรามีแต่ความรักและพระเมตตาอันอัศจรรย์ที่พระคริสต์ทรงมีต่อเราแล้ว วิญญาณแต่เพียงกันนี้จะไหลออกไปยังผู้อื่น เราจะรักและเคารพซึ่งกันและกัน และอดทนต่อความผิดและความไม่สมบูรณ์แบบที่เรามองเห็นอย่างไม่ตั้งใจได้ เราจะต้องปลุกฝังเรื่องความถ่อมตนและความไม่วางใจในตัวเอง รวมทั้งความ

อดทนที่เต็มไปด้วยความอ่อนโยนต่อความผิดของผู้อื่น การทำเช่นนี้จะกำจัดใจคับแคบที่เห็นแก่ตัว และทำให้เราเป็นคนใจกว้างและมีจิตใจที่แผ่แผ่ {SC121.1}

ผู้ประพันธ์สวดสรรเสริญว่า “จงวางใจในพระยาห์เวห์ และจงทำความดี จงอาศัยอยู่ในแผ่นดิน และจงชื่นบานกับความปลอดภัย” สดุดี 37:3 “จงวางใจในพระยาห์เวห์” แต่ละวันมีภาระหนัก มีเรื่องที่เราต้องเอาใจใส่และเรื่องที่น่าความกังวลมาให้สำหรับวันนั้นๆ และเมื่อเราพบหน้ากัน เราก็มีความพร้อมเพียงไรที่จะพูดคุยถึงเรื่องของความทุกข์ยากและความลำบากของเรา เราปล่อยให้ปัญหาจำนวนมากที่เราหยิบยืมมาบุกกรุกตัวเรา เราปล่อยตัวไว้กับความกลัวมากมาย และเราก็แสดงภาระแห่งความกังวลที่หนักหน่วงออกมาให้เห็น จนอาจจะทำให้บางคนคิดว่า เราคงไม่มีพระเจ้าช่วยให้รอดผู้ทรงรักและเมตตา ผู้ทรงพร้อมที่จะคอยฟังคำทูลขอของเราทุกเรื่องและสถิตอยู่กับเราเพื่อช่วยเหลือเราในยามที่เราต้องการ {SC121.2}

มีบางคนตกอยู่ในสภาวะของความกลัวอยู่ตลอดเวลาและชอบตามหาปัญหา ในทุกวันพวกเขาถูกห้อมล้อมด้วยของประทานแห่งความรักของพระเจ้า ในแต่ละวันเขามีความสุขกับการทรงนำของพระองค์ที่มีอยู่อย่างมากมาย แต่พวกเขากลับมองข้ามพระพรที่อยู่รอบตัวเขา ความนึกคิดของเขาหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่เขาไม่ชอบ ที่กลัวว่าจะมาถึงตัวเขา หรือเขาอาจหมกมุ่นอยู่กับความทุกข์ยากเล็กน้อยบางอย่างซึ่งอาจจะมียุติธรรม แต่เขาปล่อยให้ความทุกข์ยากเหล่านั้นปิดตาของเขาจนเขามองไม่เห็นสิ่งของมากมายที่เขาควรสำนึกในพระคุณ แทนที่เขาจะผลัดความทุกข์ยากที่เขาประสบอยู่นั้นไปให้พระเจ้า ผู้ทรงเป็นแหล่งเดียวของความช่วยเหลือ เขากลับปล่อยให้ความทุกข์ยากนั้นแยกตัวเขาเองออกไปจากพระองค์ เพราะปลุกความว้าวุ่นและการโศกครวญขึ้นมา {SC 121.3}

เราจะทำตัวเป็นคนไม่เชื่อเช่นนี้หรือ ทำไมเราจึงต้องเป็นคนอกตัญญูและขาดความหวังใจ พระเยซูทรงเป็นมิตรของเรา ชาวสวรรค์ทั้งหมดใส่ใจในความทุกข์สุขของเรา เราจะต้องไม่ปล่อยให้ความทุกข์ใจ

และความกังวลของชีวิตประจำวันทำให้สมองของเราหยุดหดและทำให้ความคิดของเรามีตม่น หากเป็นเช่นนี้ เราจะมีแต่เรื่องที่ทำให้เราหยุดหดและรำคาญใจอยู่เสมอ เราจะต้องไม่หมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่ทำให้เรากลัดกลุ้มและบั่นทอนเรา ซึ่งไม่ช่วยให้เราอดทนต่อการทดลองต่างๆ ได้ {SC 122.1}

ท่านอาจจะปวดหัวกับธุรกิจของท่าน สิ่งที่ท่านคาดหวังไว้ว่าจะมีตม่นลงไปเรื่อยๆ และท่านอาจจะถูกคุกคามด้วยความรู้สึกของการสูญเสีย แต่จงอย่าหมกมุ่นใจ จงมอบความกังวลของท่านไว้กับพระเจ้า และรักษาความสงบและความชื่นบานไว้ อธิษฐานทูลขอสติปัญญาเพื่อจัดการกับธุรกิจของท่านอย่างสุขุม และการทำเช่นนี้จะป้องกันความสูญเสียและหายนะได้ จงทำทุกอย่างเท่าที่ท่านสามารถทำได้ในส่วนของท่านเพื่อให้เกิดผลดีที่สุด พระเยซูทรงสัญญาที่จะประทานความช่วยเหลือ แต่ไม่ใช่โดยปราศจากความพยายามของเรา เมื่อท่านทำทุกสิ่งเท่าที่ท่านจะทำได้ พร้อมทั้งพึ่งในพระเจ้าผู้ช่วยของเราแล้ว ขอให้ยอมรับผลลัพธ์ด้วยความชื่นบาน {SC 122:2}

พระเจ้าไม่ประสงค์จะให้ประชากรของพระองค์ถูกทับถมด้วยความหวังใ้ย แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่เคยหลอกลวงเรา พระองค์ไม่เคยตรัสกับเราว่า “อย่ากลัวเลย ไม่มีภัยอันตรายมาตามทางเดินของท่าน” พระองค์ทรงทราบดีว่า ตามทางที่เราเดินไปนั้นเต็มไปด้วยการทดลองและภัยอันตราย และพระองค์ทรงปฏิบัติต่อเราอย่างตรงไปตรงมา พระองค์ไม่ได้ทรงเสนอที่จะนำประชากรของพระองค์ออกไปจากโลกแห่งบาปและความชั่ว แต่พระองค์ทรงชี้ไปยังที่หลบภัยที่เชื่อถือได้ พระองค์ทรงอธิษฐานเพื่อสวาททั้งหลายของพระองค์ว่า “ข้าพระองค์ไม่ได้ขอให้พระองค์เอาพวกเขาออกไปจากโลก แต่ขอให้ปกป้องเขาไว้ให้พ้นจากมารร้าย” พระองค์ตรัสว่า “ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงมีใจกล้าเถิด เพราะว่าเราชนะโลกแล้ว” ยอห์น 17:15, 16:33 {SC 122.3}

ในคำเทศนาบนภูเขาของพระคริสต์ พระองค์ทรงสอนบทเรียนอันมีค่าของความจำเป็นที่จะต้องวางใจในพระเจ้าให้แก่สวาททั้งหลายของ

พระองค์ บทรเย็นเหล่านี้มีไว้เพื่อให้กำลังใจแก่บุตรทั้งหลายของพระเจ้า ตลอดทุกยุคสมัยและบทเรียนซึ่งเต็มไปด้วยด้วยคำชี้แนะและคำเล่าโลมใจมากมายเหล่านี้ได้ตกทอดลงมายังยุคของเรา พระผู้ช่วยให้รอดทรงชี้ให้บรรดาผู้ติดตามของพระองค์มองดูนกในอากาศที่กำลังส่งเสียงร้องสรรเสริญ มันไม่ต้องกังวลกับเรื่องราวใดๆ เพราะ “พวกมันไม่ได้หิว ไม่ได้เกีย” และถึงกระนั้น พระบิดายิ่งใหญ่ประทานสิ่งที่จำเป็นแก่พวกมัน พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถามว่า “ท่านไม่ประเสริฐกว่าพวกมันหรือ” มัทธิว 6: 26 พระผู้ทรงเป็นผู้อุปถัมภ์ยิ่งใหญ่ของมนุษย์และสัตว์ทั้งหลายได้ทรงกางพระหัตถ์ของพระองค์ออกและจัดเตรียมทุกสิ่งให้แก่สรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง นกในอากาศไม่ได้อยู่นอกสายพระเนตรของพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงใส่อาหารเข้าไปในจะงอยปากของมัน แต่พระองค์ทรงจัดเตรียมสิ่งที่มันต้องการ พวกมันจะต้องรวบรวมรวงข้าวที่พระองค์ทรงกระจายไว้ มันจะต้องเตรียมวัสดุต่างๆ เพื่อสร้างรังน้อยๆ ของมัน มันจะต้องเลี้ยงลูกนกน้อยของมัน มันส่งเสียงร้องเพลงไปในขณะที่มันทำงาน เพราะ “พระบิดาของท่าน ผู้สถิตในสวรรค์ทรงเลี้ยงพวกมันไว้” และ “ท่านไม่ประเสริฐกว่าพวกมันหรือ” มัทธิว 6:26 ท่านทั้งหลายที่นมัสการพระเจ้าด้วยปัญญาและจิตวิญญาณจะมีค่าน้อยกว่านกในอากาศเหล่านี้หรือ พระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งกำเนิดชีวิตของเรา พระผู้ทรงรักษาชีวิตของเรา พระองค์ผู้ทรงสร้างเราในพระฉายาของพระองค์จะไม่ทรงจัดเตรียมสิ่งต่างๆ ที่เราต้องการ หากเพียงแต่เราจะวางใจในพระองค์หรือ {SC 123.1}

พระคริสต์ทรงชี้ให้สาวกทั้งหลายของพระองค์มองดูดอกไม้ในทุ่งนาที่เบ่งบานอยู่มากมายและส่องรัศมีด้วยความงดงามอันเรียบง่าย ซึ่งพระบิดาในสวรรค์ทรงเป็นผู้ประทานให้ เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความรักของพระองค์ที่ทรงมีต่อมนุษย์ พระองค์ตรัสว่า “จงพิจารณาดูว่าดอกไม้ในทุ่งนานั้นเติบโตขึ้นอย่างไร” ความงามและความเรียบง่ายของดอกไม้ในธรรมชาตินั้นยิ่งใหญ่มากกว่าสง่าราศีของกษัตริย์ซาโลมอน อาคารหินหุหุราที่สุดที่ตัดเย็บขึ้นมาอย่างประณีตไม่อาจเปรียบเทียบได้กับความอ่อนหวานและความงดงามอันอ้อมเอิบของดอกไม้ที่พระเจ้าทรงสร้างไว้ พระเยซูตรัส

ถามว่า “และถ้าพระเจ้าทรงตกแต่งหญ้าที่ทุ่งนาอย่างนั้น ซึ่งเป็นอยู่วันนี้ และรุ่งขึ้นต้องทิ้งในเตาไฟ โอ พวกมีความเชื่ออ่อน พระองค์จะไม่ทรงตกแต่งท่านมากยิ่งกว่านั้นหรือ” มัทธิว 6: 28, 30 หากพระเจ้าผู้ทรงเป็นจิตรกรเอกประทานให้ดอกไม้ที่เรียบง่ายที่สุดซึ่งจะเหี่ยวแห้งไปในวันเดียว ให้มีความละเอียดอ่อนและหลากสีแล้ว พระองค์จะไม่ทรงใส่ใจดูแลผู้ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นตามแบบพระฉายาของพระองค์ให้มากกว่านี้หรือ บทเรียนของพระคริสตเจ้าเหล่านี้ได้ตำหนิจิตใจที่ปราศจากความเชื่อซึ่งมีแต่ความคิดที่กังวล ว่าวันและสงสัย {SC 123.2}

พระยาห์เวห์ทรงประสงคิให้บุตรชายและบุตรหญิงทั้งหลายของพระองค์มีความสุข มีสันติสุขและเชื่อฟัง พระเยซูตรัสว่า “เราขอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้น เราไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้ อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์ อย่างลัวเลย” “เราบอกสิ่งเหล่านี้กับพวกท่านแล้ว เพื่อให้ความยินดีของเราอยู่ในท่าน และให้ความยินดีของท่านเต็มเปี่ยม” ยอห์น 14:27, 15:11 {SC 124.1}

ความสุขสำราญที่อยู่นอกเส้นทางของหน้าที่ในชีวิตซึ่งหามาได้ด้วยเป้าหมายที่เห็นแก่ตัวนั้นจะเป็นความสุขที่ไม่สมดุล ชั่วคราวและไม่คงทนถาวร ความสุขนั้นจะหมดไป และจิตวิญญาณจะมีแต่ความโดดเดี่ยวและความโศกเศร้า แต่งานรับใช้พระเจ้าจะให้ความปีติยินดีและความพึงพอใจ คริสเตียนจะไม่ถูกทอดทิ้งให้เดินอยู่บนเส้นทางที่ไม่แน่นอน เขาจะไม่ตกอยู่ในความเสียใจและความผิดหวังที่ไร้สาระ หากเส้นทางชีวิตของเราในปัจจุบันนี้ไม่อาจให้ความสุขสำราญแก่เราแล้ว เรายังคงมีความสุขได้โดยการมองไปยังชีวิตในกายภาคหน้า {SC 124.2}

แม้ในเวลานี้ คริสเตียนยังมีความสุขกับการสื่อสารสัมพันธ์ร่วมกับพระคริสตเจ้าได้ พวกเขาจะได้รับแสงสว่างในความรักของพระองค์ การปลอบประโลมซึ่งจะมีอยู่ตลอดไปจากการร่วมสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ ทุกย่างก้าวของชีวิตจะนำเราให้เข้าไปใกล้ชีวิตพระเยซูมากยิ่งขึ้น จะนำเราให้มีประสบการณ์ในความรักของพระองค์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและจะนำเราให้เข้าไปใกล้บ้านสันติสุขอันประเสริฐได้อีกก้าวหนึ่ง ดังนั้น จงอย่าละทิ้งความเชื่อมั่น

ของเรา แต่ให้มีความหวังใจที่มั่นคง ซึ่งมั่นคงยิ่งกว่าที่เคยมีมา “พระยาห์เวห์ทรงช่วยพวกเราจนบัดนี้” และพระองค์ก็จะช่วยเราจนถึงที่สุด 1 ซามูเอล 7:12 ให้เรามองไปยังอนุสรณ์สำคัญที่เตือนความทรงจำของเราว่าพระเจ้าทรงกระทำการใดเพื่อปลอบประโลมใจเราและทรงช่วยเราให้รอดพ้นจากมือของผู้ทำลาย ให้เราเก็บความทรงจำถึงพระเมตตาคุณอันอ่อนโยนที่พระเจ้าทรงมีต่อเราให้ใหม่อยู่เสมอ น้ำตาที่พระองค์ทรงเช็ดให้ ความเจ็บปวดที่พระองค์ทรงบรรเทาให้ ความกังวลที่ทรงขจัดทิ้ง ความกลัวที่ทรงขับออกไป ความขัดสนที่ได้ทรงเติมให้เต็ม พระพรที่ประทานมาให้ ด้วยการทำเช่นนี้ จะเป็นการเพิ่มพลังกำลังให้แก่ตัวของเราเองเพื่อเผชิญหน้ากับทุกสิ่งตลอดเส้นทางการเดินทางของเราที่ยังเหลืออยู่ในโลกนี้ {SC 125.1}

เราไม่อาจทำอย่างอื่นได้นอกจากมองไปข้างหน้าด้วยความมุ่งมั่นสับสนใหม่ในความขัดแย้งที่กำลังจะมาถึง แต่เรามองย้อนหลังพร้อมกับมองไปยังเบื้องหน้าได้และพูดว่า “พระยาห์เวห์ทรงช่วยพวกเราจนบัดนี้” “ขอให้กำลังของท่านคงอยู่ตลอดวันคืนของท่าน” 1 ซามูเอล 7:12, เฉลยธรรมบัญญัติ 33:25 การทดลองจะไม่หนักเกินกำลังที่เราจะรับได้ ซึ่งเป็นกำลังที่จะช่วยให้เราทนต่อการทดลองนั้นได้ เมื่อเป็นเช่นนั้น ไม่ว่าเราจะต้องเผชิญหน้ากับงานในสถานที่ใดก็ตาม ขอให้เราลงมือทำงานนั้น โดยเชื่อว่า ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม พระเจ้าจะประทานกำลังอย่างพอเพียงให้แก่เรา เพื่อเราจะทนต่อการทดลองที่เราต้องเผชิญ {SC 125.2}

และในไม่ช้าประตูสวรรค์จะเปิดออกกับบุตรทั้งหลายของพระเจ้า และพวกเขาจะได้ยินคำอวยพรซึ่งเป็นเสมือนดนตรีที่ไพเราะที่สุดดังมาจากพระโอษฐ์ของพระราชอาพผู้ทรงเติมด้วยพระสิริว่า “ท่านทั้งหลายที่ได้รับพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก” มัทธิว 25:34 {SC 125.3}

แล้วบรรดาผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอดจะได้รับการต้อนรับกลับบ้านที่พระเยซูทรงจัดเตรียมไว้ให้พวกเขา ในสถานที่นั้นจะไม่มีคนถ้อยของแผ่นดินโลก คนพูดมุสา คนกราบไหว้รูปเคารพ คนไม่บริสุทธิ์และคนไม่

เชื่อมาเป็นพวกพ้อง แต่พวกเขาจะมีเพื่อนเป็นผู้ที่ได้ชัยชนะเหนือซาตาน และได้สร้างอุปนิสัยที่สมบูรณ์แบบโดยพระคุณของพระเจ้า พระโลหิตของพระคริสต์ได้ขจัดความโน้มเอียงที่จะทำบาปทั้งหลาย ความไม่บริบูรณ์ทั้งหมดที่ทำให้พวกเขาทุกข์ใจอยู่ในเวลานี้จะออกไป และพวกเขาจะได้รับคุณความดีและความสดใสแห่งพระสิริของพระเจ้าซึ่งเจิดจ้ายิ่งกว่าแสงของดวงอาทิตย์ ความงดงามทางฝ่ายศีลธรรม และอุปนิสัยอันสมบูรณ์แบบของพระคริสต์จะส่องผ่านพวกเขาด้วยคุณค่าที่มากเกินกว่าความงามที่มองเห็นได้จากภายนอก พวกเขาจะปราศจากความผิดในขณะที่ยืนอยู่เบื้องหน้าพระบัลลังก์สีขาวที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เพื่อจะได้ร่วมรับเกียรติยศและสิทธิพิเศษที่เป็นของทูตสวรรค์ทั้งหลาย {SC 126.1}

เมื่อคำนึงถึงมรดกอันรุ่งโรจน์ที่จะเป็นของเขานั้น เขา “จะนำอะไรไปแลกชีวิตของตนกลับคืนมา” เล่า มัทธิว 16: 26 เขาอาจจะเป็นคนยากจน แต่เขาจะได้เป็นเจ้าของสมบัติและเกียรติยศที่โลกนี้ไม่สามารถมอบให้เขาได้ เมื่อจิตวิญญาณได้รับการไถ่ให้รอดและได้รับการชำระจากบาปได้มอบถวายพละกำลังทั้งหมดของเขาในการรับใช้พระเจ้าแล้ว เขาก็จะมีคุณค่ามากเกินมหาศาล และจะมีความสุขในแผ่นดินสวรรค์ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าและเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธิเมื่อมีจิตวิญญาณดวงหนึ่งได้รับความรอด เป็นความสุขที่แสดงออกมาเป็นบทเพลงแห่งชัยชนะที่บริสุทธิ์ {SC 126.2}

ດັບມື

ดัชนีพระคัมภีร์

ปฐมกาล

ปฐมกาล 3:12,13 34
 ปฐมกาล 3:17 4

อพยพ

อพยพ 33:18,19 5
 อพยพ 34:6,7 5
 อพยพ 3:14 106

เฉลยธรรมบัญญัติ

เฉลยธรรมบัญญัติ 12:7 97
 เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29 104
 เฉลยธรรมบัญญัติ 33:25 122

1 ซามูเอล

1 ซามูเอล 7:12 121,122
 1 ซามูเอล 12:19 33
 1 ซามูเอล 16:7 29

โยบ

โยบ 11:7,8 102
 โยบ 14:4 12

สดุดี

สดุดี 16:8 63
 สดุดี 32:1,2 19
 สดุดี 33:5 81
 สดุดี 34:8 107
 สดุดี 34:18 32
 สดุดี 37:3 118
 สดุดี 37:7 65
 สดุดี 40:8 56
 สดุดี 50:23 98

สดุดี 51:11-14 20
 สดุดี 51:10 29
 สดุดี 72:6 62
 สดุดี 84:11 62
 สดุดี 97:2 102
 สดุดี 107:8 97
 สดุดี 107:43 81
 สดุดี 119:97 58
 สดุดี 139:23,24 29
 สดุดี 145:15,16 4
 สดุดี 147:3 95

สุภาษิต

สุภาษิต 4:18 108
 สุภาษิต 5:22 28
 สุภาษิต 28:13 31

อิสยาห์

อิสยาห์ 1:5,6 37
 อิสยาห์ 1:16,17 33
 อิสยาห์ 1:18 38,44
 อิสยาห์ 30:15 65
 อิสยาห์ 44:3 89
 อิสยาห์ 44:22 47
 อิสยาห์ 49:15 49
 อิสยาห์ 51:3 99
 อิสยาห์ 53:3 7
 อิสยาห์ 53:5 8
 อิสยาห์ 53:12 40
 อิสยาห์ 55:1 44
 อิสยาห์ 55:7 47
 อิสยาห์ 60:19 62

อิสยาห์ 61:3	61	มัทธิว 27:4	18
เยเรมีย์		มัทธิว 27:46	8
เยเรมีย์ 13:23	25	มัทธิว 28:20	68
เยเรมีย์ 29:13	37	มาระโก	
เยเรมีย์ 31:3	49	มาระโก 4:28	62
เอเสเคียล		มาระโก 11:24	45,90
เอเสเคียล 18:32	47	ลูกา	
เอเสเคียล 33:15	33	ลูกา 4:18	6
เอเสเคียล 36:26	44	ลูกา 7:43	30
ดาเนียล		ลูกา 12:27	62
ดาเนียล 10:8	24	ลูกา 14:33	38
โอสยา		ลูกา 15:18-20	48
โอสยา 14:5,7	62	ลูกา 18:13	25, 35
โยนาห์		ยอห์น	
โยนาห์ 4:2	5	ยอห์น 1:3	82
มีคาห์		ยอห์น 1:4	13
มีคาห์ 7:18	5	ยอห์น 1:9	18
มัทธิว		ยอห์น 1:18	5
มัทธิว 6:12	92	ยอห์น 1:29	14, 73
มัทธิว 6:26	120	ยอห์น 1:47,48	85
มัทธิว 6:28,30	120	ยอห์น 1:51	14
มัทธิว 7:7	90,91	ยอห์น 3:3	13,62
มัทธิว 9:6	44	ยอห์น 3:7	13
มัทธิว 10:20	57	ยอห์น 3:8	51
มัทธิว 11:27	6	ยอห์น 3:16	8,9
มัทธิว 11:28	20, 21	ยอห์น 3:33	108
มัทธิว 11:28,29	65	ยอห์น 5:19	70
มัทธิว 16:26	123	ยอห์น 5:39	82
มัทธิว 20:28	72	ยอห์น 6:33	62
มัทธิว 25:34	122	ยอห์น 6:53,63	83
		ยอห์น 7:17	107
		ยอห์น 10:17	8

ยอห์น 12:32	21
ยอห์น 14:6	15
ยอห์น 14:8,9	6
ยอห์น 14:10	70
ยอห์น 14:17	69
ยอห์น 14:27	121
ยอห์น 15:4,5	63
ยอห์น 15:10	56
ยอห์น 15:11	121
ยอห์น 15:16	95
ยอห์น 16:7	69
ยอห์น 16:13,14	105
ยอห์น 16:14	86
ยอห์น 16:23,24	69
ยอห์น 16:24	107
ยอห์น 16:26,27	95
ยอห์น 16:27	58
ยอห์น 16:33	119
ยอห์น 17:15	119
ยอห์น 17:18,23	111
ยอห์น 17:20	69
ยอห์น 20:31	44
กิจการ	
กิจการ 2:37,38	17
กิจการ 3:19	17
กิจการ 4:12	13
กิจการ 4:13	69
กิจการ 5:31	21
กิจการ 26:10,11	35
โรม	
โรม 7:9	24
โรม 7:16,12,14	13,14

โรม 7:24	14
โรม 8:1	46,58
โรม 8:7	12
โรม 8:32	90,115
โรม 8:34	69
โรม 11:33	102
โรม 12:12	92
โรม 14:7	116

1 โครินธ์

1 โครินธ์ 2:9	81
1 โครินธ์ 2:10	104
1 โครินธ์ 2:11,10	105
1 โครินธ์ 2:14	13
1 โครินธ์ 7:24	76
1 โครินธ์ 13:12	109

2 โครินธ์

2 โครินธ์ 3:3,2	111
2 โครินธ์ 3:18	67
2 โครินธ์ 5:17	51
2 โครินธ์ 5:19	8,30,
2 โครินธ์ 6:2	28
2 โครินธ์ 7:11	34
2 โครินธ์ 8:9	74

กาลาเทีย

กาลาเทีย 2:20	57, 66
กาลาเทีย 5:22,23	52

เอเฟซัส

เอเฟซัส 1:7	49
เอเฟซัส 2:1	37
เอเฟซัส 2:8	56
เอเฟซัส 4:15	61,70

ฟิลิปปี

ฟิลิปปี 2:13	24
ฟิลิปปี 3:6	92
ฟิลิปปี 4:4	

โคโลสี

โคโลสี 1:13	108
โคโลสี 2:3	12
โคโลสี 2:6	46,64
โคโลสี 3:23	77
โคโลสี 4:2	92

1 ทิโมธี

1 ทิโมธี 1:15	30,35
1 ทิโมธี 3:16	7

2 ทิโมธี

2 ทิโมธี 2:26	37
2 ทิโมธี 3:15	107

ฮีบรู

ฮีบรู 2:11	9
ฮีบรู 3:7,8	28
ฮีบรู 3:12	104
ฮีบรู 4:15	32
ฮีบรู 7:25	97
ฮีบรู 10:16	55
ฮีบรู 10:38	64
ฮีบรู 11:6	90
ฮีบรู 12:14	29

ยากอบ

ยากอบ 1:17	15
ยากอบ 2:17	56

ยากอบ 2:19	57
ยากอบ 5:11	94
ยากอบ 5:16	31
ยากอบ 5:17	67,82

1 เปโตร

1 เปโตร 1:18,19	46
1 เปโตร 2:2	61
1 เปโตร 2:21	56
1 เปโตร 3:3,4	53
1 เปโตร 4:7	92

2 เปโตร

2 เปโตร 3:16	103
2 เปโตร 3:18	108

1 ยอห์น

1 ยอห์น 1:9	35
1 ยอห์น 2:1	58
1 ยอห์น 2:3,6	56
1 ยอห์น 3:1	10
1 ยอห์น 3:5,6,7	55
1 ยอห์น 4:19	54
1 ยอห์น 5:3	55

ยูดา

ยูดา 20,21	92
------------------	----

วิวรณ์

วิวรณ์ 22:12	82
วิวรณ์ 22:17	22

ดัชนีทั่วไป

ก

กางเขนของพระคริสต์เป็นหัวข้อของการสนทนา	97, 102
การกลับใจ ผลที่แท้จริงของ	97, 115
-ตัวอย่างของ	61
-หลักการเบื้องหลังแท้จริงของ	43-49
การกลับใจ ตัวแทนของ 18-25	
-ของประทานของพระเจ้า	20-22
-ความหมายของ	17-20
-ความอ่อนแอของมนุษย์กับ	23-28
-คำตัดท่อน	28-30
-จำเป็นเพื่อความรอด	17
-แบบอย่างแท้จริง	20, 25
-พระเจ้าทรงประกอบกิจต่อเนื่อง	22, 23, 25
-ไม่มาก่อนที่เข้าหาพระคริสต์	20, 25
-สำนึกในบาปต้องมาก่อน	18
-อุปสรรคของ.....	22, 23, 25-28
การช่วยให้รอด แผนการของพระเจ้า	73
-ขั้นตอนของ ที่เข้าใจได้.....	103
-มนุษย์ต้องเรียนรู้	84
การเชื่อฟัง เรียนจากธรรมชาติ	79

-ทดสอบการเป็นสาวก	54
-ปฏิบัติได้ด้วยดีด้วยความเชื่อ	55
-ผลของความเชื่อ.....	55
การทดลอง เกี่ยวกับการอธิษฐาน.....	92-95
-วิญญานของคริสเตียน	118, 120
การทดลอง เพิ่มขึ้นด้วยความสงสัย ..	115
-เผชิญหน้าอย่างไร ..	29, 42, 46, 47, 64, 65, 89, 90, 93
การบังเกิด ฝ่ายวิญญาณเปรียบกับ ..	61
การปฏิบัติ พระเจ้าที่มีต่อมนุษย์.....	47, 102
การปฏิรูป แต่ภายนอก ไม่ใช่การกลับใจแท้	17, 18, 52
-แบบอย่าง	18, 20
การมอบถวาย ทั้งหมด จำเป็นต่อการกลับใจ	37-42
-การเตรียมตัวเพื่อ	42
-การเลือกขึ้นกับมนุษย์.....	38, 39
-เกี่ยวข้องกับ การต่อสู้กับตน.....	38
-งานอันดับแรกของทุกวัน.....	64
-ผลของ.....	39-42
-อุปสรรคต่อ	39, 40
การยอมรับมนุษย์ของพระเจ้า โดยความเชื่อ.....	45-49
การกลับใจ ไม่เห็นแก่ตัว ผลของการกลับใจ	72, 73
การรับใช้ ไม่เห็นแก่ตัว สม่าเสมอ	

เหมือนพระคริสต์	71-78
การเลือก ของมนุษย์ อิทธิพลของ ...	
ขาดาน	66
-อำนาจที่ให้กับมนุษย์ ...	65, 67
การศึกษา เจริญทางปัญญาและทาง	
วิญญาณ การศึกษารวมชาติ การ	
ทรงนำของพระเจ้าและพระคัมภีร์	79-85
การสละพระชนม์ พระคริสต์	15
การสารภาพ แบบอย่างของ...33-35	
-กระทำต่อ	31-34
-กลับใจร่วมกับ	33
-ความผิดต่อมนุษย์ จำเป็นต่อคำ	
อธิษฐานที่มีชัย	89
-ต่อพระเจ้า พระเมตตาได้มาโดย	
.....	31
-จริงใจ ความหมาย	
-ต้องตามด้วยการให้อภัย.....33,	
.....	35
-แบบอย่างไม่จริงใจของ...34, 35	
การหนุนใจที่ให้กับคนบาป ..	47-49
-เพื่อการเชื่อฟัง	58, 54
การอภัย จำเป็นเพื่อการอธิษฐานที่เกิด	
ผล	92
-โดยความเชื่อ	43, 45
กิจกรรม การสำแดงของพระคริสต์ ...	
.....	72, 76
-จำเป็นสำหรับชีวิตฝ่ายวิญญาณ	
.....	71-77

ข

เข้าร่วมเป็นหนึ่งกับพระเจ้าได้มาโดย
ความเชื่อ

43

ค

คนเก็บภาษี แบบอย่างการกลับใจ
แท้จริง

25, 26

คนทำงานร่วมกับพระเจ้า 71, 72

-แบบอย่างไม่จริงใจของ...34, 35

 ต้องการ

75, 76

-เป้าหมายของ

74, 75

-รับพระพร

73, 74

-โอกาสเปิดให้

75-78

คนบาป ไม่กลับใจเข้าสวรรค์ไม่ได้ ..13

-ต้องมีพระคริสต์

11-18

-เปลี่ยนแปลงโดยความเชื่อ

45,46

คริสตจักร งานที่แท้จริงของ

75

คริสเตียน ผู้ร่วมงานกับพระเจ้า ... 73

-การปฏิบัติตนของ ... 116, 118

-คำอธิษฐาน อภิลิขณ์ของ

87-98

-พันธกิจของตัวแทนของพระคริสต์

..... 111, 112, 116, 118

ความกระตือรือร้น ดลใจ

81

-ของคริสเตียนกลับใจ ... 71-78

ความกังวล มอบให้พระเจ้าทุกวัน

118-120

ความขยันจำเป็นเพื่อคำอธิษฐานที่มีชัย

..... 92

ความงุนงง วิธีเผชิญหน้า

122

ความจริง เป้าหมายของชีวิต... 112	ได้รับคำตอบ 92
-ของพระคัมภีร์ ผลของการศึกษา 84, 85, 104, 105	ความยุติธรรมของพระเจ้า เปิดเผยใน การปกครอง 37, 42
-เข้าใจได้ด้วยความเชื่อ 106	-ตอบสนองด้วยการกลับใจ ... 17
-อัศจรรย์เรื่อง 103, 104	ความรักของพระเจ้า หลักฐานที่ให้เห็น 114
ความเฉื่อยชา 65	-เปิดเผยให้เห็นในพระวจนะคำ 4, 6
ความชอบธรรม พระคริสต์ประทาน 56, 58	*โดยอริษฐาน ... 87-90, 94, 95, 98
-พระบัญญัติพระเจ้าเป็นมาตรฐาน 55	*ทางความสัมพันธ์ในทาง โลกนี้ 5
ความเชื่อ ทางนำสู่ความรอด... 43-49	*ทางพระคริสต์ 5-10
-การอภัยโดยทาง 43, 45	*ในธรรมชาติ ... 3, 5, 82
-การอัศจรรย์ก่อให้เกิด 45	*พระเจ้าปฏิบัติต่อมนุษย์ 82, 104
-ขาด ต้นเหตุของความล้มเหลว 46	-ลักษณะนับไม่ถ้วนอีกมากมาย 4, 10
-คนบาปอภัยหมดโดย .. 43, 55	ความรู้เรื่องพระเจ้าสติปัญญาแข็งแกร่ง ขึ้น 83, 85
-จำเป็นเพื่อการอริษฐานที่เกิดผล 90	-โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ 81, 105, 107
-พระสัญญาของพระเจ้ารับได้โดย 63	-พระเจ้าทรงประกอบกิจ 82
-ประสานเข้ากับพระเจ้าโดยทาง 43	-พระวจนะคำของพระเจ้า 82-86
-หนุนใจโดยทาง 107	-ศึกษาทางธรรมชาติ 79, 81
ความตั้งใจ ปกครองอำนาจของมนุษย์ 41, 42	ความรู้สึกับการกลับใจ 43-46, 52, 65, 92
-มนุษย์พระเจ้าไม่บังคับ... 28, 37	ความสีกลับ ไม่ใช่เป็นเหตุเพื่อการ สงสัย 102-106
ความผิด การหลีกเลี่ยง สองประการ 53, 54	-ของพระคัมภีร์แสดงแหล่งที่มา
ความผิดของผู้อื่น ไม่ใช่อุปสรรคของ การกลับใจ 26	
ความพากเพียร ก่อนที่คำอริษฐานจะ	

ของพระคำ	103
-ของพระเจ้า มนุษย์หาพบไม่ได้	101-104
ความสุข หนุนให้เกิด	121-123
แท้จริงได้มาโดยการรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว	121
ความสุข การปลุกฝัง	52
-ของพระคริสต์	71, 73
-โดยการเสียสละ	40
ความหวัง เป้าหมายของชาดานเพื่อทำลาย	47
ความเห็นใจกับพระคริสต์	72
คำพยาน มีมาก ทำให้ความเชื่อมั่นคง	101
คำสาปแช่ง พระพรได้จาก	3, 4
จ	
จิตใต้สำนึก ตัวแทนในงานของการกลับใจ	18, 20, 22
-หากทำให้ดับไปจะปลุกให้ฟื้นได้ยาก	27, 28
เจริญขึ้นในพระคุณ เปรียบกับการเติบโตใหญ่ในธรรมชาติ	65
-ของสาวกรุ่นแรก	67, 68
-โดยการเข้าร่วมกิจกรรม	74
-โดยการอยู่ร่วมกับพระคริสต์	62, 64
-สิ่งขัดขวาง	65, 67
-อิทธิพลของคำอธิษฐานต่อการ	68, 69, 90, 92

ข	
ชัยชนะเหนือบาป สื่อกับพระเจ้า	92-99
ชายง่าย รักษาด้วยความเชื่อ	45
ชีวิต คริสเตียน รักษาไว้อย่างไร ..	74
-ผลการทำงานของคริสเตียนทุกวัน	71-78
-พักผ่อนใน	65
-มนุษย์สร้างไม่ได้	61
-มีลักษณะของการทำงาน	65
-สะท้อนให้เห็นพระคริสต์	77
ชื่นชมยินดีในพระเจ้า	111-123
เหตุผลสำหรับ 15, 47, 48, 73, 81, 96-99, 102, 114, 115	
เชื่อม พระคริสต์ระหว่างโลกกับสวรรค์	15
ช	
ชาดาน ไม่เป็นตัวแทนพระลักษณะพระเจ้า	4, 5, 112
-แผนการของ ขัดขวางการเติบโตในพระคริสต์	65, 67
ด	
ดาวิด แบบอย่างของการกลับใจแท้	18, 20
ต	
ตัวแทนชาวสวรรค์เพื่อช่วยคนหลงหาย	15
ดัลลันต์ ให้ทุกคน	77

ท

ทดสอบการเป็นสาวก 51-59

ท้อแท้ใจ ชาตานเป็นผู้นำมา 112

-ทางแก้ความ 115, 116

-บดบังด้วยพระคุณความดีของพระเจ้า 114

-บาปไม่ใช่สาเหตุของ 58

-เปิดทางให้กับบาป 115

-ไม่พูดคำ 115

-หมกมุ่นอยู่กับ เป็นการหลู่เกียรติพระเจ้า 112, 114

ทำงาน ใช้แรง พระคริสต์ทรงเห็นชอบ 75, 77

-ไม่เห็นแก่ตัว ผลของการ 74

ทำให้ชอบธรรมด้วยความเชื่อ 53-57

ทูตสวรรค์ รับใช้มนุษย์.....15, 16, 71

ธ

ธรรมชาติ พยานที่ไม่สมบูรณ์ 5

-สิ่งของใน เป็นพยานถึงความรักของพระเจ้า 4, 5, 79

น

นิสัย สร้าง ที่ถูกต้องในชีวิตคริสเตียน 61-99

บ

บกพร่อง ความรู้ถึงหลักฐานของการอยู่ใกล้พระคริสต์ 59

บัพติศมา ขั้นตอนการเตรียมตัว 43-49

บาป ความรุนแรง 24, 30

-กลับใจจาก 33, 35

-ความเลวร้าย ดูจากการสิ้นพระชนม์ 25, 26

-ตัวอย่างแสดงถึง 14

-เปิดเผย เปิดทางให้กลับใจ .. 22

-ผลของ ที่อาดัมทำ 27

-พิพากษา 20

-เสรีภาพจาก ทางพระคริสต์...13

-อย่ามองข้าม 24

บุตรน้อยหลงหาย อุปมา ตัวอย่างคนบาป 48

แบบอย่าง ของพระคริสต์ที่ต้องปฏิบัติตาม 72, 74

-ปีติสหาหนุ่จิตใจด้วยความกระตือรือร้น 81, 83

ป

ประสบการณ์ คริสเตียน วิธีที่จะได้มา 74

-หลักฐานของ ที่ได้จากพระเจ้า .. 107

ปัญญา มากมายจากพระเจ้า 105

-ได้ทางพระวิญญาณ 105

เปาโล การกลับใจด้วยความจริงใจ ... 31

ผ

ผลของการกลับใจที่แท้จริง .. 52-59

ผลของพระวิญญาณ 52, 53

-แสดงออกในชีวิตของพระคริสต์ 53

- ผลัดวัน อุปสรรคการกลับใจ...26, 27
 พยาน เพื่อพระคริสต์ ในธุรกิจ...76
 -ในต่างแดน 75
 -ในทางเดินชีวิตที่ต่อม .. 76, 77
- พ**
- พระคริสต์ พระผู้รักษา..... 6
 -แบบอย่างของการเชื่อฟัง
 55-58
 -เปรียบเทียบกับของประทานใน
 ธรรมชาติ 61, 63
 -เปิดเผยพระลักษณะของพระเจ้า
 6-10
 -พระอาจารย์..... 7
 -เรื่องอัศจรรย์ บันทึกเพื่อให้เกิด
 ความเชื่อ..... 45
- พระคัมภีร์ ผลต่อสติปัญญา...84, 85
 -ขุมทรัพย์ ค้นหาอย่างไร...84, 85
 -เป็นพยานถึงพระคริสต์..... 82
 -ศึกษาอย่างไร 84-86
- พระคำของพระเจ้าเปิดเผยพระลักษณะ
 ของพระเจ้า 4, 6
 -เปิดเผยทางไปความรอด 29
 -ศึกษา ขั้วไต่ความสงสัย ... 109
 -ศึกษาด้วยการอธิษฐาน 106
- พระเจ้า พระลักษณะของ ชาตาน
 กล่าวหา 4, 6, 112
 -ของประทานอันไพบูลย์ของ...15
 -เปิดเผยในพระคำของพระองค์...4
 *โดยทางพระคริสต์..... 5-10
 *ในธรรมชาติ 3, 5
- พระบัญญัติของพระเจ้าเห็นได้จากกา
 กลับใจ 18, 24, 25, 28, 30
 -ความรักเป็นพื้นฐาน 14
- พระพร การกลับใจและการสารภาพ
 บาป 35, 46
 -การรับใช้ไม่เห็นแก่ตัว...71-77
- พระเมตตาของพระเจ้า อย่าคิดที่กหัก
 เอาเอง 25
 -เปิดเผยในพระวจนะคำ ... 5, 6
- พระลักษณะของพระเจ้า คำสอนผิด
 เรื่อง 116
 -คริสเตียนพัฒนาให้มี .. 55-69,
 71-77
 *เปิดเผยในชีวิต 52, 53
 -เปิดเผยในธรรมชาติ 3, 4
 *ในพระคำ 4
 *ผ่านพระคริสต์ 6-10
 -ผู้ติดตามสะท้อน 53, 54
- พระวิญญาณบริสุทธิ์ ในคำอธิษฐาน
 87, 90
 -ความรู้เรื่องพระเจ้าได้มาโดยทาง
 81, 106
 -งานของ ในการบังเกิดใหม่
 46, 49-54
 -ตัวแทนสำคัญของกา
 กลับใจ ...
 22, 25-28, 34
 -หน้าที่ของ 85
- พระสัญญาของพระเจ้ารับโดยความเชื่อ
 43-49
- พักผ่อนในพระคริสต์ ไม่อยู่เฉย .. 65
- พันธกิจของคริสเตียน เป็นตัวแทน
 ของพระคริสต์ 111, 112, 117,

- 118
 ฟังพอใจ อุปสรรคของการกลับใจ
 22, 23
- ฟ**
 ฟาริสี แตกต่างจากคนเก็บภาษี
 25, 26
- ม**
 มนุษย์ สภาพในสวนเอเดน 11
 -เป้าหมายของซาตานเรื่อง ... 11
 -สภาพที่ไม่ได้เกิดใหม่ .. 37-41
 มนุษยชาติผูกไว้ในพระคริสต์ 66
 -นำเสนอไว้ต่อพระบิดา 69
 มีเหตุผล อำนาจ ต้องไม่ยกชูให้เทียม
 พระเจ้า 105, 106
 จะต้องนำมาใช้ 105
 โมเสส เปิดเผยพระลักษณะของพระเจ้า
 5
 ไม่เห็นแก่ตัว เพื่อรับใช้ 71
 -วิญญาณของสวรรค์ 71
- ย**
 ยอห์น อัครทูต ลักษณะนิสัยใน
 ธรรมชาติ 68
 -การเปลี่ยนแปลงของ 68
 ยากอบ ถูกขับออกไป 13, 15
 -บันไดในนิมิต
- ร**
 รางวัลของผู้ได้รับความรอด 122
 รูปเคารพ อุปสรรคต่อการมอบถวายตัว
- ให้พระเจ้า 38
 -ขนาดเล็กที่สุด ผูกติดกับซาตาน
 38
- ล**
 ลูซิเฟอร์ ซาตาน 5, 6, 113
- ว**
 วางใจพระเจ้า คริสเตียนแสดงออก ...
 117-121
 -บทเรียนจากธรรมชาติ 79
 -บทเรียนที่พระคริสต์สอน
 118-121
- ส**
 สงสัย ความ สาเหตุของ.... 104-107
 -การกล่าวคำเชิญการทดลองของ
 ซาตาน 116
 -การเติบโตใหญ่ของคริสเตียนขัด
 ขวางโดย 65, 67
 -ขับไล่อะไร 101-109
 -ความลึกกลับของพระเจ้าไม่ทำให้
 เกิด 102-105
 สนทนา หัวข้อของการ 97
 สรรเสริญ เป็นหัวใจของการอธิษฐาน
 97, 98
 สันติสุขของพระเจ้า ของประทานโดย
 ความเชื่อ 44, 45, 122
 -ไม่ได้รับเมื่อไม่สารภาพบาป...33
 สาวก การทดสอบของการเป็น
 51-59
 เส็ด็จมาครั้งที่สอง พระคริสต์

.....	122, 123	อัครจรรยา ของพระคริสต์ ทางความเชื่อ	44
ห		อาดัม สารภาพไม่จริงใจเมื่อล้มลงใน		
หลักการ คริสเตียน เปิดเผยในธุรกิจ 75, 77, 119	บาป		34
หัวใจ เปลี่ยนใหม่โดยทางพระคริสต์		อิทธิพลของคริสเตียน		77
จำเป็นเพื่อความรอด	13	-อำนาจของ		116, 118
-ของมนุษย์ พระเจ้าทรงทราบ 28	เอวา การสารภาพของ เมื่อล้มลงใน		
เหตุผลของบาป พระคริสต์ต่อเชื่อม 15	บาป		34
		โอกาส เปิดให้กับคริสเตียน....		75, 77
อ				
อธิษฐาน ได้รับคำตอบด้วยเงื่อนไข 45			
-การเติบโตชีวิตคริสเตียน อิทธิพล 68, 69			
-ของพระคริสต์เพื่อสาวก	69			
-ความหมาย	87-90, 92			
-เคล็ดลับ จำเป็นของฝ่ายจิต				
วิญญาณ.....	93, 94			
-ใจความสำคัญ	97, 99			
-เป้าหมาย	87-90			
-ผลของการละเลย	87, 89			
-ไม่เก็บตัวไปจากสังคม	96			
-เวลาและสถานที่	92			
-สม่ำเสมอ ผลของ	95			
-อย่างไม่หยุดหย่อน ข้อกำหนด 89-93			
อภิลิขณ์ สันติสุขของคริสเตียน 111-123			
-ในการอธิษฐาน.....	87-99			